

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ชนิกันต์ หินมาลัย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มกราคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์
โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มกราคม 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยพะเยา

ENHANCING COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING SKILLS AND CREATIVE
THINKING SKILLS USING CREATIVITY-BASED LEARNING
FOR SENIOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

CHANIKARN HINMALAI

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirements for the Master of Education Degree
in Curriculum and Instruction

January 2025

Copyright 2025 by University of Phayao

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

เรื่อง

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์

โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ของ ชนิกันต์ หินมาลัย

ได้รับพิจารณาอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

ของมหาวิทยาลัยพะเยา

..... ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ดร. สุพรทิพย์ ชนภัทรโชติวัต)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งทิวา กองสอน)

..... อาจารย์บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยพะเยา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วสันต์ สรรพสุข)

..... คณบดีวิทยาลัยการศึกษา

(รองศาสตราจารย์ ดร. รักจิต สุทธิพงษ์)

เรื่อง:	การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
ผู้ศึกษาค้นคว้า:	ชนิกานต์ หินมาลัย, การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง: กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน), มหาวิทยาลัย พะเยา, 2567
อาจารย์ที่ปรึกษา:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รุ่งทิภา กองสอน
คำสำคัญ:	การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน, การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, ความคิดสร้างสรรค์

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายป.4-6 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้อง เป็นนักเรียนทั้งสิ้น 33 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เครื่องมือเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จำนวน 8 แผน 16 ชั่วโมง 2) แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) แบบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิตินอนพารามตริก (Nonparametric Statistics) ใช้วิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test ผลการวิจัย พบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ทักษะความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title: ENHANCING COMMUNICATIVE ENGLISH SPEAKING SKILLS AND CREATIVE THINKING SKILLS USING CREATIVITY-BASED LEARNING FOR SENIOR ELEMENTARY SCHOOL STUDENTS

Author: Chanikarn Hinmalai, Independent Study: M.Ed. (Curriculum and Instruction), University of Phayao, 2024

Advisor: Assistant Professor Rungtiwa Kongson

Keywords: Creativity-based Learning, English Speaking Skills, Creative Thinking

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to compare English speaking skills of senior elementary school students before and after learning management based on creativity-based learning 2) to compare creative thinking skills of senior elementary school students before and after learning management based on creativity-based learning. The population of this research was in grade 4th – grade 6th students at Bansanwiangmai School in academic year 2023, 33 students in total. The samples of this research were grade 6th students at Bansanwiangmai School in the second semester of 2023 academic year, were obtained by Purposive selection. The research instruments were 1) eight Creativity-based lesson plans according to the creativity-based learning 2) English speaking skills test of senior elementary school students. 3) creative thinking skills test of senior elementary school students. The statistics were analyzed by mean , standard deviation and nonparametric statistics using Wilcoxon signed – rank test. The result of this research found that 1) English speaking skills of senior elementary school students who learned by creativity-based learning had significantly higher of the post-study learning at the .05 level of statistical significance. 2) creative thinking skill of senior elementary school students who learned using creativity-based learning had significantly higher of the post-study learning at the .05 level of statistical significance.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษา ตอนปลายฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่ง จาก ดร.สุพรทิพย์ ธนภัทรโชติวัต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วสันต์ สรรพสุข และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งทิภา กองสอน อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ตลอดจนตรวจสอบ ข้อบกพร่องต่าง ๆ และให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง จนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คุณครูสุภาวดี กันทะวี ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านเจน (จันจันทรานุกูล) จังหวัดพะเยา คุณครูอุไรวรรณ เลาคำ ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียน บ้านร่องห้า จังหวัดพะเยา คุณครูรวีกานต์ ศรีวิชิต ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนพะเยา พิตยาคม จังหวัดพะเยา ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไข จนถึงปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล และขอขอบใจนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณครอบครัวผู้เป็นกำลังใจ และให้การสนับสนุนตลอดมาจนทำให้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่ พระคุณบิดา มารดา ตลอดจนคณาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจ ด้วยดีตลอดมา

ชนิกานต์ หินมาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.....	10
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	13
ความคิดสร้างสรรค์.....	23
การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning: CBL)	41
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	56

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	56
ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	57
แบบแผนการวิจัย.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย.....	67
ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย.....	68
ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	68
ตอนที่ 4 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานใน แต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	69
บทที่ 5 บทสรุป.....	71
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	78
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	87

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	88
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	156
ภาคผนวก ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน.....	162
ประวัติผู้วิจัย.....	166

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล	11
ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน	11
ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics).....	20
ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การทดสอบความสามารถการพูด	20
ตาราง 5 แสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม (Holistic Rubrics)21	
ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	22
ตาราง 7 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน	47
ตาราง 8 แสดงการกำหนดเนื้อหาโดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานระหว่างหน่วยการเรียนรู้ (Unit) หัวเรื่อง (Topic) และจำนวนชั่วโมง.....	58
ตาราง 9 แสดงวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและผังการสร้างข้อสอบ.....	61
ตาราง 10 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความคิดสร้างสรรค์	63
ตาราง 11 แสดงแบบแผนการวิจัย	65
ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย	67
ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย	68
ตาราง 14 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	68
ตาราง 15 แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....	69

ตาราง 16 แสดงค่าผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบ
 สร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 156

ตาราง 17 แสดงค่าประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ
 สื่อสารกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 158

ตาราง 18 แสดงการคัดเลือกข้อสอบรายข้อด้านความยาก และอำนาจจำแนก 159

ตาราง 19 แสดงค่าประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์กับจุดประสงค์การ
 เรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ..... 161

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการ
 จัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric
 Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed–rank Test..... 162

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ
 สร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบ
 แบบ The Wilcoxon Signed–rank Test 164

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แสดงทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา โดย Guilford	25
ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย.....	55

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีการใช้อย่างแพร่หลายมากที่สุดภาษาหนึ่ง และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นทักษะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน การแสดงออก การจัดการตนเอง การแสวงหาความรู้ เชื่อมโยงกับวิชาอื่น ๆ การศึกษาต่อ และการประกอบอาชีพ อันจะนำไปสู่การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ทั้งนี้ เป็นสาระการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในด้านต่าง ๆ และเป็นเครื่องมือสำหรับการสื่อสารสร้างความเข้าใจ ในความแตกต่างในด้านเชื้อชาติ ศาสนาและวัฒนธรรม นอกจากนี้ ภาษาอังกฤษยังสามารถช่วยกระตุ้นจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสร้างความเข้าใจอันดีกับผู้อื่น โดยเฉพาะเมื่อทำงานร่วมกัน อันนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดีระหว่างกัน ผู้เรียนภาษาอังกฤษจะได้รับการพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนคำศัพท์ ประโยคง่าย ๆ เพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องราว พร้อม ๆ กับแลกเปลี่ยนความรู้ แสดงความคิดเห็น และความรู้สึกได้อย่างเหมาะสม โดยผู้เรียนควรได้รับแรงเสริมและกำลังใจจากครูให้มีความกล้า รู้สึกสนุก มีความเพลิดเพลินในการเรียนรู้ภาษา เกิดความคุ้นเคย และความมั่นใจในการฝึกสนทนา โต้ตอบ และเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2565) ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวดที่ 4 ว่าด้วย แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้โดยเน้นเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน พร้อมทั้งคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อฝึกทักษะการคิด การจัดการกับสถานการณ์ และการประยุกต์ใช้ความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นอกจากนี้ยังมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้สามารถทำได้ คิดเป็น และรักการอ่าน รวมถึงเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542, 2542, 19 สิงหาคม, สื่อออนไลน์)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทัศนคติเชิงบวก ต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ สามารถสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย แสวงหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราว

และวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ดังนั้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญ เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการสื่อสารระหว่างประเทศ เป็นภาษาที่เราสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการค้นหาและแสวงหาความรู้ได้มากที่สุด แต่ปัญหาคือผู้เรียนส่วนใหญ่สื่อสารไม่คล่อง ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการจะมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนเต็มศักยภาพตามความพร้อมของสถานศึกษา มุ่งเน้นให้มีการสนทนาในห้องเรียนมากขึ้น พร้อมวางแผนพัฒนาครูสื่อสมัยใหม่ จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาให้เหมาะสมเป็นขั้นตอน (ตรีสุข เทียนทอง, 2556) ตามประกาศจากกระทรวงศึกษาธิการมีความประสงค์ที่จะดำเนินการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทุกระดับการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเฉพาะการเสริมสร้างสมรรถนะและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารและเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้สำหรับการพัฒนาตนเอง โดยเฉพาะในระดับประถมศึกษาที่ควรให้ความสำคัญกับการฝึกฝนทักษะการพูดและการฟัง เพื่อประโยชน์ในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ, 27 กันยายน 2556, สื่อออนไลน์) และในปี พ.ศ. 2566 องค์การนานาชาติทางการศึกษา (EF Education First) เผยแพร่ผลการสำรวจดัชนีความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency Index) จากผู้ใหญ่ 2.2 ล้านคน 113 ประเทศ ที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ พบว่า ประเทศไทยอยู่ที่อันดับ 101 จาก 113 ประเทศ และรั้งอันดับสุดท้ายจาก 8 ประเทศอาเซียน ขณะที่ค่าเฉลี่ยทั่วโลกอยู่ที่ 502 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยของไทยอยู่ที่ 416 คะแนน วัดผลได้ว่า “ต่ำมาก” (Very Low) ก่อนหน้าในปี ค.ศ. 2022 ประเทศไทย พบว่า ติดอันดับอยู่ที่ 97 ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในเกณฑ์ Very Low Proficiency (ความสามารถต่ำมาก) จากทั้งหมด 111 ประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2566)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หากผู้เรียนเรียนรู้ผ่าน “กิจกรรม” จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนก่อให้เกิดทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยการส่งเสริมการมีอิสระทางด้านความคิดและการกระทำของผู้เรียน การมีวิจาร์ณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ เพราะฉะนั้น การเรียนรู้เชิงรุกเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคิดในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งประกอบด้วยการใช้วิจาร์ณญาณ การวิเคราะห์ การคิดเพื่อหาทางแก้ไขปัญหา การประเมินผล และการตัดสินใจ รวมถึงการคิดอย่างสร้างสรรค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562, สื่อออนไลน์) ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมที่สะท้อนการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้และเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริง โดยการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจะช่วยลดบทบาทของการสอนและการถ่ายทอดความรู้โดยตรง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัด

ระเบียบการเรียนรู้ ค้นคว้าหาความรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบ Active Learning จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสะท้อนถึงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน นำไปสู่การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการผลิตผลงาน มีทักษะในการสื่อสาร และมีความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ (วารินทร์พร ฟินเฟื่องฟู, 2562) ซึ่งมีหลักการจัดการเรียนที่สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กระตุ้นความอยากรู้ เปิดโอกาสให้ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลแยกแยะและนำมาสร้างเป็นความรู้ มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการคิดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้และทักษะการสื่อสารในรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นความคิดสร้างสรรค์นั้น มีรากฐานมาจากทฤษฎีการประเมินความคิดสร้างสรรค์ของศาสตราจารย์อี พอล ทอร์แรนซ์ (E. Paul Torrance) รวมถึงแนวทางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในลักษณะของความคิดแบบขนานที่เสนอโดยเอ็ดเวิร์ด เดอโบโน (Edward de Bono) และยังได้รับการพัฒนาจากกระบวนการเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมี 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 กระตุ้นความสนใจ ขั้นที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ค้นคว้าและคิด ขั้นที่ 4 นำเสนอผลงาน และขั้นที่ 5 ประเมินผล จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตการให้การศึกษาสำหรับศตวรรษที่ 21 (วิริยะ ฤชชัยพานิชย์, 2558)

ในการศึกษาวิจัยของ อรวรรณ อุดมสุข (2564) พบว่า การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางสติปัญญาโดยให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการค้นคว้าทักษะการคิด และทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม สามารถเชื่อมโยงความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมโดยผู้สอนสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานนั้น ยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียน การทำกิจกรรมต่าง ๆ และได้ฝึกการคิดตลอดเวลา ซึ่งหลักการของการเรียนวิธีนี้ได้พัฒนามาจากการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning) ด้วยเช่นกัน (สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์, 2560, สื่อออนไลน์) ดังเช่น ชลธิชา นานา (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ผลคะแนนเฉลี่ยผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565 รายวิชาภาษาอังกฤษ ระดับเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพะเยา เขต 1 ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ โดยข้อมูลค่าสถิติระดับโรงเรียน แยกตามสาระ การเรียนรู้ พบว่า สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 37.50 และผลการทดสอบ ในปี 2564 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.45 จะเห็นได้ว่ามีระดับการพัฒนาลดลงร้อยละ -7.95 โดยเฉพาะ ด้านสาระเพื่อการสื่อสาร สะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการความสามารถทางภาษาอังกฤษ ของนักเรียน และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง (ศึกษาธิการ จังหวัดพะเยา, 2565) ทั้งนี้ การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ของครูในปัจจุบันยังขาดการส่งเสริมการคิด สร้างสรรค์ของผู้เรียนและทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งในความเป็นจริงนั้น ความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งที่มนุษย์ทุกคนมีด้วยกันทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์แต่ละคนมีกระบวนการ ทางความคิดสร้างสรรค์มากน้อยเพียงใด สอดคล้องกับ Torrance (1965) กล่าวว่า ความคิด สร้างสรรค์เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ บุคคลสามารถมีความคิด สร้างสรรค์ในหลายแบบ และเกิดขึ้นได้โดยไม่มีข้อจำกัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราพร ทองเงิน (2550) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น ครูควรเลือกใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นการสอนทักษะการสื่อสาร การคิดอย่างมี วิจารณญาณ และการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ นักเรียนจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้นั้น ต้องเรียนรู้ ผ่านการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการคิดร่วม และการสื่อสารร่วมกัน ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จึงสามารถพัฒนาผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ได้รับการส่งเสริม ด้านการคิดสามารถคิดได้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และกระบวนการคิดสร้างสรรค์ ที่สำคัญคือได้แสวงหาความรู้ด้วยตนเองจนเกิดความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้ และเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของผู้เรียนให้ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลัง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหลังการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานมีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ที่เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายป.4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 รายวิชา อ16101 ภาษาอังกฤษ พื้นฐาน สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 ตัวชี้วัด มีทั้งหมด 8 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้เรื่อง Daily Life

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 At School จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 At Home จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Let's Help the Environment จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Recycle จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Kinds of Movie จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 My Movie จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Food จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 Fun Activities จำนวน 2 ชั่วโมง

ขอบเขตด้านตัวแปร

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรไว้ดังนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2. ความคิดสร้างสรรค์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-based Learning : CBL) เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผ่านการทำกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีการใช้คำถามรอบตัวผู้เรียนเพื่อกระตุ้นการคิด การโต้ตอบซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม การค้นคว้า การคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ ฝึกให้ผู้เรียนคิดหาข้อความหรือคำตอบที่แตกต่างจากผู้อื่นในการทำกิจกรรมและการสนทนา และยังฝึกการใช้ประโยค คำศัพท์ ในบทสนทนาหรือในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกห้องเรียน มีการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ชัดเจน มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและน้ำเสียง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นนักเรียน โดยการตั้งคำถามหรือนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน บ้าน สิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง โดยเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวนักเรียน และนักเรียนสนใจหรือเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบด้วย ได้แก่ วิดีโอ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและบ้าน สิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มีการใช้เกมตอบคำถามจากหมวดหมู่คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อทบทวนความรู้เดิม หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ขั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เป็นขั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งปัญหาหรือคำถามจากหัวข้อบทเรียน โดยเป็นคำถามปลายเปิด นักเรียนมีอิสระในการตอบคำถาม ทั้งนี้ครูยังสอดแทรกเนื้อหาการเรียนรู้อันโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนให้แก่ นักเรียน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ขั้นค้นคว้าและคิด เป็นขั้นที่นักเรียนร่วมกันใช้เวลาในการเรียนรู้กับครู และการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการค้นคว้าหาคำตอบเพิ่มเติมในด้านคำศัพท์ หรือประโยคต่าง ๆ จากการตั้งปัญหา

หรือหัวข้อที่ได้เรียนรู้ มีการเรียนรู้เนื้อหาการพูดสนทนาในแต่ละหัวข้อ ได้แก่ สิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำ ในโรงเรียนและบ้าน วิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม และภาพยนตร์ในจินตนาการ เป็นต้น ทั้งนี้ครูยังสอดแทรกกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างประโยคในบทเรียน รวมถึงการใช้คำศัพท์ ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ค้นคว้าเพิ่มเติม และกิจกรรมที่ฝึกการเขียนคำศัพท์ หรือประโยคที่เกี่ยวข้อง กับภาพที่กำหนดให้ได้อย่างอิสระ เป็นต้น ทั้งนี้ นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้ อย่างไม่จำกัด โดยครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา อธิบาย ชี้แนะในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับ นักเรียน

1.4 ขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่ตนเองได้ ร่วมกันออกแบบ ค้นคว้าและคิดหาคำตอบออกมาในรูปแบบของกลุ่มตนเองจากหัวข้อที่ได้รับ ได้แก่ สิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำในโรงเรียนและบ้าน ออกแบบภาพยนตร์ในจินตนาการ เป็นต้น และ มีการซักถามในชั้นเรียน

1.5 ขั้นประเมินผล เป็นขั้นที่นักเรียนและครู ร่วมกันประเมินผลกิจกรรมทั้งหมดที่ได้ทำ มาตลอดเวลาของการเรียนรู้ผ่านการถามคำถาม หรือการสนทนาโดยใช้แบบวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างเรียนจากบทสนทนาที่ครูกำหนดให้

2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ผ่านการเขียน การใช้ไวยากรณ์โครงสร้างประโยค ความเข้าใจจากเรื่องที่ฟังหรืออ่านแบบสั้น ๆ รวมถึงการเลือกใช้คำศัพท์ ที่จะสามารถสื่อความหมาย ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ มุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้วยการทำกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษา ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและในชีวิตประจำวันมากที่สุด ผ่านเรื่องสิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมต่าง ๆ เป็นต้น โดยคุณลักษณะที่บ่งชี้ถึงการใช้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่

2.1 การใช้ไวยากรณ์ (Grammar Use) นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับการใช้โครงสร้าง ประโยคพื้นฐานต่าง ๆ จากการถาม-ตอบได้ เนื่องจากการสื่อสารภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนควรมีความรู้ในด้านการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง

2.2 ความเข้าใจในการฟังและอ่าน (Listening and Reading Comprehension) ซึ่งหากนักเรียนสามารถเข้าใจ และตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ จากการฟังและอ่านได้ จะส่งผลให้ นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหา หรือบทสนทนานั้น ๆ มีการคิดวิเคราะห์ที่ดี นำไปสู่การสื่อสาร ภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

2.3 คำศัพท์ (Vocabulary) นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ และสามารถเลือกใช้ คำศัพท์จากการถาม-ตอบได้ เนื่องจากการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับ

คำศัพท์ต่าง ๆ ที่จะนำมาเลือกใช้ในประโยคสนทนา ทำให้คำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารนั้นเป็นไปได้อย่างหลากหลาย ส่งผลให้สื่อสารได้ดียิ่งขึ้น

3. ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ทักษะทางความคิดของผู้เรียนที่สามารถคิดหาคำตอบได้อย่างหลากหลาย มีการใช้ประโยค และคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่สนับสนุนเหตุการณ์ หัวข้อ หรือประโยคสนทนานั้น ๆ ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และมีความหลากหลาย ประกอบด้วย การคิดคล่อง การคิดยืดหยุ่น การคิดสร้างสรรค์ และการคิดละเอียดลออ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นแบบอัตนัยชนิดเขียนตอบ โดยกำหนดหัวข้อ 4 องค์ประกอบ ได้แก่

3.1 ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) นักเรียนเขียนจำนวนคำตอบที่ถูกต้องและตรงตามเวลาที่กำหนด

3.2 ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) นักเรียนเขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ 4 ประโยคขึ้นไป

3.3 ความคิดริเริ่ม (Originality) นักเรียนเขียนชื่อสัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดได้ถูกต้อง

3.4 ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) นักเรียนเขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้ถูกต้อง 4 ประโยคขึ้นไป

ประโยชน์ที่จะได้รับการวิจัย

1. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
2. นักเรียนได้รับการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
3. นักเรียนสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์
5. โรงเรียนควรนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในระดับชั้นอื่น ๆ ได้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 - 1.1 เป้าหมาย
 - 1.2 สาระ มาตรฐาน ตัวชี้วัด
 - 1.3 คุณภาพผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายการพูดและความสำคัญของการพูด
 - 2.2 ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ความคิดสร้างสรรค์
 - 3.1 ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะความคิดสร้างสรรค์
 - 3.2 ความหมายของความคิดสร้างสรรค์
 - 3.3 องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์
 - 3.4 การพัฒนาและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์
 - 3.5 การวัดผลและประเมินผลความคิดสร้างสรรค์
4. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 - 4.1 แนวคิดทฤษฎี การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
 - 4.2 ลักษณะวิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

**ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**

เป้าหมาย

ทำไมต้องเรียนภาษาต่างประเทศ

ในยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีบทบาทสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวันอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของชุมชนโลก ซึ่งช่วยให้เราตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองในสังคมโลกได้ดียิ่งขึ้น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญ โดยสามารถเรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างในด้านภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และประเพณี รวมถึงการคิดในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการปกครอง นอกจากนี้ยังควรส่งเสริมทัศนคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถเข้าถึงความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย และกว้างขวาง พร้อมทั้งมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ภาษาต่างประเทศที่ถือเป็นองค์ความรู้พื้นฐานซึ่งจำเป็นต้องศึกษาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ ขณะที่ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน ญี่ปุ่น อาหรับ บาลี และภาษาจากประเทศเพื่อนบ้าน หรือภาษาอื่น ๆ จะขึ้นอยู่กับพิจารณาของสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

เรียนรู้อะไรในภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย สามารถค้นคว้าหาความรู้เพื่อประกอบอาชีพและศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมที่หลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร การแสดงออกถึงความรู้สึกและความคิดเห็น การตีความ และการนำเสนอข้อมูล รวมถึงการสื่อสารความคิดและความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้อย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

ตาราง 1 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ตัวชี้วัด
ป.4-6	3. เลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยค และข้อความสั้น ๆ ที่ฟังหรืออ่าน 4. บอกใจความสำคัญ ตอบคำถามจากการฟัง และอ่านประโยค บทสนทนา และนิทานง่าย ๆ หรือเรื่องสั้น ๆ หรือเรื่องเล่า

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551

ตาราง 2 แสดงตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น	ตัวชี้วัด
ป.4-6	3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

ที่มา: กระทรวงศึกษาธิการ, 2551

คุณภาพผู้เรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ได้รับฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความนิทาน และบทกลอนสั้น ๆ อย่างถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกหรือระบุประโยคและข้อความที่สอดคล้องกับความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่านบทสนทนา นิทานง่าย ๆ และเรื่องเล่า

2. การสื่อสารระหว่างบุคคลสามารถทำได้ทั้งการพูดและการเขียน โดยใช้คำสั่ง คำขอร้อง และการให้คำแนะนำ นอกจากนี้ยังสามารถแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ และตอบรับ หรือปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ที่ไม่ซับซ้อนได้ การพูดและการเขียนยังสามารถใช้เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องราวที่ใกล้ตัว รวมถึงการแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ และกิจกรรมที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้น ๆ เพื่อสนับสนุนความคิดเห็นหรือความรู้สึกนั้น ๆ

3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิและตารางแสดงข้อมูลต่าง ๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

5. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

6. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

7. การใช้ภาษาต่างประเทศในการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ

8. มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศโดยมุ่งเน้นที่ทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สภาพแวดล้อม และกิจกรรมต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการศึกษาตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สามารถสรุปได้ว่า งานวิจัยในครั้งนี้เลือกเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล มาตรฐาน ตัวชี้วัดที่ 3 และ 4 และมาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูดและการเขียน ตัวชี้วัดที่ 3 แสดงให้เห็นว่าการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษและคุณภาพของผู้เรียนจากการเรียนภาษาอังกฤษ ควรได้รับการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยเป็นทักษะที่มีความจำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารระหว่างบุคคลมากยิ่งขึ้น รวมทั้งสามารถนำความรู้ไปพัฒนาตนเองในชีวิตประจำวันและอนาคตต่อไป

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของการพูด โดยมินนี่กวีจัย และนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดและความสำคัญของการพูดไว้ ดังนี้

ความหมายของการพูดและความสำคัญของการพูด

การพูดภาษาอังกฤษไม่เพียงแต่เป็นการออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เท่านั้น แต่ยังเกี่ยวข้องกับการสื่อสารความรู้สึกและความคิดไปยังผู้ฟัง รวมถึงการถ่ายทอดสาระสำคัญ ผ่านน้ำเสียงและท่าทาง ผู้พูดจึงจำเป็นต้องมีทักษะในการออกเสียงและความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ กฎการใช้ทางไวยากรณ์ เข้าใจวัฒนธรรมทางภาษา และผู้พูดจำเป็นต้องมีความสามารถในการใช้ กลยุทธ์การพูด เพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพสูงสุด

Scott (1981) ให้ความหมายว่า การพูดเพื่อการสื่อสารเป็นรูปแบบพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ผู้พูดและผู้ฟังจะมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบกับสิ่งที่ได้ยินและสามารถตีความหมายในสิ่งที่ฟังได้

Littlewood (1981) ได้อธิบายว่า การพูด หมายถึง การแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคล อย่างน้อยสองคน โดยมีผู้พูดและผู้ฟัง ผู้พูดจำเป็นต้องถ่ายทอดความหมายที่ต้องการให้ผู้ฟังเข้าใจ ดังนั้น การสื่อสารที่ถูกต้องตามหลักภาษาเป็นสิ่งสำคัญ โดยต้องเลือกใช้คำพูดที่เหมาะสม และสอดคล้องกับบริบท นอกจากนี้ การพูดเพื่อการสื่อสารไม่เพียงแต่หมายถึงการออกเสียงคำ หรือการปรับระดับเสียงในประโยค แต่ยังเกี่ยวข้องกับการทำให้ผู้ฟังเข้าใจเจตนาของผู้พูดอย่างชัดเจน ผู้ที่มีทักษะการพูดในระดับสูงจะต้องเลือกใช้สำนวนภาษาที่ถูกต้อง เหมาะสม และได้รับการยอมรับจากเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง

Razkia (2020) กล่าวว่า การพูดเป็นกิจกรรมที่บุคคลได้แสดงความคิดเห็น ความคิด ความรู้สึก และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม

Bafadal (2020) กล่าวว่า การพูดเป็นการสื่อสารด้วยวาจาประเภทหนึ่งที่คุณแสดงความรู้สึก ความคิด และความคิดและส่งต่อข้อมูลไปยังผู้อื่น

ศิริรัตน์ กลยะณี (2558, สื่อออนไลน์) การสื่อสารด้วยการพูดเป็นพฤติกรรมที่มีวัตถุประสงค์ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการจากผู้พูดไปยังผู้ฟัง โดยใช้ คำพูด น้ำเสียง สีหน้า แววตา และท่าทาง เพื่อให้ผู้ฟังสามารถรับรู้ เข้าใจ และตอบสนองต่อข้อความ ที่ผู้พูดต้องการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภักดร อุบลน้อย (2564) กล่าวว่า การพูดเป็นสิ่งสำคัญที่เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ ในการติดต่อสื่อสารทั้งในชีวิตประจำวันและในการทำงานในอาชีพต่างๆ

จากการศึกษาความหมายและความสำคัญของการพูด สรุปได้ว่า การพูด หมายถึง การสื่อสารที่มีการเลือกใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง สำนวนภาษา กิริยาท่าทาง ในการแสดงออกทางพฤติกรรม

เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด แสดงความคิดเห็น และสื่อความหมาย ความต้องการของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ให้เข้าใจ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป อย่างถูกต้องเหมาะสมตามสถานการณ์

ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความหมายที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Littlewood (1981) ได้ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นการสอนที่เน้นเรื่องหน้าที่ของภาษามากกว่ารูปแบบของการเรียนภาษา โดยไม่จำกัดความรู้และความสามารถของผู้เรียน ซึ่งไม่ได้เรียนแต่เฉพาะกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์หรือโครงสร้างประโยคเท่านั้น แต่ผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการที่จะสื่อความหมายให้ผู้อื่นฟังเข้าใจได้

Finocchiaro (1980) ได้ให้ความหมายว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการเน้นที่การพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งรวมถึงความเหมาะสม การยอมรับการใช้และสถานการณ์ทางสังคมที่ใช้ภาษานั้นอยู่

Hymes (1981) ได้ให้ความหมายว่า เป็นการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาและตีความภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสมเมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม โดยผู้เรียนจะต้องมีความสามารถในการตัดสินใจว่าเมื่อใดควรพูด ควรพูดอะไร กับใคร ที่ไหน และในลักษณะใด ซึ่งความสามารถเหล่านี้เป็นลักษณะเฉพาะที่เจ้าของภาษามี ทำให้สามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Fatuma (2016) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) สะท้อนรูปแบบหรือทฤษฎีบางอย่างที่เน้นว่าจุดประสงค์หลักของการใช้ภาษาคือการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงที่ต้องใช้ การสื่อสาร แนวทางการสอนภาษาอังกฤษต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงมากมาย ในช่วงห้าสิบปีที่ผ่านมา และตอนนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นหนึ่งในแนวทางที่ใช้กันมากที่สุด และภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง (ESL)

Robinson (2019) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางที่ใช้ในการสอนภาษาที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน เป้าหมายหลักของแนวทางคือการทำให้ผู้เรียนบรรลุความสามารถในการสื่อสาร โดยกระบวนการเรียนรู้ภาษาไม่ได้อยู่แค่ในห้องเรียนเท่านั้น แต่เกิดนอกห้องเรียนด้วย โครงสร้างไวยากรณ์และกฎไม่ได้นำมาพิจารณาในกระบวนการเรียนรู้ ครูถูกมองว่าเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ให้คำแนะนำ ดังนั้นพวกเขาจึงถูกมองว่าเป็นผู้อำนวยความสะดวกมากกว่าที่จะเป็นครู

อำพร วุฒิมิโก (2562) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เน้นให้นักเรียนสื่อสารได้ ในชีวิตประจำวัน โดยใช้ภาษาที่หลากหลายผ่านการเลือกที่จะสื่อสารด้วยตนเองในโอกาส หรือสถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วและมีความถูกต้องเพื่อให้ สามารถสื่อความหมายถึงผู้ฟังได้ ทั้งนี้ ครูคือคนสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะ การพูดได้โดยจัดการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่เหมือนจริง ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย

ณัชปภา โพธิ์พุ่ม และคณะ (2561) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นไปที่ การใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก มากกว่าการยึดติดกับหลักการหรือกฎเกณฑ์การใช้ภาษา และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วยภาษา แต่ไม่ได้หมายความว่าความ จะละเลย ความถูกต้อง ดังนั้น การเรียนการสอนแนวนี้จึงเน้นกิจกรรมเพื่อการฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียง สถานการณ์จริงให้มากที่สุด โดยการฝึกในลักษณะทักษะสัมพันธ์หรือทักษะรวม โดยผู้สอนเป็นผู้นำ มาให้ผู้เรียนฝึก เช่นสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนสนทนาโต้ตอบกันในลักษณะต่าง ๆ เช่นเป็นคู่ เป็นกลุ่ม 2 หรือ 3 คน กลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอน ตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกในสิ่งที่ตนต้องการ โดยผู้สอนจัดลำดับการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟัง ไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษา ของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาและความถูกต้อง ดังนั้น การเรียนการสอนแนวนี้จะต้องเน้นการทำกิจกรรม เพื่อการฝึกฝนการใช้ภาษาให้ใกล้เคียงสถานการณ์จริงมากที่สุด เช่น มีการสร้างสถานการณ์ ให้ผู้เรียนได้สนทนาโต้ตอบกันเป็นคู่ กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ มีการสวมบทบาท การเล่นเกมส์ เป็นต้น และการที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องมีทักษะความสามารถทั้ง 4 ด้าน นั่นคือความสามารถด้านกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม ความสามารถ ด้านความสัมพันธ์ของข้อความ และความสามารถด้านการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย

จากการศึกษาความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า การสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร หมายถึง การสอนที่เน้นการใช้ภาษาให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ไม่ว่าจะมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ทั้งด้านไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค ที่จะสามารถ สื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และเป็นการสอนที่มุ่งเน้นการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ด้วยการทำ กิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและในชีวิตประจำวันมากที่สุด

แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

Bern (1984 อ้างถึงใน อุไรวรรณ ศรีธิวงศ์, 2559, สื่อออนไลน์) ผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้อธิบายว่า ภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ชัดเจน ดังนั้น ในการเรียนรู้ภาษาจะต้องดูที่หน้าที่ของภาษา (Function of Language) ในบริบท ควบบริบททางภาษาศาสตร์ (Linguistic Context) ว่าคำพูดหรือข้อความใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลังข้อความที่กำหนดให้มา และควบบริบททางสังคมหรือบริบทของสถานการณ์ (Social or Situation Context) ว่าใครกำลังสื่อสารกับใคร บทบาททางสังคมของพวกเขาเป็นใคร และทำไมพวกเขาจึงต้องมาสื่อสารด้วยกัน

Canale and Swain (1980) กล่าวถึง แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการพูดภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา (Grammatical Competence) เป็นความสามารถในการใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคความสามารถในการเชื่อมโยง คำศัพท์ (Lexical) ความเข้าใจรูปแบบของคำศัพท์และความสัมพันธ์ของคำต่าง ๆ ในภาษาเดียวกัน (Morphological) การแยกประโยคและเชื่อมโยงโครงสร้างประโยค (Syntactic) การเข้าใจหน่วยเสียงของภาษา การตีความคำและประโยคความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ไม่ใช่ความสามารถในการจดจำกฎการใช้แต่เป็นการนำกฎไปใช้ในการตีความแสดงความรู้สึกและการเจรจาต่อรอง

2. ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic Competence) เป็นการใช้ภาษาในบริบทของกฎเกณฑ์ทางสังคมการเข้าใจบริบทสังคมในการใช้ภาษาบทบาทของคู่สนทนาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและหน้าที่ของการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาถึงแม้จะมีความสามารถทางโครงสร้างภาษาเป็นอย่างดีแต่ความสามารถทางด้านความเข้าใจในระดับข้อความช่วยให้การสื่อสารในบริบทที่แตกต่างกันประสบความสำเร็จ

3. ความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ (Discourse Competence) เป็นการรวบรวมคำพูดภาษาหรือวลีเพื่อสร้างเนื้อหาที่มีความหมายเนื้อหาอาจเป็นบทกลอนจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ บทสนทนาทางโทรศัพท์ และนวนิยาย การตีความเนื้อหาภาพรวมมีแบบ Bottom-Up และแบบ Top-Down ซึ่งทั้ง 2 แบบมีความสำคัญในความสามารถทางด้านการสื่อสาร

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic Competence) เป็นความสามารถที่ผู้เรียนต้องมีความเกี่ยวกับการถอดความ การพูดซ้ำ การพูดอ้อม การใช้ภาษาสุภาพ ตลอดจนการใช้น้ำเสียงแบบต่างๆ เพื่อให้การสื่อสารมีความราบรื่นและสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Scott (1981 อ้างถึงใน อากัสรา สังขวาสี, 2564) ได้เสนอการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารตามขั้นตอนไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการบอกวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนบอกผู้เรียนให้ทราบถึงเรื่องที่จะเรียน
2. ขั้นตอนการเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่อยู่ในบริบท โดยผู้สอนต้องให้ผู้เรียนสังเกตลักษณะภาษา โดยข้อความที่จะพูด ต้องขึ้นอยู่กับบริบทนั้นด้วย เช่น ผู้พูดนั้นเป็นใคร ต้องการสื่อสารอะไรกับคู่สนทนา พยายามบอกอะไร เรื่องที่ต้องการพูด สถานที่พูด และเนื้อหาในการพูดมีอะไรบ้าง
3. ขั้นตอนการฝึกและการถ่ายโอน ผู้สอนมีการสนับสนุนให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยอาจฝึกเป็นคู่ หรือการพูดพร้อมกัน ซึ่งการให้ผู้เรียนได้ยีนสำนวนของภาษาที่หลากหลายเป็นสำนวนของเจ้าของภาษาจริงจะทำให้เกิดทักษะต่อผู้เรียนมากขึ้นด้วย

Larsen-Freeman (2000) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่เรียนรู้ในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้เรียนจำเป็นต้องมีความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา ความหมาย และบทบาทของภาษาในบริบทต่าง ๆ นอกจากนี้ผู้เรียนควรมีความสามารถในการเลือกใช้รูปแบบของภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์และบริบททางสังคม รวมถึงบทบาทของผู้เข้าร่วมการสนทนา ผู้สอนควรจัดเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาอย่างเต็มที่ ผ่านการสนทนาและการแลกเปลี่ยนข้อมูลในรูปแบบที่ผู้เรียนต้องการ พร้อมทั้งให้ผู้เรียนประเมินการสื่อสารของตนเอง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างแท้จริง

กิ่งแก้ว รัชอินทร์ (2553) กล่าวถึง แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น มุ่งเน้นไปที่การใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก มากกว่าการยึดติดกับหลักการหรือกฎเกณฑ์การใช้ภาษา และให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการสื่อสารด้วยภาษา

วิวัฒน์ ทองวาด (2554 อ้างถึงใน วิภาศิริ แจ้งแสงทอง, 2564, สื่อออนไลน์) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนต้องสามารถถ่ายทอดความหมายให้ผู้ฟังเข้าใจถึงจุดประสงค์ในการพูดของตนเอง และผู้สอนควรสนับสนุนให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างถูกต้อง ทักษะการพูดไม่ควรจำกัดอยู่ที่ความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนา โดยเน้นกระบวนการสอนมากกว่ารูปแบบการสอน โดยเริ่มจากสิ่งที่ย้ำไปสู่สิ่งที่ซับซ้อน เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ จัดกิจกรรมที่หลากหลายและใช้สื่อการสอนที่มีความหลากหลาย พร้อมทั้งให้กำลังใจด้วยการชมเชย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในตนเอง

กรมวิชาการ (2544 อ้างถึงใน วรางคณา คำอ้น, 2559) กล่าวว่า การจะพัฒนาทักษะ การสื่อสารภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนจึงควรมีลักษณะ ที่ผู้สอนจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้และความรอบรู้ นอกจากนี้การออกแบบกระบวนการสอนควรมีความสอดคล้องกับ สภาพความเป็นจริงและการเรียนรู้ภาษา โดยควรมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย รวมถึงการฝึกทักษะ ทางภาษา กิจกรรมเหล่านี้ควรสนับสนุนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพึ่งพาตนเองได้และสามารถ เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่การใช้ภาษาที่ถูกต้อง คล่องแคล่ว เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อุไรวรรณ ศรีธวัช (2559) กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือการจัดการ เรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับ เพื่อนร่วมชั้น ผู้เรียนกับสื่อการเรียนรู้ ผู้เรียนกับผู้สอน หรือแม้กระทั่งผู้เรียนกับบุคคลภายนอก ห้องเรียน โดยเน้นที่การใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ ทั้งในด้านภาษาศาสตร์และสังคม เพื่อให้การเรียน การสอนเป็นประสบการณ์การสื่อสารที่มีความหมายและเป็นจริงมากที่สุด

จากการศึกษาแนวคิดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปได้ว่า การสอน ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ มีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา มีความรู้ ในเรื่องของโครงสร้างไวยากรณ์ หน้าที่ของภาษา โดยกิจกรรมการสอนนั้นมุ่งเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ จากการปฏิบัติ ฝึกการใช้ภาษาผ่านสถานการณ์ที่สมจริง หรือในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด โดยคำนึงถึงการเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ใช้ในการสื่อสาร บริบททางสังคม ตลอดจนบทบาททางสังคมของผู้ร่วมสนทนา

การวัดและประเมินผลการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

มีนักวิชาการ และนักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายและวิธีการวัดทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การแบ่งเกณฑ์และหัวข้อการวัดและประเมินผลทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้หลายองค์ประกอบ ได้แก่ ความคล่องแคล่วในการพูด การออกเสียง เป็นต้น โดยได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลทักษะการพูดไว้ดังต่อไปนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2564) กล่าวว่า การวัดทักษะการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ต้องอาศัย ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของภาษา มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อความหมาย ได้ตามจุดประสงค์ในสภาพการใช้ภาษาในสังคม การทดสอบ จึงเน้นความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อสื่อความตามบริบท เชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจ ด้านความหมาย และไวยากรณ์ วิธีทดสอบ ตามแนวนี้ จะคำนึงถึงตัวแปรทางสังคม หน้าที่ทางภาษา บทบาทของผู้ใช้ภาษา ตลอดจนหัวข้อเรื่อง

เนื้อหา และสภาพการณ์ของการใช้ภาษา สำหรับการทดสอบจะทดสอบการใช้ภาษาทั้งทักษะเดียว (Single-Skill Tests) หมายถึง การวัดทักษะใดทักษะหนึ่งที่เน้นการใช้เฉพาะ เช่น การพูดเล่า ประสบการณ์ การอ่านเรื่องสั้น การฟังคำบรรยาย ฯลฯ

เพ็ญแข วงศ์สุริยา (2546) กล่าวว่า การประเมินภาษาเพื่อการสื่อสาร มีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหลักหรือพฤติกรรมที่ต้องการคือ พูดภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้ เครื่องมือที่ใช้มีหลายรูปแบบ เช่น การถาม-ตอบ การสัมภาษณ์ การอภิปราย การสังเกต เป็นต้น โดยต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนเป็นหลักการประเมิน

วาริรัตน์ แก้วอุไร (2563) ได้ศึกษาวิธีการทดสอบทักษะทางด้านการพูดเพื่อการสื่อสาร และออกแบบวิธีการทดสอบความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยรูปแบบการทดสอบจะประเมินทั้งหมด 4 สถานการณ์ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

1. การอธิบายรูปภาพ หมายถึง การวัดทักษะการพูดจากรูปภาพ ภาพถ่ายหรือชุดภาพถ่ายที่ เชื่อมโยงกันตามหัวข้อ ผู้เรียนดูรูปภาพ อธิบายบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขาเห็นในรูปภาพ ค้นหาความแตกต่าง ระหว่างรูปภาพ พูดคุยเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น เล่าเรื่องง่าย ๆ คาดเดาว่าจะเกิดอะไรขึ้นตามภาพที่ให้มา เป็นต้น เมื่อผู้เรียนพูดคุยเกี่ยวกับภาพถ่าย ผู้ตรวจสอบอาจถามคำถามที่เกี่ยวข้องกับภาพถ่ายเพื่ออธิบายเพิ่มเติม

2. บทสนทนาหรือการสนทนา หมายถึง การวัดทักษะการพูดนี้เกี่ยวข้องกับคนสองคนที่มีการสนทนาโต้ตอบภายในหัวข้อเรื่องเดียวกันโดยเนื้อหาและทิศทางของการสนทนาขึ้นอยู่กับบรรยากาศการเรียนรู้ที่ผู้ประเมินสร้างขึ้น

3. การสัมภาษณ์ หมายถึง การถามตอบระหว่างผู้ประเมินและผู้เรียน ซึ่งผู้ประเมินจะเตรียมคำถามไว้ล่วงหน้าและดำเนินการถามตอบ โดยผู้เรียนยังมีอิสระที่จะพูดในสิ่งที่พวกเขาคิดหรือที่พวกเขาารู้สึก

4. การแสดงบทบาทสมมติหมายถึง ผู้เรียนจะต้องแสดงบทบาทใดบทบาทหนึ่ง และจินตนาการถึงตนเองให้เหมาะสมกับบทบาทและสถานการณ์ที่กำหนด โดยผู้เรียนได้รับคำแนะนำให้ปฏิบัติตามพร้อมคำอธิบายที่ชัดเจนว่าต้องทำอะไร ถือเป็น การทดสอบความสามารถทางภาษา สังคม ภาษาเฉพาะของผู้เรียน คำศัพท์ ภาษาที่ใช้ ฯลฯ

Madsen (1983) กำหนดการให้คะแนนและรายการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rubrics) เป็นเกณฑ์การพิจารณาจากภาพรวมของการพูดโดยประเมินใน 5 ประเด็น คือ สำเนียง (Accent) หลักการทางภาษา (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความคล่องแคล่วในการพูด (Fluency) ความเข้าใจในการสื่อสาร (Comprehension) ดังตาราง 3

ตาราง 3 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบแยกส่วน (Analytic Rubrics)

คะแนน	ความถูกต้อง	ความคล่องแคล่ว	การออกเสียง
5	มีความถูกต้องของหลักไวยากรณ์	พูดได้คล่องแคล่ว	มีการออกเสียงสูงต่ำชัดเจน ทำให้การสื่อสารชัดเจน
4	มีข้อผิดพลาดบ้าง แต่ยังสามารถสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้	พูดหยุดเพื่อบริการคำบางครั้ง	ส่วนใหญ่พูดได้ชัดเจน มีการจำกัดเรื่อง การเน้นคำ
3	มีข้อผิดพลาดมากจนทำให้ความหมายไม่ชัดเจน	การสื่อสารไม่ชัดเพราะถูกจำกัดด้วยคำศัพท์และโครงสร้างประโยค	มักเกิดข้อผิดพลาดทำให้การสื่อสารเข้าใจได้ไม่ดี
2	มีข้อผิดพลาดจนทำให้การสื่อสารยากที่จะเข้าใจ	การสื่อสารเป็นที่เข้าใจได้ยากเพราะมีคำศัพท์และโครงสร้างไม่เพียงพอในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	เกิดข้อผิดพลาดจนทำให้การสื่อสารเข้าใจได้ยาก
1	สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้ยาก		

ที่มา: Madsen, 1983

ตาราง 4 แสดงเกณฑ์การทดสอบความสามารถการพูด

ความคล่องในการพูด (Fluency of Speech)				
1	2	3	4	5
ปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การใช้ไวยากรณ์ (Grammar Use)				
1	2	3	4	5
ปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ความเข้าใจในการฟัง (Listening Comprehension)				
1	2	3	4	5
ปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การออกเสียง (Pronunciation)				
1	2	3	4	5
ปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก
การเลือกใช้คำศัพท์อย่างเหมาะสม (Vocabulary)				
1	2	3	4	5
ปรับปรุง	พอใช้	ปานกลาง	ดี	ดีมาก

ที่มา: Kent, 2001

ตาราง 5 แสดงการให้คะแนนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบภาพรวม (Holistic Rubrics)

คะแนน/เกณฑ์	ลักษณะการพูด
5 (ดีเยี่ยม)	มีทักษะการพูดที่ดีมาก มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
4 (ดี)	พูดได้ดี มีข้อผิดพลาด แต่เป็นที่เข้าใจได้
3 (พอใช้)	การพูดมีข้อผิดพลาดทำให้ข้อความไม่มีความชัดเจน
2 (ปรับปรุง)	มีปัญหาการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร พูดได้ในระดับข้อความที่จำกัด
1 (ไม่ผ่าน)	ไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้

ที่มา: Spratt, 2005

ตาราง 6 แสดงเกณฑ์การทดสอบการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน			
	4	3	2	1
1. ความถูกต้อง	ออกเสียง	ออกเสียง	ออกเสียง	ออกเสียงคำ/
- ไวยากรณ์	คำศัพท์และ	คำศัพท์และ	คำศัพท์และ	ประโยคผิด
- การออกเสียง	ประโยคได้	ประโยคได้	ประโยคได้	หลักการออก
- คำศัพท์	ถูกต้องตาม	ถูกต้องตาม	ถูกต้องเป็น	เสียง ทำให้
	หลักการออก	หลักการออก	ส่วนใหญ่	สื่อสารไม่ได้
	เสียง ออกเสียง	เสียง มีเสียง	ขาดการออก	
	เน้นหนักในคำ/ ประโยค	เน้นหนักในคำ/ ประโยคเป็น	เสียงเน้นหนัก	
	อย่างสมบูรณ์	ส่วนใหญ่		
2. ความคล่องแคล่ว	พูดต่อเนื่อง	พูดตะกุกตะกัก	พูดเป็นคำ ๆ	พูดได้บางคำ
	ไม่ติดขัด	บ้าง แต่ยังพอ	หยุดเป็นช่วง ๆ	ทำให้สื่อ
	พูดชัดเจน ทำให้	สื่อสารได้	เพื่อทำให้สื่อสาร	ความหมายไม่ได้
	สื่อสารได้		ได้ไม่ชัดเจน	
3. ความสามารถ	ตอบตรงคำถาม	ตอบตรงคำถาม	ตอบตรงคำถาม	ตอบไม่ตรง
ในการพูด	ครบถ้วน	แต่ขาด	ขาดบางประเด็น	คำถาม น้ำเสียง
	น้ำเสียงแสดง	บางประเด็น	น้ำเสียง	ฟังยากที่จะ
	ความมั่นใจ	น้ำเสียงแสดง	คลุมเครือ	เข้าใจ
	และชัดเจน	ความมั่นใจ	ฟังยาก	
		และชัดเจน		

ที่มา: อำพร วุฒิจิวโก, 2562

จากการศึกษางานวิจัยการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ข้างต้น สามารถสรุปพฤติกรรมที่ประเมินได้ทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่

1. การใช้ไวยากรณ์ (Grammar Use) คือ ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ผ่านการเขียน
การอธิบาย การพูดประโยคสนทนาโดยใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้องและเหมาะสม

2. ความเข้าใจในการฟังและอ่าน (Listening and Reading Comprehension) คือ ความสามารถในการฟังและอ่านข้อความหรือบทสนทนาได้อย่างเข้าใจ นำไปสู่การตอบคำถามจากการสนทนาได้อย่างถูกต้อง

3. คำศัพท์ (Vocabulary) คือ ความสามารถในการเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือบทสนทนาที่เกี่ยวข้อง ได้อย่างหลากหลายและเหมาะสม

ความคิดสร้างสรรค์

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับทักษะความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ โดยมีนักจิตวิทยาและนักวิชาการหลายท่าน ได้กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

Guilford (1967 อ้างถึงใน กนิษฐา พูลลาภ, 2563) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา (The Structure of Intellectual Theory) มีลักษณะ 3 มิติ ดังนี้

มิติที่ 1 เนื้อหา (Content) หมายถึง มิติแทนเนื้อหาข้อมูล หรือสิ่งเร้าที่เป็นสื่อในการคิด สมองจะรับสิ่งเร้านี้เข้าไป แบ่งเป็น 4 ลักษณะ คือ

1. เนื้อหาประเภทรูปภาพ (Figural : F) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่เป็นรูปธรรม หรือรูปที่ไม่แน่นอน ซึ่งบุคคลสามารถรับรู้และทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดได้ เช่น ภาพ แสง เสียง เป็นต้น
2. เนื้อหาประเภทเสียง (Auditory : A) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปของเสียงที่มีความหมาย
3. เนื้อหาประเภทสัญลักษณ์ (Symbolic : S) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งเร้าหรือข้อมูลที่อยู่ในรูปเครื่องหมายต่าง ๆ เช่น ตัวอักษร ตัวเลข โน้ตดนตรี และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ด้วย
4. เนื้อหาประเภทภาษา (Semantic : M) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่อยู่ในรูปของถ้อยคำที่มีความหมายต่าง ๆ กัน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความคิดทางภาษาและสามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้ เช่น คำว่า พ่อ แม่ เพื่อน ชอบ โกรธ เสียใจ เป็นต้น
5. เนื้อหาประเภทพฤติกรรม (Behavior : B) หมายถึง ข้อมูลที่เป็นการแสดงออก อากาปรกิริยา และการกระทำที่สามารถสังเกตเห็น รวมทั้งทัศนคติ การรับรู้ การคิด เช่น การยิ้ม หรือการแสดงความคิดเห็น การสั่นศีรษะ เป็นต้น

มิติที่ 2 วิธีการคิด (Operation) หมายถึง มิติที่แสดงลักษณะกระบวนการปฏิบัติงานหรือกระบวนการคิดของสมอง แบ่งออกตามลำดับ 5 ลักษณะ คือ

1. การรู้การเข้าใจ (Cognition : C) หมายถึง ความสามารถในการตีความของสมอง เมื่อเห็นสิ่งเร้าแล้วเกิดรับรู้เข้าใจในสิ่งนั้น และบอกได้ว่าเป็นอะไร สามารถบอกได้ทั้งในสิ่งที่ไม่เคยมี

ประสบการณ์มาก่อน และสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน เช่น เมื่อเห็นของเต็กรูป่างกลมทำด้วยยางผิวเรียบ ก็บอกได้ว่าเป็นลูกบอล

2. การจำ (Memory : M) หมายถึง ความสามารถในการเก็บสะสมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ไว้ได้และสามารถระลึกได้เมื่อต้องการ เช่น การจำสูตรคูณ การจำหน่วยเลขประจำตัว การซื้อตั๋วคนร้าย เป็นต้น

3. การคิดแบบอบเนกนัย หรือความคิดกระจาย (Divergent Thinking : D) หมายถึง ความสามารถในการคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้หลายรูปแบบ หลายแง่มุมแตกต่างกันไป เช่น หนังสือพิมพ์ที่ใช่แล้วทำประโยชน์อะไรได้บ้าง ให้บอกมาให้มากที่สุด ผู้ที่คิดได้มาก แปลก มีคุณค่า

4. การคิดแบบเอกนัย หรือความคิดรวบ (Convergent Thinking : C) หมายถึง ความสามารถในการคิดหาคำตอบที่ดีที่สุดจากข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่กำหนด และคำตอบที่ถูกต้อง ก็มีเพียงคำตอบเดียว

5. การประเมินค่า (Evaluation : E) หมายถึง ความสามารถในการตีราคาของ ข้อสรุป โดยอาศัยเกณฑ์ที่ดีที่สุด

มิติที่ 3 ผลของการคิด (Product) หมายถึง มิติที่แสดงผลที่ได้จากการปฏิบัติงานทางสมอง หรือกระบวนการคิดของสมอง หลังจากี่สมองได้รับข้อมูลหรือสิ่งเร้าจากมิติที่ 1 และตอบสนองต่อข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่ได้รับมิติที่ 2 แล้ว ผลที่ได้ออกเป็นมิติที่ 3 ซึ่งผลของการคิดแบ่งออกเป็น 6 ลักษณะ คือ

1. หน่วย (Unit : U) หมายถึง สิ่งที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัวและแตกต่างไปจากสิ่งอื่น ๆ เช่น คน แมว สุนัข กระดานดำบ้าน เป็นต้น

2. จำพวก (Class : C) หมายถึง ประเภท หรือจำพวกหรือกลุ่มของหน่วยที่มีคุณสมบัติหรือลักษณะร่วมกัน เช่น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ได้แก่ คน สุนัข ช้าง เป็นต้น

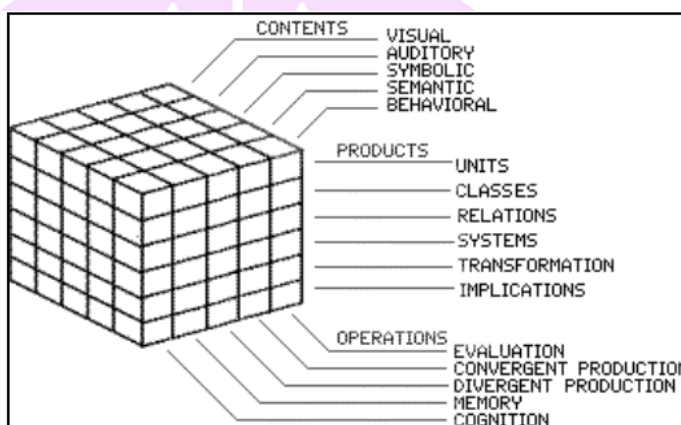
3. ความสัมพันธ์ (Relation : R) หมายถึง ผลของการเชื่อมโยงความคิดของประเภทหรือหลายประเภทเข้าด้วยกัน โดยอาศัยลักษณะบางประการเป็นเกณฑ์ ความสัมพันธ์อาจอยู่ในรูปของหน่วยกับหน่วยจำพวกกับจำพวก หรือระบบกับระบบก็ได้ เช่น คนคู่กับบ้าน นกคู่กับรังนก ปลาคู่กับน้ำ เป็นต้น เป็นความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งมีชีวิตกับที่อยู่อาศัย

4. ระบบ (System : S) หมายถึง การเชื่อมโยงกลุ่มของสิ่งเร้าโดยอาศัยกฎเกณฑ์หรือระเบียบแบบแผนบางอย่าง เช่น 1, 3, 5, 7, 9 เป็นระบบเลขคี่ เป็นต้น

5. การแปลงรูป (Transformation : T) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ดัดแปลงตีความ ขยายความ ให้นิยามใหม่หรือการจัดองค์ประกอบของสิ่งเร้าหรือข้อมูลออกมาในรูปแบบใหม่

หรือเพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น เช่น เอาดอกไม้มาจากต้นฝ้าย เอาดอกไม้มาทำเป็นเส้นฝ้าย แล้วเอาไปทอเป็นผืน เป็นต้น

6. การประยุกต์ (Implication : I) หมายถึง การคาดคะเนด้วยเหตุและผลคาดหวัง หรือความเข้าใจในการนำข้อมูลไปใช้ขยายความเพื่อการพยากรณ์ หรือทำนาย จากข้อมูลสิ่งที่กำหนดไว้ นำมาปรับปรุงให้เป็นประโยชน์และให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม เมื่อรวมทั้ง 3 มิติประกอบกัน ทำให้ได้โครงสร้างทางสติปัญญา ประกอบด้วย 180 แบบ ดังภาพ 1

ภาพ 1 แสดงทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา โดย Guilford

ที่มา: กนิษฐา พูลลาภ, 2563

จากการค้นพบของกิลฟอร์ด ตามทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา (The Structure of Intellectual Theory) มีลักษณะ 3 มิติ ดังนี้ มิติที่ 1 เนื้อหา (Content) เป็นมิติที่ใช้แทนเนื้อหา ข้อมูลหรือสิ่งเร้าประเภทต่าง ๆ ที่สมองเราสามารถรับสิ่งเร้านี้เข้าไปได้ ได้แก่ เนื้อหาประเภทรูปภาพ (Figural : F) เนื้อหาประเภทเสียง (Auditory : A) เนื้อหาประเภทสัญลักษณ์ (Symbolic : S) เนื้อหาประเภทภาษา (Semantic : M) และเนื้อหาประเภทพฤติกรรม (Behavior : B) มิติที่ 2 วิธีการคิด (Operation) เป็นมิติที่มุ่งเน้นกระบวนการปฏิบัติงาน หรือกระบวนการคิดของสมอง เป็นความสามารถ ในการตีความของสมอง เมื่อเห็นสิ่งเร้าแล้วเกิดรับรู้เข้าใจในสิ่งนั้น ทั้งนี้ยังเกิด ความรู้ความจำในการเก็บสะสมความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ไว้ได้ นำไปสู่การคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้ หลายรูปแบบ และคิดหาคำตอบที่ดีที่สุดจากข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่กำหนด มิติที่ 3 ผลของการคิด (Product) เป็นมิติที่มุ่งเน้นการแสดงผลที่ได้จากการปฏิบัติงานทางสมอง หรือกระบวนการคิด ของสมอง จากมิติที่ 1 และมิติที่ 2 ผลที่ได้ออกเป็นมิติที่ 3 โดยจะปรากฏเป็นลักษณะหรือคุณสมบัติ

ที่แตกต่างกันออกไป โดยมีความเชื่อมโยงความคิดและกลุ่มของสิ่งเร้าด้วยกัน มีการนำข้อมูลไปใช้ขยายความเพื่อการพยากรณ์ หรือทำนายจากข้อมูลสิ่งที่กำหนดไว้นำมาปรับปรุงให้เป็นประโยชน์ และให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม ด้วยทฤษฎีนี้ ทำให้มีการศึกษาในเรื่องความคิดสร้างสรรค์อย่างกว้างขวาง แพร่หลายและลึกซึ้ง ในเวลาต่อมาจากทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์ที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีอยู่ในตัวบุคคล และเป็นลักษณะของความคิดอเนกนัย (Divergent Thinking) ตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด คือ เมื่อมีสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคิดสองลักษณะมองในลักษณะทางกายภาพของสมอง คือ การที่จะเพิ่มประสิทธิภาพหรือส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นกระบวนการทางการคิด (Cognitive Process) ที่สามารถส่งเสริมหรือพัฒนาให้เพิ่มขึ้นได้

Williams (2011) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับบุคคลที่มีความคิดสร้างสรรค์ในเชิงผลลัพธ์ที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ คือการที่จะได้รับสิ่งใหม่ และเขาได้เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดสร้างสรรค์กับนวัตกรรมไว้ว่า ความคิดสร้างสรรค์จะประกอบด้วย การมีจินตนาการการริเริ่ม เต็มไปด้วยความผ่อนคลาย แนวคิดใหม่ หรือได้ผลผลิตใหม่ หรือแนวคิดใหม่และความมีประโยชน์นำไปใช้ได้ ส่วนนวัตกรรม ประกอบด้วย กระบวนการความแปลก ความแตกต่างการดำเนินการให้สำเร็จ และต้องสำเร็จการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีความยาก

Stephen (2014) กล่าวว่า ทฤษฎีที่สำคัญของการคิดสร้างสรรค์ แต่ละคนมีมุมมองที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเองในสิ่งที่จะสร้างการคิดสร้างสรรค์ ทฤษฎีเหล่านี้ ได้แก่ ทฤษฎีส่วนประกอบ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีมนุษยนิยม

1. ทฤษฎีส่วนประกอบ (Componential Theory) ของการคิดสร้างสรรค์เป็นกรอบแนวคิดที่ช่วยให้เราเข้าใจถึงปัจจัยทางสังคมและจิตวิทยาที่จำเป็นสำหรับบุคคลในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ ทฤษฎีนี้นิยามการคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นการผลิตความคิดหรือผลลัพธ์ที่มีความแปลกใหม่และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยประกอบด้วยองค์ประกอบหลักที่สำคัญต่อกระบวนการคิดสร้างสรรค์องค์ประกอบสามอย่างแรกอยู่ภายในบุคคล ซึ่งรวมถึงทักษะในการคิดสร้างสรรค์และแรงจูงใจที่แท้จริงในการทำงาน ขณะที่องค์ประกอบสุดท้ายเป็นปัจจัยภายนอกที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลนั้นทำงานอยู่ ปัจจุบันทฤษฎีนี้มีความสำคัญต่อองค์กรและนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากการนำไปใช้ในบริบทการทำงาน

2. ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) ทฤษฎีนี้กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เกิดจากแรงขับเคลื่อนของจิตไร้สำนึก ฟรอยด์ได้กล่าวว่า “ความปรารถนาที่ไม่ได้รับการตอบสนองเป็นแรงผลักดันที่อยู่เบื้องหลังการเพ้อฝัน (Fantasies)” นอกจากนี้ยังมีการอธิบายว่า การคิดสร้างสรรค์ซึ่งเกิดขึ้นในระดับที่ต่ำกว่าความมีสติและในระดับจิตไร้สำนึกนั้น สามารถที่จะกลายเป็นจริงได้อย่างไร ฟรอยด์ได้ให้ความหมายของการคิดสร้างสรรค์ว่า เป็นความสามารถในการ

เปลี่ยนแปลงการเพื่อฝันให้กลายเป็นความจริงผ่านรูปแบบของศิลปะ ซึ่งการคิดสร้างสรรค์นั้น ถูกกำหนดโดยธรรมชาติของมันเอง

3. ทฤษฎีมนุษยนิยมเกี่ยวกับการคิดสร้างสรรค์ (The Humanistic Theory of Creativity) มีผู้สนับสนุนหลัก ได้แก่ เอบราแฮม ฮาโรลด์ มาสโลว์ (Abraham Harold Maslow) คาร์ล แรนซัม โรเจอร์ส (Carl Ransom Rogers) และเอริค ฟรอมม์ (Erich Fromm) หลักการสำคัญของทฤษฎีนี้คือ มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานที่ต้องได้รับการตอบสนองก่อนที่จะสามารถพัฒนาตนเองไปสู่ระดับที่สูงขึ้น เมื่อความต้องการเหล่านี้ได้รับการตอบสนอง บุคคลจะสามารถเข้าถึงศักยภาพที่แท้จริงของตน และจะมีความเป็นอิสระและความสะดวกสบายเพียงพอในการแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของตนเอง

มาสโลว์ (Maslow) (1950 อ้างถึงใน ดวงเดือน ศาสตรภัทร, 2557) ได้แบ่งการคิดสร้างสรรค์เป็น 3 แบบ ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์แบบปฐมภูมิ การคิดสร้างสรรค์แบบทุติยภูมิ และการคิดสร้างสรรค์แบบบูรณาการ ดังนี้

1. การคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบพื้นฐานเป็นกระบวนการที่ช่วยให้สามารถหลีกเลี่ยงความเครียดในชีวิตประจำวัน ผลงานที่เกิดจากการคิดสร้างสรรค์เหล่านี้ประกอบด้วยศิลปะหลายประเภท เช่น การวาดภาพ การปั้น และการเขียน ซึ่งเป็นรูปแบบของความคิดสร้างสรรค์ที่มีความเป็นธรรมชาติอย่างมาก

2. การคิดสร้างสรรค์ในระดับทุติยภูมิ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับผลลัพธ์ที่มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยมักจะมีแนวโน้มในการคิดอย่างลึกซึ้งและเชื่อมโยงกันมากกว่าการคิดสร้างสรรค์ในระดับปฐมภูมิ

3. การคิดสร้างสรรค์ในลักษณะบูรณาการเกิดจากการรวมกันของการคิดสร้างสรรค์แบบปฐมภูมิและแบบทุติยภูมิ โดยเชื่อว่ารูปแบบการคิดนี้จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับศิลปะที่ยิ่งใหญ่ ปรัชญา และการค้นพบทางวิทยาศาสตร์หรือความสำเร็จต่าง ๆ

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีดังกล่าว สรุปได้ว่า ทฤษฎีเกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์นั้น จำแนกเป็น ทฤษฎีส่วนประกอบ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ ทฤษฎีมนุษยนิยม และทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา โดยทฤษฎีส่วนประกอบนั้น เป็นรูปแบบของความเข้าใจเกี่ยวกับสังคมและองค์ประกอบทางจิตวิทยา นำไปสู่การผลิตงานที่มีความคิดสร้างสรรค์ และกระบวนการคิดที่แปลกใหม่ ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ โดยซิกมันด์ ฟรอยด์ เชื่อว่า พฤติกรรมส่วนใหญ่ของมนุษย์มีแรงจูงใจมาจากจิตไร้สำนึก และมีสัญชาตญาณพื้นฐานที่สำคัญ โดยความคิดสร้างสรรค์เกิดจากแรงขับของจิตไร้สำนึก ทฤษฎีมนุษยนิยม มาสโลว์เชื่อว่า มนุษย์มีความต้องการขั้นพื้นฐาน สามารถเลือกที่จะมีการคิดสร้างสรรค์ และการคิดสร้างสรรค์เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเจริญเติบโตและการเรียนรู้ และทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญา เป็นการคิดโดยการนำเข้าสู่ของข้อมูลเนื้อหาที่ได้รับหลากหลาย

ประเภท ได้แก่ เนื้อหาประเภทรูปภาพ ภาษา เสียง สัญลักษณ์ เป็นต้น นำไปสู่กระบวนการคิดของสมอง ทั้งการรู้ การเข้าใจ การจำ การประเมินค่า เป็นต้น เมื่อสมองได้รับรู้ข้อมูลเหล่านี้แล้ว ก็จะแปลผลเป็นกระบวนการคิดออกมาในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ โดยงานของผู้วิจัยนั้นมีทิศทางที่เป็นไปตามทฤษฎีของกิลฟอร์ด เนื่องจากทฤษฎีมีการศึกษาในเรื่องความคิดสร้างสรรค์อย่างกว้างขวาง แพร่หลายและลึกซึ้ง ผู้คนให้การยอมรับ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์เป็นทักษะที่มีในตัวบุคคล สามารถส่งเสริมหรือพัฒนาได้ เมื่อผู้คนได้รับสิ่งเร้าต่าง ๆ สิ่งเหล่านั้นจะส่งผลให้ตัวบุคคลเกิดกระบวนการคิดที่นำไปสู่การคิดสร้างสรรค์ได้

ความหมายของความคิดสร้างสรรค์

ความคิดสร้างสรรค์ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานของทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่านได้ให้นิยามและคำจำกัดความของความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

Baron May (1960) ได้อธิบายความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นความสามารถของมนุษย์ในการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ และผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ รวมถึงความสามารถในการประดิษฐ์และคิดค้นสิ่งที่ไม่เคยมีมาก่อน

Guilford (1950) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน อธิบายว่าความคิดสร้างสรรค์ หมายถึงความคิดที่แตกแขนง (Divergent Thinking) คือ ความคิดหลายทิศทาง หลายแง่หลายมุม คิดได้กว้างไกล นำไปสู่การคิดประดิษฐ์สิ่งแปลกใหม่รวมถึงการคิดค้นพบวิธีแก้ปัญหาก็ได้

Wescott and Smith (1963) ได้อธิบายว่าความคิดสร้างสรรค์เป็นกระบวนการทางสมองที่รวมการนำประสบการณ์เดิมจัดให้อยู่ในรูปแบบใหม่ เดรดาล (Dredahl, 1960 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2559, สื่อบนออนไลน์) ที่ให้ความหมายว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างผลผลิตหรือสิ่ง แปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่เกิดจากการรวบรวมเอาความรู้ต่าง ๆ สิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ออกมาในรูปแบบของผลิตผลทางศิลปะ วรรณคดี วิทยาศาสตร์หรือเป็นเพียงกระบวนการหรือวิธีการก็ได้

Wallach and Kogan (1957) อธิบายว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือความสามารถที่บุคคลสามารถคิดอะไรได้อย่างสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อเห็นปากกาหรือดินสอด่อดึงถึงกระดาษ ยิงคิดมากเท่าไร ก็ยิ่งแสดงถึงศักยภาพด้านความคิดสร้างสรรค์มากเท่านั้น

Spearman (1963) ความคิดสร้างสรรค์ คือ อำนาจจินตนาการของมนุษย์ สามารถสร้างผลผลิตใหม่ ๆ

Osborn (1957) ความคิดสร้างสรรค์เป็นจินตนาการประยุกต์ (Applied Imagination) ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแก้ปัญหาที่ยากที่ประสบ

Anderson (1980 อ้างถึงใน บุษยา ชงนำทรัพย์, 2562) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ คือ ความสามารถของบุคคลในการแก้ไขปัญหาผ่านการคิดอย่างลึกซึ้ง ซึ่งแตกต่างจากการคิดในลักษณะทั่วไป เป็นคุณลักษณะภายในที่ทำให้บุคคลสามารถมองเห็นปัญหาได้จากหลายมุมมอง

Torrance (1962 อ้างถึงใน วิพรพรรณ ศรีสุธรรม, 2562) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของบุคคลในการคิดสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่ไม่รู้จักมาก่อน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะเกิดจากการรวมความรู้ต่าง ๆ ที่ได้รับจากประสบการณ์แล้วเชื่อมโยงกับสถานการณ์ใหม่ ๆ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2557) ได้ให้ความหมายความคิดสร้างสรรค์ไว้ว่า การคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถในการคิดที่มีการสร้างหรือขยายแนวความคิดที่มีอยู่เดิม หรือสร้างแนวคิดใหม่ที่แตกต่างจากเดิม เพื่อปรับปรุงหรือคิดค้นองค์ความรู้หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ ที่มีคุณค่าที่มีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ทักษะการคิดนี้จะต้องอาศัยความคิดพื้นฐานจินตนาการ และใช้วิธีแก้ปัญหาทางสร้างสรรค์

วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งความคิดสร้างสรรค์ คือ ความคิดที่แตกต่างและมีคุณค่ากว่าเดิม ความคิดสร้างสรรค์เกิดจาก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดละเอียดลออ และความคิดริเริ่ม

ประจักษ์ ปฏิทัศน์ (2562) ได้ให้ความหมายการคิดสร้างสรรค์ หมายถึง การคิดแก้ปัญหาด้วยแนวทางใหม่ ๆ การคิดสร้างสรรค์นำไปสู่การสร้างสิ่งใหม่ หรือนวัตกรรม เพื่อแก้ปัญหา วิเคราะห์ หรือการสังเคราะห์ในเรื่องต่าง ๆ การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ควรดำเนินการด้วยการเสริมแรงบวก (Positive Reinforcement) คือ เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรม การคิดสร้างสรรค์แล้วได้รับสิ่งเร้าที่พึงพอใจ จะมีแนวโน้มกระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์เพิ่มมากขึ้น โดยหลีกเลี่ยงการวิจารณ์ การทำโทษ เพราะเป็นสิ่งที่ยับยั้งความคิดสร้างสรรค์

ทวีป อภิสิทธิ์ (2559) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ ว่าความคิดสร้างสรรค์ เป็นพฤติกรรมทางการคิดและการกระทำของมนุษย์ ที่มีสิ่งเร้ากระตุ้นเร้าให้เกิดความคิดที่หลากหลาย มองเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ และหรือสามารถคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ หรือดัดแปลงใหม่ เกิดวิธีการใหม่ ๆ ผลผลิตใหม่ ๆ เกิดขึ้น ซึ่งสิ่งที่เกิดขึ้นนี้ เกี่ยวข้องกับความคิดใหม่ ๆ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2556) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่าเป็นความสามารถที่จะรวบรวมความรู้ ความคิดที่มีอยู่เดิม เกิดเป็นความรู้ใหม่ สร้างขึ้นมาเป็นความรู้คิดของตนเอง

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์ (2558) ได้ให้ความหมายของความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์ เป็นความสามารถของบุคคลในการคิด โดยมีองค์ประกอบการคิดที่เกี่ยวข้องหลายด้าน คือ การคิดคล่อง การคิดยืดหยุ่น การคิดหลายแง่มุมและความคิดที่เหมาะสม ผลผลิตเป็นสิ่งใหม่ที่มีประโยชน์ อาจเป็นรายบุคคลและประโยชน์ของส่วนรวม

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถทางการใช้ความคิดที่มีหลากหลายทิศทาง นำไปสู่การคิดสิ่งใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากเดิม มีการจินตนาการ สามารถประมวลความคิดที่มีอยู่เดิม นำไปสู่การเกิดเป็นความรู้ใหม่ที่สร้างสรรค์มากยิ่งขึ้น อีกทั้งสามารถรวบรวมความคิดความรู้หรือประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาเชื่อมโยงกับสถานการณ์ใหม่ เกิดจินตนาการ นำไปสู่การสร้างสิ่งใหม่ ๆ รวมถึงการแก้ปัญหาได้อย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ และพบว่า มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ (2557) กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความคิดสร้างสรรค์ว่า ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วย องค์ประกอบสี่ด้าน คือ

1. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) เป็นความสามารถในการคิดตอบสนองต่อสิ่งเร้า และสามารถหาคำตอบได้อย่างหลากหลาย โดยเน้นที่จำนวนคำตอบที่สามารถสร้างสรรค์ได้เป็นหลัก
2. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) เป็นความสามารถในการปรับเปลี่ยนแนวคิดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งช่วยเสริมสร้างความคิดที่คล่องแคล่วให้มีการจัดระเบียบตามหมวดหมู่ที่ชัดเจน
3. ความคิดริเริ่ม (Originality) เป็นความสามารถในการสร้างสรรค์แนวคิดใหม่ที่ไม่ซ้ำใคร ซึ่งอาจเกิดจากการคิดค้นสิ่งใหม่หรือการนำความรู้ที่มีอยู่แล้วมาปรับเปลี่ยนและประยุกต์ใช้เพื่อสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมา
4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) เป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียดที่อาจถูกมองข้ามโดยผู้อื่น เป็นการเชื่อมโยงข้อมูลหรือสิ่งต่างๆ อย่างมีความหมายและลึกซึ้ง

สิทธิชัย ลายเสมา (2557 อ้างถึงใน ศุภพงษ์ ศิริมัย, 2562) กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์ควรจะประกอบไปด้วย 3 ประการ คือ

1. สิ่งใหม่ (New, Original) เป็นการสร้างสรรค์แนวคิดที่แตกต่างออกไปจากความคิดที่มีอยู่เดิม ซึ่งไม่เคยมีใครคิดค้นมาก่อน และไม่ใช้การเลียนแบบจากผู้อื่น รวมถึงความคิดที่เคยมีอยู่ในตัวเอง
2. ใช้การได้ (Workable) เป็นแนวคิดที่เกิดจากการสร้างสรรค์ที่มีความลึกซึ้งและมีคุณค่ามากกว่าการจินตนาการเพื่อฝัน ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาให้กลายเป็นจริงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสม โดยสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการคิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความเหมาะสม เป็นแนวคิดที่แสดงถึงความมีเหตุผลที่เหมาะสมและมีคุณค่า ซึ่งอยู่ภายใต้มาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในสังคมโดยทั่วไป

Guilford (1967) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง แนวคิดที่มีความแปลกใหม่และไม่ซ้ำใคร ซึ่งแตกต่างจากแนวคิดทั่วไป ความคิดริเริ่มอาจเกิดจากการปรับเปลี่ยนแนวคิดที่มีอยู่แล้วให้มีลักษณะที่แตกต่างออกไป หรืออาจเป็นการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน

2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง จำนวนความคิดที่แตกต่างกันในหัวข้อเดียวกัน โดยแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

2.1 ความคล่องแคล่วทางด้านถ้อยคำ คือ ความสามารถในการสื่อสารด้วยถ้อยคำได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

2.2 ความคล่องแคล่วทางการโยงสัมพันธ์ เป็นความสามารถในการค้นหาคำที่มีความหมายใกล้เคียงกันให้ได้มากที่สุดภายในระยะเวลาที่กำหนด

2.3 ความคล่องแคล่วทางการแสดงออก เป็นความสามารถในการใช้ลีลาหรือประโยค ซึ่งสามารถสร้างประโยคโดยการจัดเรียงคำได้อย่างรวดเร็ว

2.4 ความคล่องแคล่วในการคิด เป็นความสามารถในการสร้างสรรค์แนวคิดหรือสิ่งใหม่ๆ ภายในระยะเวลาที่กำหนด

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ประเภทหรือแบบของการคิดแบ่งออกเป็น

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที หมายถึงความสามารถในการคิดอย่างหลากหลายและเป็นอิสระ

3.2 ความคิดยืดหยุ่นทางการดัดแปลง หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหา ผู้ที่มีความยืดหยุ่นจะสามารถคิดค้นวิธีการปรับเปลี่ยนได้อย่างหลากหลายและไม่ซ้ำกัน

4. ความคิดละเอียดละออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถในการปรับเปลี่ยนความรู้หรือประสบการณ์ให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหา ผู้ที่มีความยืดหยุ่นจะสามารถคิดค้นวิธีการปรับเปลี่ยนได้อย่างหลากหลายและไม่ซ้ำกัน

พาสนา จุลรัตน์ (2563) กล่าวว่า “ความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่ ความคิดริเริ่ม (Originality) ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) ความคิดละเอียดละออ (Elaboration)

ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง ลักษณะความคิดแปลกใหม่ที่เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก มีความแปลกแตกต่างจากความคิดทั่วไปหรืออาจเกิดจากการนำความรู้เดิมมาคิดดัดแปลงให้เกิดสิ่งใหม่อาจใช้ข้อความถาม เช่น ให้นักเรียนออกแบบที่อยู่อาศัยว่าควรมีลักษณะอย่างไร ถ้าประเทศไทยมีน้ำท่วมตลอดปี

ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดหาปริมาณ คำตอบที่ไม่ซ้ำกันภายในเวลาที่กำหนด คิดได้รวดเร็ว ยิ่งปริมาณคำตอบมากยิ่งมีความคิดคล่องแคล่วสูง อาจใช้ข้อคำถาม เช่น นักเรียนใช้กระดาษหนังสือพิมพ์ทำประโยชน์อะไรได้บ้าง

ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิดนอกกรอบ ไม่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดิม พยายามคิดให้ได้หลากหลายหลายประเทศ สร้างทางเลือกที่หลากหลาย ทำให้มองเห็นสิ่งต่าง ๆ ได้หลายแง่มุม ปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ปัญหา จนเอาชนะอุปสรรคหรือปัญหาได้ ข้อคำถาม เช่น นักเรียนสามารถหาแหล่งน้ำทดแทนจากที่ไหนได้บ้าง

ความคิดละเอียดละออ (Elaboration) หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการคิด ตกแต่งเพิ่ม รายละเอียดในการคิดให้ซับซ้อนมากกว่าเดิม หรือขยายความคิดหลักให้มีความหมาย มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยสามารถจัดกิจกรรมวาดภาพ เช่น ให้นักเรียนวาดรูปบ้านตามจินตนาการของนักเรียน นักเรียนที่มีความละเอียดละออสูงจะวาดรูปบ้านโดยใส่รายละเอียดส่วนต่าง ๆ ของบ้านทำให้ได้รูปบ้านที่สวยงาม โดยการคิดละเอียดลออขึ้นอยู่กับอายุ เพศ และความช่างสังเกต

ประจักษ์ ปฏิทัศน์ (2562) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบด้วย วิธีคิด 4 แบบ ได้แก่

1. ความคิดริเริ่ม (Originality) หมายถึง การคิดขึ้นเป็นคนแรก ไม่มีผู้ใดคิดเช่นนั้นมาก่อนเลย จึงเป็นความคิดที่แปลกไปจากความคิดเดิม ๆ ที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วก่อนหน้านี้ ทั้งนี้บุคคลที่จะคิดริเริ่มในเรื่องใดก็ตาม จะต้องศึกษาข้อมูลรายละเอียดของสิ่งที่มีอยู่เดิมให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน ต้องกล้าคิด และต้องมี จินตนาการเชิงประยุกต์ จึงจะสามารถเกิดความคิดริเริ่มสิ่งที่แตกต่างกัน และดีกว่าสิ่งที่มีอยู่เดิมได้

2. ความคิดคล่อง (Fluency) หมายถึง บุคคลที่มีศักยภาพทางการคิดหาคำตอบสำหรับคำถาม จำนวนมากได้อย่างรวดเร็วในเวลาจำกัด ทักษะการคิดคล่องแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 2.1 ความคิดคล่องด้านถ้อยคำ (Word Fluency) หมายถึง ศักยภาพด้านความสามารถในการใช้คำ วลี ประโยค ตามความหมายตรงกับสิ่งที่ตนเองกำลังคิด เช่น นักแต่งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน นักแต่งเพลง พ่อเพลงแม่เพลงลำตัด เป็นต้น

- 2.2 ความคิดคล่องด้านการเชื่อมโยง (Associational Fluency) หมายถึง ศักยภาพด้าน ความสามารถในการคิดหาสิ่งที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับสิ่งที่ตนกำลังคิดอยู่ในใจ เช่น ให้เอ่ยชื่อสัตว์ 4 เท้า ให้ได้ถูกต้องมากที่สุดในเวลาจำกัด

- 2.3 ความคิดคล่องด้านการแสดงออก (Expressional Fluency) หมายถึง ศักยภาพด้าน ความสามารถในการแสดงสิ่งที่ตนคิดออกมาได้อย่างถูกต้องเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

เช่น มีคำ 70 คำ ให้เรียงเป็นประโยคที่ถูกต้องให้ได้มากที่สุดในเวลาที่จำกัด และคำที่กำหนดให้จะต้องถูกใช้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น ห้ามใช้ซ้ำในประโยคอื่นอีก เป็นต้น

2.4 ความคิดคล่องทางการสร้างแนวคิด (Ideational Fluency) หมายถึง ศักยภาพด้านความสามารถในการคิดได้หลากหลายแบบ หลายเรื่อง หลายมิติ หลายประเภท และคิดได้คำตอบถูกต้อง เหมาะสมเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) หมายถึง ศักยภาพความสามารถในการคิดหาคำตอบได้หลาย ประเภท หลายระดับ และหลายทิศทางทำให้คำตอบที่ได้จากการคิดมีความแปลกแตกต่างไปอย่างมากหลายหลากหลายแบบ ไม่ซ้ำแบบเดิม แบ่งทักษะการคิดยืดหยุ่นออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

3.1 ความคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันที (Spontaneous Flexibility) หมายถึง ศักยภาพด้านการมีอิสระทางการคิด สามารถคิดเกี่ยวกับเป้าหมายทางการคิดเรื่องเดียว แต่ได้คำตอบออกมาอย่างหลากหลายมิติ เช่น ให้ออกถึงประโยชน์ของไม้จิ้มฟัน ผู้ที่มีศักยภาพในการคิดยืดหยุ่นที่เกิดขึ้นทันทีในระดับสูง จะสามารถบอกถึงประโยชน์ของไม้จิ้มฟันได้อย่างถูกต้องเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด

3.2 ความคิดยืดหยุ่นด้านการดัดแปลง (Adaptive Flexibility) หมายถึง ศักยภาพด้านการคิด ดัดแปลงจากสิ่งหนึ่งไปสู่สิ่งอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องเป็นจำนวนมากในเวลาจำกัด เช่น คำถามที่ 1 ให้เวลา 5 นาที ให้คิดว่าไม้สักทอง 300 ท่อนซุง จะนำมาสร้างเป็นอะไรได้บ้าง คำตอบ สร้างบ้าน สร้างวัด สร้างศาลา วัด สร้างมัสยิด สร้างโบสถ์ สร้างสะพาน ทำเตียงนอน ทำตู้โชว์ ทำโต๊ะรับแขก ทำรั้วบ้าน ทำศาลพระภูมิ ทำโต๊ะหมู่บูชา สลักพระพุทธรูป สร้างเรือ สร้างโรงเรียน สร้างโรงพัก สร้างโรงหนัง ฯลฯ

4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) หมายถึง การสังเกตเห็นในสิ่งที่ผู้อื่นมองไม่เห็น เพราะบุคคลมีความคิดที่ลุ่มลึก เกาะตีดเจาะลึกเข้าถึงรายละเอียดที่ประณีตพิถีพิถันในสิ่งที่คิด อันเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ผลลัพธ์ทางการคิดที่ได้มีความสมบูรณ์แบบ

สรุปได้ว่า ความคิดสร้างสรรค์มีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency) เป็นการคิดหาคำตอบจำนวนมากได้อย่างรวดเร็วในเวลาจำกัด และมีปริมาณความคิดที่ไม่ซ้ำกันในเรื่องเดียวกัน เป็นการเน้นในแง่ของปริมาณ 2. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility) เป็นการคิดหาคำตอบทั้งในรูปแบบข้อความ ประโยคจากคำถามหรือรูปภาพได้หลายประเภท หลายระดับ และหลายทิศทาง 3. ความคิดริเริ่ม (Originality) เป็นความสามารถในการคิดชื่อ เรื่องราว เหตุการณ์ของสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม 4. ความคิดละเอียดลออ (Elaboration) เป็นความสามารถในการมองเห็นรายละเอียด โดยอธิบายผ่านการเขียน คำศัพท์ ข้อความ ประโยค ทำให้เห็นภาพชัดเจนยิ่งขึ้น เป็นการเชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ อย่างมีความหมาย

การพัฒนาและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์

การพัฒนาและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์นั้นมีหลากหลายรูปแบบ ซึ่งนักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้เสนอการพัฒนาและส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

สิทธิชัย ลายเสมา (2557) การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้ทั้งในรูปแบบที่ชัดเจน เช่น การสอนและการฝึกอบรม รวมถึงในรูปแบบที่ไม่ชัดเจน โดยการสร้างบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้อย่างอิสระอย่างเช่น

1. การส่งเสริมให้ใช้จินตนาการตนเอง
2. ส่งเสริมและกระตุ้นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
3. ยอมรับความสามารถและคุณค่าของคนอย่างไม่มีเงื่อนไข
4. ให้ความเข้าใจ เห็นใจและความรู้สึกของคนอื่น
5. อย่าพยายามกำหนดให้ทุกคนคิดเหมือนกัน ทำเหมือนกัน
6. ควรส่งเสริมให้ผู้สร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ได้มีโอกาสในการนำเสนอผลงานของตน
7. เอาใจใส่ความคิดแปลกๆของคนด้วยใจเป็นกลาง
8. ระวังเสมอว่าการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ต้องค่อยเป็นค่อยไปและใช้เวลา

วิริยะ ฤกษ์พาณิชย์ และวรวรรณ นิमितพงษ์กุล (2562) กล่าวไว้ว่า กระบวนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์มีดังนี้

1. สร้างแรงจูงใจ กระตุ้นความสนใจ
2. เปิดโอกาสให้มีการค้นคว้า รวบรวมข้อมูล แยกแยะ และนำมาสร้างเป็นความรู้ด้วยตนเอง
3. การสอนจะเกิดขึ้นเมื่อมีการสอบถาม โดยทั่วไปจะเป็นการสอนแบบเฉพาะบุคคลหรือกลุ่มเล็กในช่วงเวลาที่ผู้สอนให้คำแนะนำมากกว่าการสอนแบบรวมกลุ่ม (Coaching)
4. ให้โอกาสและเวลาผู้เรียนในการค้นหาวิธีการแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง
5. ใช้เกมเป็นตัวช่วยเรื่องการเรียนรู้ในห้องเรียน
6. ให้นำเสนอผลงานด้วยวิธีการต่าง ๆ ที่หลากหลาย
7. ใช้การวัดผลแบบไม่เป็นทางการและการวัดผลแบบหลายมิติ

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2560) กล่าวไว้ว่า วิธีการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้ดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้กับนักเรียนรู้สึกถึงความเป็นอิสระ โดยไม่ถูกจำกัดด้วยระเบียบวินัย นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นที่แปลกใหม่และแตกต่างได้ เมื่อพวกเขาามีอิสระในการคิดและตัดสินใจ จะส่งผลให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างแท้จริง

2. ส่งเสริมให้นักเรียนถาม และให้ความสนใจต่อคำถามแปลก ๆ ของนักเรียนด้วยการตอบคำถามอย่างมีชีวิตชีวา ครูไม่เน้นคำตอบที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว เพราะในการแก้ปัญหา นั้นแม้นักเรียนจะใช้วิธีการเดาบ้างก็ควรยอมรับ และควรกระตุ้นให้นักเรียนได้วิเคราะห์ ค้นหาและพิสูจน์คำตอบโดยการใช่วิธีชี้แนะให้นักเรียนหาคำตอบจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการคิดวิเคราะห์ซึ่งจะนำไปสู่การคิดสร้างสรรค์

3. ส่งเสริมให้นักเรียนตอบคำถามชนิดปลายเปิดที่มีความหมาย ไม่มีคำตอบที่แน่นอนตายตัว คำถามลักษณะนี้จะสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ หาข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มากขึ้น

4. สนับสนุนให้นักเรียนเรียนรู้มากขึ้น โดยให้ข้อมูลข่าวสารที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ชื่นชมนักเรียนที่พยายามเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นการให้กำลังใจแก่ นักเรียน และเป็นส่วนผลักดันให้นักเรียนริเริ่มในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ และคิดหาวิธีการ แปลกใหม่ที่จะทำให้บรรลุผลการเรียนรู้ตามเป้าหมาย

5. ส่งเสริมให้นักเรียนใช้จินตนาการของตนเองและยกย่องชมเชย เมื่อนักเรียนมีจินตนาการที่แปลกกว่าคนอื่น ซึ่งเป็นการแสดงออกถึงการมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรือชื่นชมผลงานของนักเรียนที่มีการพัฒนาชิ้นงานที่แปลกใหม่และเป็นประโยชน์ต่อสังคม

6. ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ โดยช่วยให้นักเรียนหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลในรูปแบบที่แปลกใหม่จากเดิม ส่งเสริมให้คิดวิธีแก้ปัญหาใหม่ ๆ และมีความกล้าเสี่ยงทางสติปัญญา

สิทธิชัย ลายเสมา (2557) กล่าวว่า ในการสอนของครูเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ควรจัดการเรียนการสอนที่ใช่วิธีการที่เหมาะสม ดังนี้

1. การสอน (Paradox) หมายถึง การนำเสนอความคิดเห็นที่มีลักษณะขัดแย้งกัน ซึ่งอาจขัดแย้งกับสามัญสำนึกหรือความจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ ความเชื่อหรือความคิดเห็น การคิดในลักษณะนี้ไม่เพียงแต่เป็นวิธีการฝึกประเมินค่าข้อมูลที่แท้จริง แต่ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถมองเห็นในมุมมองใหม่ๆ จะส่งเสริมให้เกิดความคิดเห็นที่ไม่ยึดติดตามกันโดยไม่มีเหตุผล ดังนั้น ในกระบวนการสอนของครู ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนรวบรวมความคิดเห็นหรือคำถาม และให้โอกาสในการแสดงทักษะผ่านการอภิปรายหรือการแสดงความคิดเห็นในกลุ่มย่อยได้เช่นกัน

2. การพิจารณาลักษณะ (Attribute) หมายถึง การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด และวิเคราะห์ลักษณะต่าง ๆ ที่ปรากฏในมนุษย์ สัตว์ และสิ่งของ โดยมุ่งเน้นให้เกิดมุมมองใหม่ที่แตกต่างจากที่เคยมีมา รวมถึงการพิจารณาในแง่มุมที่ไม่คาดคิดมาก่อน

3. การเปรียบเทียบอุปมาอุปมัย (Analogies) หมายถึง การเปรียบเทียบระหว่างสิ่งของหรือสถานการณ์ที่มีความคล้ายคลึงกัน ความแตกต่าง หรือความตรงกันข้าม ซึ่งอาจใช้คำเปรียบเทียบ คำพังเพย หรือสุภาษิตในการอธิบาย

4. การบอกสิ่งที่คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง (Discrepancies) หมายถึง การแสดงความคิดเห็นที่ชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่ไม่ตรงตามความจริง หรือมีลักษณะที่ผิดปกติจากสิ่งที่เป็นปกติทั่วไป หรือสิ่งที่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์

5. การใช้คำถามยั่วและกระตุ้นให้ตอบ (Provocative Question) หมายถึง การตั้งคำถามในลักษณะที่เปิดกว้างและใช้คำถามที่สามารถกระตุ้นอารมณ์เพื่อกระตุ้นให้เกิดการคิดค้น และค้นคว้าอย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ได้ความหมายที่สมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

6. การเปลี่ยนแปลง (Example of Change) หมายถึง การฝึกให้คิดถึงการเปลี่ยนแปลง ดัดแปลงการปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ที่คงสภาพมาเป็นเวลานานให้เป็นไปในรูปแบบอื่น และเปิดโอกาสให้เปลี่ยนแปลงด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างอิสระ

7. การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ (Exchange of Habit) หมายถึง การฝึกฝนให้มีความคิดเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่มาเป็นเวลานานให้มีลักษณะใหม่ ๆ และเปิดโอกาสให้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยวิธีการที่หลากหลายอย่างเสรี

8. การสร้างสิ่งใหม่จากโครงสร้างเดิม (An Organized Random Search) หมายถึง การฝึกฝนให้เรียนรู้การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และแนวคิดใหม่ โดยอิงจากโครงสร้างหรือแนวคิดที่มีอยู่แล้ว แต่มีการปรับเปลี่ยนและคิดค้นให้แตกต่างออกไปจากเดิม

9. ทักษะการค้นคว้าหาข้อมูล (The Skill of Search) หมายถึง การฝึกฝนให้เรียนรู้วิธีการค้นหาข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

10. การค้นหาคำตอบคำถามที่กำกวมไม่ชัดเจน (Tolerance for Ambiguity) เป็นการฝึกฝนให้ได้พัฒนาความอดทนและความพยายามในการค้นคว้าหาคำตอบต่อปัญหาที่มีลักษณะกำกวม ซึ่งสามารถตีความได้ในหลายมิติ รวมถึงการกระตุ้นความคิดและความท้าทายในการวิเคราะห์ปัญหา

วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล (2564) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ดังนี้

1. การออกแบบการจัดการเรียนรู้ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือทำกิจกรรมที่ตรงกับความสนใจของตนเอง และเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เช่น การออกแบบหุ่นยนต์ หรือการวาดภาพศิลปะ เป็นต้น ผู้สอนควรทำการวิเคราะห์ความสนใจที่หลากหลายของผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. เสริมแรงและให้กำลังใจผู้เรียนที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ในปฏิบัติการกรรมการเรียนรู้ และกระตุ้นความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ผ่านการจัดการเรียนรู้เป็นปกติประจำวัน ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้ผลมากกว่าการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์แบบแยกส่วน ออกไปจากการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

3. พัฒนาทักษะการคิดและทักษะอื่นๆ ที่เป็นพื้นฐานของการคิดสร้างสรรค์ เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์เป็นการคิดขั้นสูง ที่จะต้องใช้ทักษะการคิดด้านอื่นๆ มาประกอบด้วย เช่น การคิดวิเคราะห์ การคิดประเมินค่า การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมถึงทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย การที่ผู้สอนได้พัฒนาทักษะอื่น ๆ เหล่านี้ จะช่วยให้การคิดสร้างสรรค์มีพัฒนาการที่เร็วขึ้นมากกว่าการมุ่งพัฒนาการคิดสร้างสรรค์แต่เพียงอย่างเดียว

4. ขจัดข้อจำกัดต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน เช่น การสร้างเงื่อนไขว่าจะต้องคิดแบบนั้นแบบนี้ เป็นต้น ด้วยการเปิดพื้นที่ให้กับผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ ผู้สอนอำนวยความสะดวกและโค้ชให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการใช้กระบวนการคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาได้หลากหลายวิธี โดยการจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมความเป็นอิสระในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ค้นหา รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งนำมาสู่การสร้างเป็นองค์ความรู้ ส่งเสริมการถามในชั้นเรียน ตอบคำถามชนิดปลายเปิด การอภิปราย ฝึกการใช้จินตนาการในการพัฒนาชิ้นงานที่แปลกใหม่ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการเสริมแรงและให้กำลังใจนักเรียนที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ส่งเสริมการพัฒนาทักษะการคิดและทักษะอื่น ๆ ที่เป็นพื้นฐานของการคิดสร้างสรรค์ ทั้งการคิดวิเคราะห์ การคิดประเมินค่า และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้เด็กนักเรียนมีพัฒนาการทางความคิดที่ดียิ่งขึ้น

การวัดผลและประเมินผลความคิดสร้างสรรค์

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลความคิดสร้างสรรค์ และพบว่า มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลความคิดสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

ศิวารักษ์ ชนะสงคราม (2553) กล่าวว่า การวัดความคิดสร้างสรรค์มีหลายวิธี เช่น การสังเกต การวาดภาพรอยหยดหมึก การเขียนเรียงความ และแบบทดสอบ สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน เพื่อความชัดเจนของผลการวัดความคิดสร้างสรรค์ เช่น การวาดภาพจากสิ่งเร้าที่กำหนด จะเหมาะกับเด็กปฐมวัยและประถมศึกษา การใช้แบบทดสอบและการเขียนเรียงความ เหมาะกับเด็กประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2559) กล่าวว่า การวัดและประเมินความสามารถในการคิดสร้างสรรค์สามารถวัดได้หลายแนวทาง แต่ละแนวทางจะมีวิธีการวัดหลายวิธีซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการวัดก็แตกต่างกันไป การวัดความสามารถในการคิดสร้างสรรค์เป็นการวัดตามองค์ประกอบของการคิดสร้างสรรค์ ที่ยึดตามแนวคิดทฤษฎีที่กำหนด โดยแนวทางการประเมินการคิดสร้างสรรค์สามารถทำได้หลายแนวทาง ได้แก่ 1) ประเมินการคิดสร้างสรรค์อยู่ในการเรียนการสอนปกติ และงานการจัดกิจกรรม 2) ประเมินการคิดสร้างสรรค์โดยใช้เครื่องมือหรือ แบบทดสอบประเมิน

การคิดสร้างสรรค์โดยเฉพาะ และแนวทางที่ 3) ประเมินการคิดสร้างสรรค์จากการบูรณาการตัวชี้วัดของการคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการประเมินผลในวิชาอื่น

1. ประเมินการคิดสร้างสรรค์อยู่ในการเรียนการสอนปกติและงานการจัดกิจกรรม

การประเมินการคิดสร้างสรรค์อยู่ในการเรียนการสอนปกติและงานการจัดกิจกรรม เช่น ประเมินจากการทำงาน จากการทำโครงการของผู้เรียน การประเมินใช้ประเมินตามสภาพจริง ใช้ควบคู่ไปกับการสอน หรือให้ทำกิจกรรมและประเมินไปพร้อมๆ กัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์จะสามารถเสนอผลงานที่แสดงออกถึงความสามารถในการสร้างสรรค์ได้ดี การประเมินแบบนี้ผู้เรียนจะสนุกสนานและได้รับการพัฒนาไปพร้อมกันด้วย

2. ประเมินการคิดสร้างสรรค์โดยใช้เครื่องมือหรือแบบทดสอบประเมินการคิดสร้างสรรค์โดยเฉพาะ

2.1 การวัดความคิดสร้างสรรค์ตามแนวคิดของกิลฟอร์ด (Guilford)

กิลฟอร์ด ได้ใช้ข้อประกอบ 4 ด้านของความคิดสร้างสรรค์มาใช้วางแผนการผลิตผลงานที่แตกต่างของบุคคล ได้แก่ คิดคล่อง: การตอบสนองอย่างรวดเร็ว คิดยืดหยุ่น: มีวิธีการหลายประเภทของการตอบสนอง คิดริเริ่ม: การตอบสนองที่ใหม่ไม่เหมือนใคร คิดละเอียดลออ: มีรายละเอียดของการตอบสนองมาก โดยมุ่งเน้นการวัดคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการคิดสร้างสรรค์ผ่านเกณฑ์หลัก 4 ประการ

2.1.1 คิดคล่อง (Fluency): การสามารถสร้างคำตอบหรือแนวคิดจำนวนมากได้ในช่วงเวลาจำกัด ซึ่งบ่งบอกถึงความสามารถในการผลิตไอเดียที่หลากหลาย

ตัวอย่างเช่น การให้ผู้เข้าทดสอบเขียนชื่อวัตถุที่สามารถใช้ในการสร้างสร้งงานใดงานหนึ่งได้มากที่สุดในเวลา 5 นาที

2.1.2 คิดยืดหยุ่น (Flexibility): ความสามารถในการปรับเปลี่ยนวิธีการคิดหรือมุมมองในการแก้ปัญหา หรือการสามารถคิดในมุมที่หลากหลายได้

ตัวอย่างเช่น การให้ผู้เข้าทดสอบหาวิธีแก้ปัญหาจากหลาย ๆ แนวทางหรือมุมมองที่แตกต่างกัน

2.1.3 คิดริเริ่ม (Originality): การสามารถสร้างแนวคิดที่ไม่ซ้ำใครหรือแปลกใหม่ ซึ่งมักจะเป็นแนวคิดที่มีความแตกต่างจากแนวคิดที่คนอื่นทั่วไปคิดออก

ตัวอย่างเช่น การให้ผู้เข้าทดสอบสร้งสรรค์ไอเดียที่ไม่ธรรมดาหรือมีความแปลกใหม่ในการแก้ปัญหา

2.1.4 คิดละเอียดลออ (Elaboration): ความสามารถในการพัฒนาและขยายความของแนวคิดหรือความคิดสร้างสรรค์ให้มีรายละเอียดและซับซ้อนมากขึ้น

ตัวอย่างเช่น การให้ผู้เข้าทดสอบพัฒนาแนวคิดที่ให้ไว้ในตอนแรกให้มีรายละเอียดมากขึ้น

3. ประเมินการคิดสร้างสรรค์โดยการบูรณาการตัวชี้วัดของการคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการประเมินผลในวิชาอื่น หรือประเมินการคิดสร้างสรรค์เฉพาะวิชา

การประเมินความคิดสร้างสรรค์เฉพาะวิชา ได้มีผู้สร้างแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์เฉพาะวิชาไว้หลายวิชา เช่น ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาไทย ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาอังกฤษ เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดความคิดสร้างสรรค์ สามารถวัดได้หลากหลายแนวทาง สามารถทำได้โดยการสังเกตพฤติกรรม การเขียนเรียงความ การทำงานศิลปะ การวาดภาพจากสิ่งเร้าที่กำหนด รวมถึงการทำแบบทดสอบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถสามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสมกับระดับพัฒนาการของนักเรียน ทั้งนี้สามารถวัดความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการทำกิจกรรมของนักเรียน และการบูรณาการตัวชี้วัดของการคิดสร้างสรรค์ร่วมกับการประเมินผลในวิชาอื่น

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2559) อธิบายว่า แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์เป็นเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นระบบ อาจใช้ควบคู่กับแบบสำรวจพฤติกรรม หรือแบบสังเกตพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถช่วยให้ได้ข้อมูลที่ใกล้เคียง และถูกต้องกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น แบบทดสอบที่นิยมใช้ มีดังนี้

แบบทดสอบความคล่องแคล่วของกิลฟอร์ดและคริสเตนเสน (Christensen Guilford Fluency Test)

แบบทดสอบนี้กิลฟอร์ดและคณะแห่งมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียตอนใต้คิดขึ้นเพื่อวัดความคิดกระจาย (Divergent Thinking) โดยมุ่งวัดตัวประกอบในแต่ละเซลล์ตามโครงสร้างสมรรถภาพสมอง ซึ่งมี 3 มิติ คือเนื้อหาที่คิด (Content) วิธีการคิด (Operation) และผลิตผลแห่งความคิด (Product) ตามลำดับ เช่น DSU ซึ่งหมายถึง วิธีการคิดแบบผลิตจำแนกเนื้อหาที่คิดเป็นแบบสัญลักษณ์และผลิตผลแห่งความคิดออกมาในรูปของหน่วย เป็นต้น

แบบทดสอบความคล่องแคล่วของกิลฟอร์ดและคริสเตนเสน ประกอบด้วยแบบทดสอบย่อย 4 ชุด 11 ฉบับ โดยแบ่งออกเป็นทางด้านภาษาเขียน 7 ฉบับ ทางด้านรูปภาพ 3 ฉบับ และเป็นโจทย์ปัญหา 1 ฉบับ แบบทดสอบนี้เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมและผู้ใหญ่ โดยมีดังต่อไปนี้

1. ความคล่องแคล่วในการใช้คำ (Word Fluency, DSU) ให้เขียนคำประกอบด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น ป ปด ปัด ปาด เป็นต้น

2. ความคล่องแคล่วทางความคิด (Ideational Fluency, DMU) ให้เขียนชื่อสิ่งของที่อยู่ในพวกหรือประเภทเดียวกัน เช่น ของเหลวที่เป็นเชื้อเพลิง ได้แก่ น้ำมันก๊าด ก๊าซโซลีน และแอลกอฮอล์ เป็นต้น

3. ความคล่องแคล่วด้านเชื่อมโยง (Associational Fluency, DMR) ให้เขียนคำต่าง ๆ ที่มี ความหมายคล้ายคลึงกับคำที่กำหนดให้ เช่น หนัก: ยาก แข็ง เป็นต้น

4. ความคล่องแคล่วในการแสดงออก (Expressional Fluency, DSS) ให้เขียนประโยค ประกอบด้วยคำสี่คำ ในแต่ละคำเริ่มต้นด้วยตัวอักษรที่กำหนดให้ เช่น K-U-Y-I Keep Up Your Interest. Kill Useless Yellow Insects.

5. การใช้ประโยชน์อย่างอื่น (Alternate Uses, DMC) ให้บอกประโยชน์อย่างอื่น ของสิ่งเฉพาะที่กำหนดให้ มิใช่เป็นการใช้ประโยชน์โดยทั่วไป เช่น หนังสือพิมพ์ใช้ทำประโยชน์ อย่างอื่นอย่างไรได้บ้าง

สรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์สามารถสร้างและวัดได้ในรูปแบบ ที่หลากหลาย เนื่องจากความคิดสร้างสรรค์สามารถประเมินได้หลากหลายทิศทาง ทั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้ แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบตามแนวคิดของ Guilford ในด้านของภาษาเขียน และรูปภาพ

1. ชนิดของแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้นนี้ เป็นแบบทดสอบอัตนัย ชนิดเขียนตอบ มีทั้งแบบที่เขียนตอบเป็นคำ ประโยค และวาดภาพ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ความคิดคล่องแคล่ว จำนวน 4 ข้อ ความคิดยืดหยุ่น จำนวน 3 ข้อ ความคิดริเริ่ม จำนวน 4 ข้อ และความคิดละเอียดลออ จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด 13 ข้อ

2. เกณฑ์การตรวจให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ดัดแปลงเกณฑ์การตรวจให้ คะแนนตามแนวคิดของ Guilford โดยแบบทดสอบแต่ละชุดจะตรวจให้คะแนนทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

2.1 ความคิดคล่อง พิจารณาการให้คะแนนจากการเขียนคำตอบถูกต้องตามเวลา ที่กำหนด โดยไม่คำนึงว่าคำตอบเหล่านี้จะซ้ำกับคำตอบของนักเรียนคนอื่นหรือไม่ก็ตาม

2.2 ความคิดยืดหยุ่น พิจารณาการให้คะแนนจากจำนวนกลุ่มหรือจำนวนทิศทาง ของคำตอบเป็นทิศทางเดียวกัน โดยไม่คำนึงว่าคำตอบเหล่านี้จะซ้ำกับคำตอบของนักเรียนคนอื่น หรือไม่ก็ตาม

2.3 ความคิดริเริ่ม พิจารณาการให้คะแนนจากการเขียนคำตอบที่แตกต่างไม่ซ้ำกับ นักเรียนคนอื่นหรือมีรายละเอียดที่ซ้ำกับนักเรียนคนอื่นน้อยที่สุด โดยนักเรียนที่มีคำตอบ ไม่เกินร้อยละ 20 ของนักเรียนทั้งหมด จัดเป็นความคิดที่แตกต่างและได้คะแนนมากที่สุด

2.4 ความคิดละเอียดลออ พิจารณาการให้คะแนนจากการขยายความและให้ รายละเอียดจากข้อมูลหรือรูปภาพที่กำหนดให้

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning: CBL)

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เรียนในปัจจุบัน สอดคล้องกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความรู้ เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นกระบวนการลงมือทำ ด้วยความกระตือรือร้นในการค้นคว้าของผู้เรียน

แนวคิด ทฤษฎี การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2557) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning : CBL) เป็นแนวทางในการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียน มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและได้รับผลลัพธ์ที่ดีในหลายประเทศ โดยเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กระตุ้นความอยากรู้ เปิดโอกาสให้ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล แยกแยะและนำมาสร้างเป็นความรู้ มีการใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการคิด ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้ และทักษะการสื่อสาร เป็นวิธีสอนที่คำนึงถึงกระบวนการเรียนรู้ รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วย กระบวนการ (Process) บรรยากาศ (Context) และบทบาทของผู้เรียน ดังนี้

1. กระบวนการ (Process)
 - 1.1 ครูสร้างแรงจูงใจด้วยสื่อมัลติมีเดีย
 - 1.2 ครูให้คำแนะนำ/ปรึกษา กระตุ้นการคิดมากกว่าบอกความรู้
 - 1.3 ฝึกฝนการตั้งปัญหาและแก้ปัญหารายบุคคล
 - 1.4 ฝึกให้นักเรียนนำเสนอและวิจารณ์อย่างสร้างสรรค์
2. บรรยากาศ (Context)
 - 2.1 ครูควรสอนน้อยให้เด็กค้นคว้า
 - 2.2 ครูหลีกเลี่ยงการใช้คำพูดตัดสินแบบเด็ดขาด
 - 2.3 ใช้เรื่องที่เด็กสนใจเป็นเนื้อหา
 - 2.4 ครูสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก
3. บทบาทผู้เรียน (SS Role)
 - 3.1 ค้นคว้า แสวงหาความรู้ เรียนรู้ด้วยตนเอง ลงมือปฏิบัติจริง
 - 3.2 กระตือรือร้นในการเรียนรู้ กล้าแสดงออก
 - 3.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน และกับผู้สอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ (2563) ได้ระบุถึง การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity-Based Learning) เป็นหนึ่งในรูปแบบการเรียนรู้ที่มีลักษณะ Active Learning ซึ่งได้รับการวิจัยกับเด็กไทย เพื่อออกแบบกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา

ทั้งด้านเนื้อหาวิชาและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะการเรียนการสอนในลักษณะนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดและสร้างสรรค์อย่างชัดเจน ได้มีการนำไปใช้แล้วและได้ผลดี คือ เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียน คิดวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ ต่างจากการสอนแบบดั้งเดิม

มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย (2558) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โครงสร้างหลักของการสอนพัฒนามาจากการจัดเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) สำหรับการเรียนการสอนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ พัฒนาทักษะที่จำเป็นต่ออนาคต ทำให้เกิดทักษะสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ ทักษะด้านการค้นคว้า หาความรู้ ทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะด้านความคิดสร้างสรรค์

อัมพร เลิศณรงค์ (2559) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์ เป็นฐาน (CBL) เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งพัฒนามาจาก การเรียนการสอนที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) โดยเป็นการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ รวมถึงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันในทีมของนักเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2560, สื่อออนไลน์) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐาน หมายถึง วิธีการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียน มีความกระตือรือร้นในการศึกษาและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมทั้งฝึกฝนทักษะการคิด อย่างต่อเนื่อง

อนรรฆ สมพงษ์ และลดาวัลย์ มะลิไทย (2560, สื่อออนไลน์) กล่าวว่า การสอนแบบ สร้างสรรค์เป็นฐาน หมายถึง การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ไม่จำกัดอยู่เพียงวิธีการใดวิธีการหนึ่ง และเน้นผู้เรียนให้มีทักษะมากกว่ามีแค่ความรู้แบบเดิม อันได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ทักษะการคิด (Thinking Skills) ทักษะการทำงาน (Working Skills) และทักษะชีวิต (Life Skills)

ชลธิชา นานา และบุษบา บัวสมบุรณ์ (2561) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐาน หมายถึง วิธีการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน หมายถึง วิธีการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการฝึกฝน การตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นการคิด รวมถึงการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและกับครูผู้สอน ทั้งนี้ การจัด กิจกรรมจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการสื่อสารซึ่งกันและกัน การทำงานเป็นทีม ซึ่งเป็นการจัดการเรียน การสอนแบบ Active Learning โดยเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายและได้ฝึกการคิด ตลอดเวลา ทำให้ผู้เรียนตื่นตัวในการเรียน เป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนมีทักษะที่จำเป็น

ในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการสื่อสาร และทักษะการทำงานเป็นทีม

ลักษณะวิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น โดยมีนักการศึกษาได้เสนอวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานไว้ดังนี้

มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย (2558) ได้กล่าวว่า การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ประกอบด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นกระตุ้นให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ ครูได้นำเสนอผ่านสื่อในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ภาพถ่าย คลิปวิดีโอ ข่าวสาร เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน วัตถุ และเกมต่าง ๆ
2. ขั้นตั้งปัญหารายบุคคล นักเรียนแต่ละคน ตั้งปัญหาจากสื่อที่ครูได้นำเสนอ โดยครูทำการสุ่มเพื่อซักถาม สนทนา พูดคุย ใช้สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา
3. ขั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาชุดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างผลงานสร้างสรรค์โครงการ หรือในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย
4. ขั้นนำเสนอผลงาน นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานต่อชั้นเรียน โดยมีการวิเคราะห์ วิจารณ์ ในรูปการแข่งขัน หรือนำเสนอรูปแบบที่หลากหลาย
5. ขั้นประเมินผลด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย เช่น การเขียนความรู้สึกของตนเอง เกมการทำแบบทดสอบ การแสดงบทบาทสมมติ การทำแผ่นพับ และการประเมินด้วยสื่อที่หลากหลาย

ศิริญาพร ปรีชา (2558) ได้กำหนดวิธีการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยสังเคราะห์ได้ 7 ขั้นตอน ได้แก่

1. การสร้างแรงบันดาลใจโดยสื่อมัลติมีเดียและผู้อำนวยการเรียนรู้
2. การค้นคว้าเพื่อเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเพื่อกระตุ้นความอยากรู้
3. การสอนและแนะนำแบบตัวต่อตัว
4. การฝึกฝนการตั้งปัญหาและแก้ปัญหารายบุคคล
5. การทำงานเป็นทีม
6. การฝึกนำเสนอและวิจารณ์แบบสร้างสรรค์
7. การประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนด้วยการประเมินที่สร้างสรรค์

วิริยะ ฤกษ์พาณิชย์ (2559) ได้กล่าวว่า รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 กระตุ้นความสนใจ แม้ว่าในรูปแบบการสอนแบบดั้งเดิมจะมีขั้นตอนการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียน แต่ในการจัดการเรียนรู้แบบ CBL นั้น การกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะเรียนรู้ ค้นคว้า และหาคำตอบ ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จในการจัดการเรียนการสอนแบบ CBL ซึ่งแตกต่างจากการสอนแบบดั้งเดิมที่เราคุ้นเคย มักจะใช้ กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ หรือแม้กระทั่งการลงโทษเพื่อให้ผู้เรียนสนใจในเนื้อหาบทเรียน ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าผู้เรียนฟังครูสอน แบบจำเป็น และเข้าเรียนแบบจำหน ขาดความสนใจต่อบทเรียนที่เราเตรียมการมา แต่ในการจัดการเรียนการสอนแบบ CBL นั้นจะมีวิธีการจัดการกระตุ้นผู้เรียนที่แตกต่างออกไป ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีกว่าเดิม และสนใจในการค้นหาความรู้ด้วยตนเองได้ โดยที่เราสามารถจัดการกระตุ้นความสนใจได้ ดังนี้

1. ใช้เหตุการณ์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน หรือสิ่งที่คุณเรียนสนใจเป็นตัวกระตุ้น
2. การใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน
3. ใช้เกม หรือกิจกรรม

ขั้นตอนที่ 2 ตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ หลังจากที่ได้กระตุ้นความสนใจแล้ว ขั้นตอนถัดไปคือการตั้งปัญหาและการจัดกลุ่มผู้เรียนตามความสนใจ ในการตั้งปัญหาในรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ CBL ผู้สอนไม่ได้กำหนดคำถามให้ผู้เรียนตั้งแต่ต้น แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นหาปัญหาที่ตนเองสงสัย โดยปัญหาที่เกิดขึ้นจะต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนสนใจในบทเรียน เมื่อผู้เรียนได้ค้นพบปัญหาที่ตนเองสงสัยแล้ว จะมีการจัดกลุ่มตามความสนใจ โดยจำนวนกลุ่มจะขึ้นอยู่กับจำนวนปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน และสมาชิกในแต่ละกลุ่มจะถูกกำหนดจากความพอใจของผู้เรียนเอง พร้อมทั้งดำเนินการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง กระบวนการ CBL จะมีประสิทธิภาพสูงเมื่อมีความสมัครใจ ความสนใจ และความร่วมมือจากผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ค้นคว้าและคิด ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่ใช้เวลามากที่สุดในการจัดกระบวนการเรียนการสอนแบบ CBL ผู้สอนจะให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ โดยมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาในกลุ่ม และช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนประสบปัญหา ผู้สอนจะต้องควบคุมตนเองไม่ให้สอนโดยตรง แต่จะเปลี่ยนบทบาทจากการสอนทั่วไปที่มีมักจะให้ข้อมูลและตัดสินความถูกต้องของคำตอบ มาเป็นผู้ให้คำแนะนำ ชี้แนะ และตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้คิด โดยหลีกเลี่ยงการตัดสินและการอธิบายเนื้อหาอย่างละเอียดซึ่งอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกขาดอิสระในการคิด โดยจะใช้วิธีการที่เรียบง่าย เช่น การถามกลับว่า "จะดีหรือ?" "แน่ใจหรือ?" "ทำไมถึงคิดแบบนี้?" "มีวิธีการอื่นที่ดีกว่านี้หรือไม่?" หรือ "เพื่อนๆคิดเห็นอย่างไรในเรื่องนี้?"

สิ่งสำคัญอีกข้อหนึ่งสำหรับผู้สอนนั้นไม่ใช่ความรู้ในเนื้อหาข้อมูลนั้น ๆ แต่เป็นแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่ผู้สอนนั้นจะสามารถนำไปแนะนำผู้เรียนได้ ผู้สอนในรูปแบบ

การจัดการเรียนการสอนแบบ CBL นั้นไม่จำเป็นที่จะต้องเป็นผู้ที่รู้ที่สุดในห้องเรียน เพราะว่าความรู้อันเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาและมีจำนวนมหาศาล แต่สิ่งที่สำคัญกว่าก็คือการที่ผู้สอนนั้นจำเป็นต้องแนะนำให้ผู้เรียนหาความรู้ได้ถูกแหล่ง แนะนำให้ผู้เรียนรู้จักเลือกข้อมูลความรู้ได้อย่างถูกต้อง และปล่อยให้ผู้เรียนสนุกไปกับการเรียนรู้และค้นคว้าความรู้นั้นๆ สิ่งที่ได้จากกระบวนการนี้ไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้อง แต่เป็นทักษะการคิดและค้นคว้าหาคำตอบที่จะเกิดขึ้นจากช่วงเวลาที่คุณสอนนั้น ปล่อยให้ผู้เรียนได้ใช้เวลากับเนื้อหาที่ตนเองสนใจได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนหลายท่านอาจจะมีข้อโต้แย้งว่า ถ้าหากผู้เรียนนั้นค้นหาคำตอบไม่ได้ หรือได้คำตอบที่ไม่ถูกต้องนั้นจะเกิดข้อเสียอย่างแน่นอน ซึ่งอาจจะทำให้ผู้สอนหลายท่านยกเลิกวิธีการนี้และหันกลับไปใช้รูปแบบสอนแบบเดิมเพื่อความสบายใจ แต่เนื่องจากกระบวนการเรียนการสอนแบบ CBL นั้นเรามองไกลมากกว่าคำตอบที่ถูกต้อง แต่คือการฝึกฝนให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด และรู้จักค้นคว้าหาข้อมูล รู้จักเลือกใช้และตัดสินใจในข้อมูลที่หาได้อย่างง่ายดายในยุคสมัยนี้ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ ถ้าผู้สอนนั้นยังกังวลเกี่ยวกับคำตอบที่ผู้เรียนได้ จะไม่ตรงกับความต้องการของเนื้อหา ผู้เขียนจะขอบอกว่าอย่าเพิ่งใจร้อนเพราะว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบ CBL นั้นเราเพิ่งดำเนินการมาได้เพียงครึ่งทางเท่านั้นเอง

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนั้นจะได้นำเสนอผลงานของตนเอง ดังนั้น เมื่อผู้เรียนออกมาทำการเสนอหน้าชั้น ผู้สอนนั้นจำเป็นจะต้องปล่อยให้ผู้เรียนนั้นนำเสนอจนจบ โดยที่ผู้สอนนั้นไม่มีความจำเป็นต้องแทรกแซงระหว่างการทำนำเสนอแสดงความคิดเห็นหรือซักถามใดใด ผู้ที่มีหน้าที่หลักในการแสดงความคิดเห็น และซักถามนั้นคือ ผู้เรียนร่วมชั้น เมื่อจบการนำเสนอผู้สอนจะเป็นผู้เปิดประเด็นให้มีการซักถามในชั้นเรียน และนี่คือกระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนนั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ตนเองได้ค้นหามา ถ้าหากข้อมูลที่หามานั้นไม่ถูกต้อง การซักถามในห้องเรียนนั้นจะเกิดประเด็นใหม่ๆ ที่ผู้นำเสนอนั้นจำเป็นต้องมีข้อมูลเพื่อตอบผู้ซักถามให้ถูกต้อง ซึ่งผู้นำเสนอก็จะพบว่าข้อมูลของตนไม่ถูกต้องหรือครอบคลุมพอ และต้องเพิ่มเติมตรงไหนบ้างจากการซักถามของผู้เรียนด้วยกัน โดยที่ผู้สอนจะทำหน้าที่คอยควบคุมคำถามและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ให้อยู่ในประเด็น ไม่หลุดจากเนื้อหามากนัก ถ้าหากในผู้เรียนร่วมชั้นไม่มีข้อซักถามหรือข้อสงสัยใดใด ผู้สอนอาจจะเป็นผู้เริ่มถามเองก็ได้ เพื่อให้เกิดบรรยากาศของการซักถามในชั้นเรียน ซึ่งวิธีการนี้อาจจะต่อยอดไปสู่ความรู้ใหม่ๆ ที่ไกลกว่าเนื้อหาเดิมที่เคยสอนกันมา และเป็นเนื้อหาที่ผู้เรียนนั้นเต็มใจที่จะค้นหาด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 5 ประเมินผล ขั้นตอนนี้จะเป็นการประเมินผลกิจกรรมทั้งหมดที่ผู้เรียนได้ดำเนินการตลอดระยะเวลาการเรียนรู้อันในรูปแบบ CBL ครอบคลุมทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน คือการที่ผู้เรียนมีการพัฒนาทั้งด้านของความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude)

ดังนั้น การประเมินผลนั้นจึงจำเป็นต้องทำให้ครอบคลุมทั้ง 3 ด้านนี้ เพื่อให้ได้คุณภาพของผู้เรียนที่เป็นมาตรฐาน โดยปกติแล้วผู้สอนจะคุ้นเคยกับการประเมินด้านความรู้ นั่นก็คือการจัดสอบหรือการประเมินผลจากแบบทดสอบต่างๆ ที่แสดงถึงความรู้ของผู้เรียน แต่ในด้านการประเมินทักษะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์กลับไม่มีความชัดเจนมากนัก ส่งผลให้คะแนนที่ได้รับจากการเรียนรู้ในรูปแบบปกติมักจะสะท้อนถึงเพียงความรู้เท่านั้น

อนุสร หงษ์ขุนทด (2559, สื่อออนไลน์) กล่าวว่า การสอนแบบ CBL คือ การจัดกิจกรรมเพื่อให้เกิดความรู้ เกิดความคิดสร้างสรรค์ โดยเน้นกระบวนการลงมือทำ ด้วยความกระตือรือร้นในการค้นคว้า โดยสามารถทำตามขั้นตอนการสอนได้ดังนี้

1. การกระตุ้นความสนใจ โดยเฉพาะการหยิบยกเอาเรื่องที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียนมาเป็นประเด็น จะได้ผลดีที่สุด
2. การตั้งปัญหา ควรตั้งปัญหาที่อยู่ใกล้ตัวผู้เรียน เพื่อความสะดวกในการค้นคว้าตามความสนใจ และนำไปใช้ได้จริง
3. แบ่งกลุ่มให้ค้นคว้าตามเรื่องที่สนใจ จากแหล่งเรียนรู้ที่อยู่ใกล้ตัว เช่น หนังสือ เว็บไซต์ คลิปวิดีโอ
4. ผู้สอนต้องเดินให้คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม โดยต้อง พูดคุย ให้คำแนะนำ หรือบางประเด็นต้องสอนเพิ่มเติม
5. การนำเสนอผลงาน โดยให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มออกมาสรุปผลที่ได้ เช่น การอภิปราย การโต้เถียง

วรวรรณ นิमितพงษ์กุล (2562, สื่อออนไลน์) กล่าวว่า วัธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) เป็นการเรียนแบบตื่นตัว ทำให้เด็กทุกคนกลายเป็นคนร่าเริง มีเสียงหัวเราะและกล้าแสดงความคิดเห็น เด็ก ๆ ได้ค้นคว้าจากสื่อเทคโนโลยี ได้เรียนแบบค้นคว้า คิด และนำเสนอ ได้ทำงานเป็นกลุ่ม โดยเน้นกระบวนการลงมือทำด้วยความกระตือรือร้นในการค้นคว้า โดยนำหลักการสอน Active Learning มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. สอนน้อย ๆ ให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าเอง
2. ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติเพื่อค้นหาความรู้
3. ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานหรือสอนกันเอง
4. เรียนเป็นกลุ่มโดยมีครูเป็นผู้อำนวยการเรียน
5. ให้นำอุปกรณ์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต เข้าห้องเรียนได้
6. ใช้การประเมินแบบสมรรถนะ (Competency Assessment) คือ เน้นประเมินความสามารถด้านทักษะต่าง ๆ เช่น การค้นหา การวิเคราะห์ ฯลฯ

ตาราง 7 แสดงการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

มงคล เรียงณรงค์ และ ลัดดา คีลาน้อย (2558)	ศิริญาพร ปรีชา (2558)	วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559)	อนุสร พงษ์ขุนทด (2559)	วารวรรณ นิมิตพงษ์กุล (2562)	สรุป
<p>1. ขั้นกระตุ้นให้เกิด การคิดสร้างสรรค์ ครูใช้สื่อในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น ภาพถ่าย คลิปวิดีโอ ข่าวสาร เหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน วัตถุ และเกมต่าง ๆ</p> <p>2. ขั้นตั้งปัญหา รายบุคคล นักเรียน แต่ละคนจะตั้งคำถาม จากสื่อที่ครูได้นำเสนอ โดยครูจะทำ การสนทนาเพื่อสอบถาม ความคิดเห็นจาก นักเรียน</p>	<p>1. การสร้างแรงบันดาลใจโดยสื่อมัลติมีเดีย และผู้อำนวยการเรียนรู้</p> <p>2. การค้นคว้าเพื่อ เรียนรู้ผ่านกิจกรรม เพื่อกระตุ้น ความอยากรู้</p> <p>3. การสอนและแนะนำ แบบตัวต่อตัว</p> <p>4. การฝึกฝนการตั้ง ปัญหาและแก้ปัญหา รายบุคคล</p>	<p>1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ โดยการกระตุ้นเชิงบวกที่ส่งผลให้ผู้เรียน สนใจ อายากรียน อายากรู้ยกกันหา คำตอบและตั้งตัว ในการค้นหาคำความรู้ ด้วยตนเอง</p> <p>2. ขั้นตั้งปัญหาและ แบ่งกลุ่ม เป็นการใช้ ปัญหาเป็นตัวนำ ชั้นการตั้งปัญหา ในรูปแบบของการจัด การเรียนการสอน แบบ CBL นั้น</p>	<p>1. การกระตุ้นความสนใจ โดยเฉพาะการหยิบยก เอาเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว ผู้เรียนมาเป็นประเด็น จะได้ผลดีที่สุด</p> <p>2. การตั้งปัญหา ควรตั้ง ปัญหาที่อยู่ใกล้ตัว ผู้เรียน เพื่อความ สะดวกในการค้นคว้า ตามความสนใจ และ นำไปใช้ได้จริง</p> <p>3. แบ่งกลุ่มให้ค้นคว้า ตามเรื่องที่สนใจ จากแหล่งเรียนรู้ ที่อยู่ใกล้ตัว เช่น</p>	<p>1. สอนน้อย ๆ ให้ผู้เรียน ได้ค้นคว้าเอง</p> <p>2. ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เพื่อค้นหาความรู้</p> <p>3. ให้ผู้เรียนนำเสนอผลงาน หรือสอนกันเอง</p> <p>4. เรียนเป็นกลุ่มโดยมีครู เป็นผู้อำนวยความสะดวก</p> <p>5. ให้นำอุปกรณ์ สมาร์ท โฟน แท็บเล็ต เข้า ห้องเรียนได้</p>	<p>1. ขั้นกระตุ้น ความสนใจ เป็นขั้น นำเข้าสู่บทเรียน โดยใช้เหตุการณ์ ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับ ผู้เรียน หรือสิ่งที่ ผู้เรียนสนใจเป็น ตัวกระตุ้นโดยใช้ รูปภาพ วิดีโอ หรือสื่อมัลติมีเดีย</p> <p>2. ขั้นตั้งปัญหาและ แบ่งกลุ่มตามความ สนใจ เป็นขั้นที่มี การใช้ปัญหาเป็น ตัวนำ โดยเป็น</p>

ตาราง 7 (ต่อ)

มงคล เรียงณรงค์ และ ลัดดา ศิลาน้อย (2558)	ศิริยาพร ปรีชา (2558)	วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559)	อนุสร หงษ์ขุนทด (2559)	วราวรรณ นิมิตพงษ์กุล (2562)	สรุป
รวมถึงสหชนา พูดคุย ใช้	5. การฝึกการทำงาน เป็นทีมด้วยโครงงาน	ผู้สอนไม่ได้เป็นผู้ กำหนดคำถามให้ตั้งแต่ แรก แต่จะเป็นการ ปล่อยให้ผู้เรียนค้นหา ปัญหาที่ตนเองสงสัย โดยปัญหาที่เกิดขึ้น จะเป็นปัญหาที่ผู้เรียน สนใจในบทเรียนแล้ว ทำการแบ่งกลุ่มตาม ความสนใจ	หนังสือ เว็บไซต์ คลิป วิดีโอ	6. ใช้การประเมิน แบบสมรรถนะ (Competency Assessment) คือ เน้นประเมิน ความสามารถด้านทักษะ ต่าง ๆ เช่น การค้นหา การวิเคราะห์ ฯลฯ	เป็นปัญหาที่ตนเอง สนใจและสงสัย จากนั้นจึงทำการ จัดกลุ่มตามความ สนใจที่ค้นพบ
สถานการณต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การ แก้ปัญหา	6. การฝึกนำเสนอและ วิจารณ์แบบ สร้างสรรค์	ปัญหาที่ตนเองสงสัย โดยปัญหาที่เกิดขึ้น จะเป็นปัญหาที่ผู้เรียน สนใจในบทเรียนแล้ว ทำการแบ่งกลุ่มตาม ความสนใจ	4. ผู้สอนควรให้คำแนะนำ เพื่อกระตุ้นการทำงาน ร่วมกันในกลุ่ม โดย อาจจะต้องมีการพูดคุย ให้คำแนะนำ หรือสอน เพิ่มเติมในบางประเด็น	3. ขั้นค้นหาและคิด เป็นขั้นที่ปล่อยให้ นักเรียนทำ กิจกรรมกลุ่ม ได้ใช้ เวลาในการเรียนรู้ ได้อย่างเต็มที่	จัดกลุ่มตามความ สนใจที่ค้นพบ
3. ชั้นกิจกรรมกลุ่ม นักเรียนแต่ละกลุ่ม ศึกษาชุดกิจกรรม ในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสร้างผลงาน สร้างสรรค์โครงการ หรือในรูปแบบต่าง ๆ ที่หลากหลาย	7. การประเมินสัมฤทธิ์ ผลในการเรียนรู้ด้วย การประเมินที่ สร้างสรรค์	3. ขั้นค้นหาและคิด ผู้เรียนนั้นได้ใช้เวลา ในการเรียนรู้ได้ อย่างเต็มที่	5. การนำเสนอ ผลงาน โดยให้ผู้เรียน แต่ละกลุ่มออกมา		

ตาราง 7 (ต่อ)

มงคล เรืองณรงค์ และ ลัดดา คีลาน้อย (2558)	ศิริภาพร ปรีชา (2558)	วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559)	อนุสร หงษ์ขุนทด (2559) วรวรรณ นิมิตพงษ์กุล (2562)	สรุป
<p>4. ชื่อนำเสนอผลงาน นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำเสนอผลงาน ต่อชั้นเรียน โดยมี การวิเคราะห์วิจารณ์ ในรูปการแข่งขัน หรือนำเสนอรูปแบบ ที่หลากหลาย</p> <p>5. ชื่นประเมินผลด้วย รูปแบบการประเมิน ที่หลากหลาย เช่น การเขียนความรู้สึกร ของตัวเอง เกมการ ทำแบบทดสอบ</p>	<p>ผู้สอนมีหน้าที่เดิน ให้คำปรึกษาตามกลุ่ม ให้คำปรึกษาเวลาที่ ผู้เรียนมีปัญหา</p> <p>4. ชื่อนำเสนอ ผู้เรียนนั้น จะได้นำเสนอผลงาน ที่ตนเองที่ได้คิดว่า และคิดออกมาเปิด โอกาสให้มีการซักถาม ระหว่างนักเรียน ในชั้นเรียน</p>	<p>สรุปผลที่ได้ เช่น การอภิปราย การได้ว่าที่</p>	<p>กระตุ้นให้เกิด กระบวนการทำงาน เป็นกลุ่ม ชี้นำ และตอบคำถาม ด้วยคำถาม</p> <p>4. ชื่อนำเสนอผลงาน เป็นขั้นตอนที่ ผู้เรียนนั้นจะมี โอกาสนำเสนอ ผลงานที่ตนได้ ศึกษาและคิดค้น ขึ้นมา โดยจะมี การวิเคราะห์ และ ซักถามในชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นและ เสริมสร้างความ เข้าใจในเนื้อหา นั้น ๆ</p>	

ตาราง 7 (ต่อ)

มงคล เรียงณรงค์ และ ลัดดา ศิลาน้อย (2558)	ศิริญาพร ปรีชา (2558)	วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559)	อนุสร หงส์ขุนทด (2559)	วราวรรณ นิมิตพงษ์กุล (2562)	สรุป
<p>การแสดงบทบาท</p> <p>สมมติ การทำแผน</p> <p>พับ และการประเมิน</p> <p>ตัวลือที่หลากหลาย</p>	<p>5. ชั้นประเมินผล เป็นการ</p> <p>ประเมินผลกิจกรรม</p> <p>ทั้งหมดที่ผู้เรียนได้ทำ</p> <p>มาตลอดเวลาของการ</p> <p>เรียนรู้ในรูปแบบ CBL</p> <p>โดยการประเมินควร</p> <p>ประเมินทั้งด้านของ</p> <p>ความรู้ (knowledge)</p> <p>ทักษะ (Skill)</p> <p>คุณลักษณะอันพึง</p> <p>ประสงค์ (Attitude)</p>	<p>เพื่อให้ผู้เรียน</p> <p>ตรวจสอบ</p> <p>ความถูกต้องของ</p> <p>ข้อมูลของตนเองได้</p> <p>ค้นหา</p> <p>5. ชั้นประเมินผล</p> <p>เป็นการประเมินผล</p> <p>กิจกรรมด้วย</p> <p>รูปแบบการ</p> <p>ประเมินที่</p> <p>หลากหลาย เช่น</p> <p>การถาม การเขียน</p> <p>ความรู้สึกร การทำ</p> <p>แบบทดสอบ</p> <p>เป็นต้น</p>			

สรุปได้ว่า วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นวิธีการสอนแบบ Active Learning คือ การจัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ การแก้ปัญหา ทักษะในการทำงาน ทักษะในการสื่อสาร การนำเสนอ การทำงานเป็นทีม และทักษะในการคิดสร้างสรรค์ โดยขั้นตอนการจัดการเรียนรู้นั้น สามารถสังเคราะห์ออกมา ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้เรียน โดยใช้เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน หรือสิ่งที่คุณเรียนสนใจเป็นตัวกระตุ้นโดยใช้รูปภาพ วิดีโอ หรือสื่อมัลติมีเดียขั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เป็นขั้นที่มีการใช้ปัญหาเป็นตัวนำ โดยเป็นปัญหาที่ผู้เรียนสนใจ ให้ผู้เรียนค้นพบปัญหาที่ตนเองสงสัยแล้วนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นที่ 3 ขั้นค้นคว้าและคิด เป็นขั้นที่ปล่อยให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ชี้แนะ และตอบคำถามด้วยคำถาม ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนั้นจะได้นำเสนอผลงานที่ตนเองที่ได้ไปค้นคว้าและคิดออกมา และมีการวิเคราะห์วิจารณ์ซักถามในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนนั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ตนเองได้ค้นหามา และขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลกิจกรรมด้วยรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย เช่น การถาม การเขียนความรู้สึก การทำแบบทดสอบ เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กฤษณา ทิมสี (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) เพื่อศึกษาการทำงานเป็นทีมของนักเรียนหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นหลังการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

ธนเสกฐ สุกากาศ และเครือวัลย์ สมงคลเจริญ (2561) ได้ทำการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และศิลปะเป็นฐานของโรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนอนุภิมภ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์หลัก 3 ประการ ได้แก่ 1) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์และศิลปะเป็นฐาน 2) การศึกษาผลลัพธ์จากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว และ 3) การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้น

ความสร้างสรรค์และศิลปะเป็นฐาน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นความสร้างสรรค์และศิลปะเป็นฐานของโรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนาอุปถัมภ์สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนการบริหารจัดการและส่วนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งการบริหารจัดการประกอบด้วย 1) การสร้างความเข้าใจ 2) การออกแบบการเรียนรู้ร่วมกัน และ 3) การตรวจสอบ

ชลธิชา นานา (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในวิชาวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ในวิชาดังกล่าวหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อการจัดการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์โดยรวมอยู่ในระดับที่สูงมาก

วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ (2558) ศึกษาการจัดการเรียนแบบนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity-Based Learning (CBL) ซึ่งนักเรียนจะได้เรียนรู้กระบวนการในการแก้ปัญหาด้วยการวิเคราะห์ปัญหาและอาศัยความคิดสร้างสรรค์ช่วยในการวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ มีทั้งหมด 8 กระบวนการ 1) ให้แรงบันดาลใจเพื่อทำให้ปัญหาง่ายขึ้น 2) ศึกษาด้วยตนเองนักเรียนจะได้ค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเองเพื่อหาคำตอบที่สร้างสรรค์ 3) นักเรียนปรึกษาครูผู้สอนโดยตรง 4) นักเรียนจะได้แก้ปัญหาของตนเองที่ตนได้รับ 5) อาศัยการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน 6) การทำงานเป็นทีม 7) การนำเสนออย่างสร้างสรรค์ และ 8) การประเมินงานร่วมกันของนักเรียนจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแนวความคิดสร้างสรรค์เป็นฐานจะสามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ทักษะความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่มการสื่อสารกันภายในกลุ่มและการจัดสรรเวลาได้ดีขึ้น

มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลา น้อย (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส 21103 สังคมศึกษา 2 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ได้รับการพัฒนาผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนที่สร้างสรรค์เป็นพื้นฐาน โดยมีนักเรียนร้อยละ 83.33 ที่สามารถผ่านเกณฑ์ได้ และมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 78.00 นอกจากนี้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบนี้ยังแสดงให้เห็นว่านักเรียนร้อยละ 80.00 สามารถผ่านเกณฑ์ได้เช่นกัน โดยมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 75.50 ซึ่งถือว่าสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้

อำพร วุฒิสฐิโก (2562) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนก่อนและหลัง

การเข้าร่วมกิจกรรมการละคร 2)สำรวจความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้กิจกรรมการละคร ในการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการละครหลังการเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านกิจกรรมการละครอยู่ในระดับสูงมาก

อาภัสรา สังขวาสิ (2564) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน แบบทดสอบวัดความสามารถ ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านทักษะการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning) ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผ่านการเรียนรู้แบบทีมเป็นฐานหลังการทดลองสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

วรางคณา เค้าอัน (2559) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนรู้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1. แผนการจัดการเรียนรู้ 2. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนและ หลังการเรียน 3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนสอบหลังการเรียนสูง กว่าคะแนนก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเกณฑ์การประเมินทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านความเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.51, S.D. = 0.62$) ด้านความคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 4.49, S.D. = 0.67$) ด้านคุณภาพของการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.47, S.D. = 0.65$) และด้านปริมาณการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.39, S.D. = 0.29$) โดยภาพรวมความพึงพอใจต่อการจัด การเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

ทวีศักดิ์ ชูมา (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร โดยใช้กลวิธีการสื่อสารเป็นแนวทางหลักในการศึกษา ซึ่งได้ระบอบุญประกอบที่สำคัญ ในการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพจำนวน 4 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ ด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้าง (2) ความเข้าใจในด้านสังคม เช่น การเลือกใช้คำและการสร้างประโยค ที่เหมาะสม (3) ความสามารถในการใช้โครงสร้างภาษาเพื่อสื่อความหมายทั้งในการพูดและการเขียน (4) ความรู้ในการใช้กลวิธีการสื่อสาร นอกจากนี้ ผู้ที่เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษควรมีความพยายาม ในการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้ 12 กลวิธี เช่น การพูดภาษาอังกฤษควบคู่กับภาษาแม่

การแปลคำแบบตรงตัว และการสร้างคำใหม่ ซึ่งจะช่วยให้การพูดภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างราบรื่น และเพิ่มความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

งานวิจัยต่างประเทศ

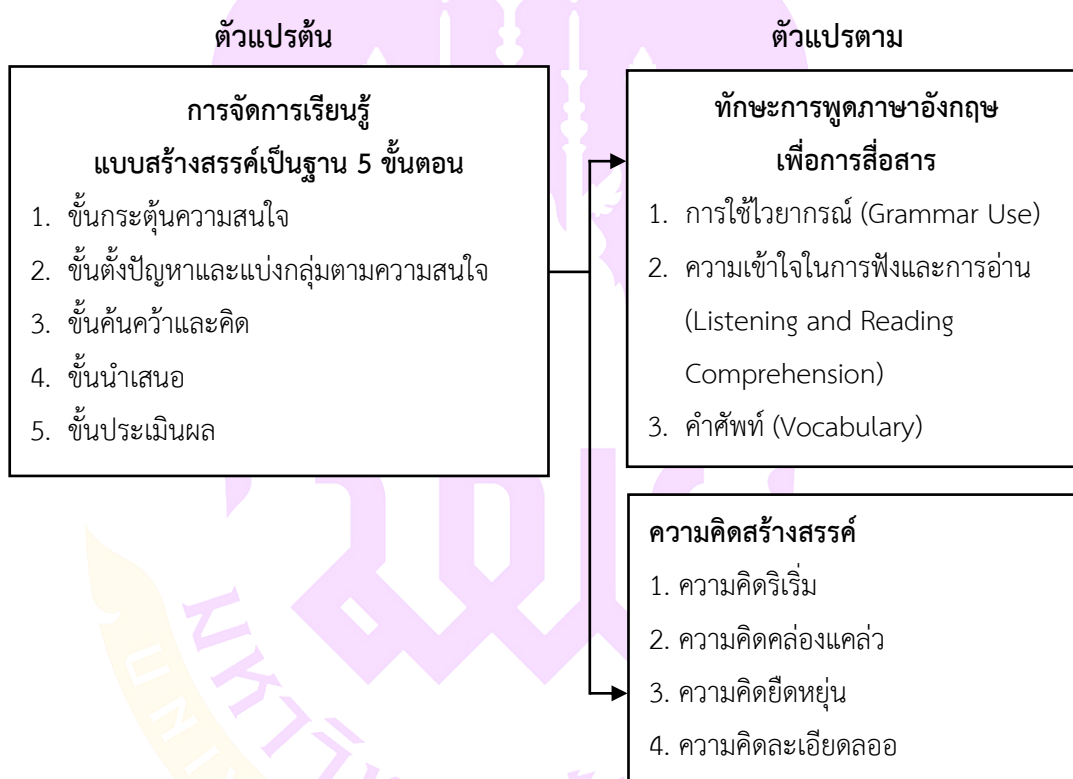
Lin (2011) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ผ่านการศึกษาตามแนวคิด กรอบการเรียนการสอนสร้างสรรค์ ได้อธิบายแนวคิดกรอบการสอนการคิดสร้างสรรค์ และสมมติฐาน ทางทฤษฎีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านต่าง ๆ พบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ตามกรอบแนวคิดสร้างสรรค์ และสมมติฐานทางทฤษฎีการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านต่าง ๆ สามารถกระตุ้นนักเรียนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในด้านต่าง ๆ เกิดจินตนาการความคิดอิสระ และนำไปสู่การพัฒนาสร้างสรรค์นวัตกรรมชิ้นงานใหม่ ๆ

Alblawi (2014) ทำการศึกษาผลการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการละครเพื่อพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนผลการใช้กิจกรรมการละครช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียนในด้านการดัดแปลงภาษาพูด เช่น What is Your Favorite Food? เป็น What is Your Delicious Food? นอกจากนี้ยังส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการแสดงออกและการจัดฉาก การแสดง

Richardson and Mishra (2018, Online) ได้รายงานเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ ทางการศึกษาเพื่อช่วยในการออกแบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ ของนักเรียน พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญสามอย่างที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน ได้แก่ การเรียนรู้ของผู้เรียน, สภาพแวดล้อมทางกายภาพและสภาพภูมิอากาศการเรียนรู้ โดยต้องมุ่งเน้น ไปที่ทั้งการเรียนรู้ และการฝึกฝนในชั้นเรียน รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนและครู การตั้งค่าทางกายภาพและความ พร้อมของทรัพยากร และความคิดสร้างสรรค์ด้านการศึกษาได้ เติบโตขึ้นในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เนื่องจากผู้เชี่ยวชาญเรียกร้องให้โรงเรียนเตรียมความพร้อม ให้นักเรียนมีทักษะที่ทำให้พวกเขาสามารถคิดสร้างสรรค์นำไปสู่การสร้างเป็นนวัตกรรมได้

Marzuki, Prayogo nd Wahyudi (2016) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูด ของนักเรียนและกิจกรรมในชั้นเรียน โดยใช้กลยุทธ์การเล่าเรื่อง ที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ประจำวันของผู้เรียน EFLที่บ้านและโรงเรียน โดยมีการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน 2 รอบที่มุ่งเน้น ที่ความสามารถในการโต้ตอบและสื่อสารของผู้เรียน จากผลวิจัยพบว่า ความสามารถของผู้เรียนดีขึ้น จาก 72.27% และผ่านเกณฑ์ที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น จาก 8 หรือ 36.36% ,14 หรือ 63.64% และ 18 หรือ 81.82% สำหรับเกณฑ์ความกระตือรือร้น ตามลำดับ ซึ่งการใช้กลยุทธ์การเล่าเรื่องเชิงโต้ตอบนั้นช่วยเพิ่มความสามารถในการพูดและกิจกรรม ในชั้นเรียนของผู้เรียน EFL ได้

จากการศึกษางานวิจัยในประเทศและต่างประเทศดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ และมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ขณะเดียวกันการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเป็นการจัดการเรียนรู้อีกรูปแบบหนึ่งที่มีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียนในทักษะต่าง ๆ ได้แก่ ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการแก้ปัญหา การทำงานกลุ่ม เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน

ภาพ 2 แสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย 2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือการวิจัย
5. แบบแผนการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล
8. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ป. 4-6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection)

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เนื้อหาที่ใช้สอนจำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยใช้เวลารวมทั้งหมด 16 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จำนวน 8 แผน
2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จำนวน 8 แผน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร และตัวชี้วัดสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดที่เกี่ยวกับทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์

1.3 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1.4 กำหนดกรอบเนื้อหาของบทเรียนในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน รายวิชาภาษาอังกฤษ รหัส อ16101 เรื่อง Daily Life ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ประการ ได้แก่ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน แนวทางการประเมินผล โดยวิเคราะห์จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลา 16 ชั่วโมง ดังตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการกำหนดเนื้อหาโดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานระหว่างหน่วยการเรียนรู้ (Unit) หัวเรื่อง (Topic) และจำนวนชั่วโมง

มาตรฐานการเรียนรู้	ตัวชี้วัด	ชื่อหน่วย	แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	จำนวนชั่วโมง
ต 1.1	- ป.6/3	Daily Life	1	At School	2
ต 1.3	- ป.6/3				
ต 1.1	- ป.6/3		2	At Home	2
ต 1.3	- ป.6/3				
ต 1.1	- ป.6/3		3	Let's help the	2
ต 1.3	- ป.6/3			Environment!	
ต 1.3	- ป.6/3		4	Recycle	2
ต 1.1	- ป.6/3		5	Kinds of Movie	2
ต 1.3	- ป.6/3				
ต 1.1	- ป.6/4		6	My Movie	2
ต 1.3	- ป.6/3				
ต 1.1	- ป.6/3		7	Food	2
ต 1.3	- ป.6/3				
ต 1.1	- ป.6/4		8	Fun Activities	2
ต 1.3	- ป.6/3				
รวม				16	

1.5 กำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยมีกระบวนการ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.5.1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นที่ครูนำเข้าสู่บทเรียน กระตุ้นนักเรียน โดยการตั้งคำถามหรือนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้แก่ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน บ้าน สิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง โดยเป็นสิ่งที่อยู่รอบตัวนักเรียน และนักเรียนสนใจ หรือเรื่องที่นักเรียนคุ้นเคยในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้อาจใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบด้วย ได้แก่ วิดีโอที่เกี่ยวกับพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งในโรงเรียนและบ้าน สิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง มีการใช้เกมตอบคำถามจากหมวดหมู่คำศัพท์ต่าง ๆ เพื่อทบทวนความรู้เดิม หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้

1.5.2 **ชั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ** เป็นชั้นที่ครูและนักเรียนร่วมกันตั้งปัญหาหรือคำถามจากหัวข้อบทเรียน โดยเป็นคำถามปลายเปิด นักเรียนมีอิสระในการตอบคำถาม ทั้งนี้ครูยังสอดแทรกเนื้อหาการเรียนรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์เพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทเรียนให้แก่นักเรียน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจร่วมกัน จากนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจเพื่อทำกิจกรรมการเรียนรู้

1.5.3 **ชั้นค้นคว้าและคิด** เป็นชั้นที่นักเรียนร่วมกันใช้เวลาในการเรียนรู้กับครู และการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการค้นคว้าหาคำตอบเพิ่มเติมในด้านคำศัพท์ หรือประโยคต่าง ๆ จากการตั้งปัญหาหรือหัวข้อที่ได้เรียนรู้ มีการเรียนรู้เนื้อหาการพูดสนทนาในแต่ละหัวข้อ ได้แก่ สิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำในโรงเรียนและบ้าน วิธีการรักษาสิ่งแวดล้อม และภาพยนตร์ในจินตนาการ เป็นต้น ทั้งนี้ครูยังสอดแทรกกิจกรรมการสนทนาภาษาอังกฤษโดยใช้โครงสร้างประโยคในบทเรียน รวมถึงการใช้คำศัพท์ที่นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ค้นคว้าเพิ่มเติม และกิจกรรมที่ฝึกการเขียนคำศัพท์ หรือประโยคที่เกี่ยวข้องกับภาพที่กำหนดให้ได้อย่างอิสระ เป็นต้น ทั้งนี้นักเรียนสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นได้อย่างไม่จำกัด โดยครูเป็นผู้ให้คำปรึกษา อธิบาย ชี้แนะในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกันกับนักเรียน

1.5.4 **ชั้นนำเสนอผลงาน** เป็นชั้นที่ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่ตนเองได้ร่วมกันออกแบบ ค้นคว้าและคิดหาคำตอบออกมาในรูปแบบของกลุ่มตนเองจากหัวข้อที่ได้รับ ได้แก่ สิ่งที่ต้องทำและไม่ควรทำในโรงเรียนและบ้าน ออกแบบภาพยนตร์ในจินตนาการ เป็นต้น และมีการซักถามในชั้นเรียน

1.5.5 **ชั้นประเมินผล** เป็นชั้นที่นักเรียนและครู ร่วมกันประเมินผลกิจกรรมทั้งหมดที่ได้ทำมาตลอดเวลาของการเรียนรู้ผ่านการถามคำถาม หรือการทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน

1.6 **สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน** จำนวน 8 แผน ใช้เวลา 16 ชั่วโมง โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วยรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.6.1 มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

1.6.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

1.6.3 สารระการการเรียนรู้

1.6.4 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1.6.5 คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1.6.6 **กิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน** ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ชั้นกระตุ้นความสนใจ ชั้นตั้งปัญหา และแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ชั้นค้นคว้าและคิด ชั้นนำเสนอผลงาน ชั้นประเมินผล

1.6.7 สื่อการเรียนรู้/แหล่งเรียนรู้

1.6.8 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1.6.9 บันทึกหลังแผนการจัดการเรียนรู้

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของขั้นตอนการจัดกิจกรรม รวมถึงรูปแบบเนื้อหา การวัดและประเมินผล เพื่อนำข้อบกพร่องมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อหาประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกณฑ์การประเมินระดับความคิดเห็นจากแบบวัดที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) โดยใช้เกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 อ้างถึงใน ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์, 2560) ดังนี้

5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง เหมาะสมมาก

3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง เหมาะสมน้อย

1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยคะแนน ดังนี้

4.51-5.00 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

3.51-4.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมมาก

2.41-3.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

1.51-2.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อย

1.00-1.50 คะแนน หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยค่าความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่ามีค่าความเหมาะสมเฉลี่ย 4.92 ซึ่งมีความเหมาะสมมากที่สุด

1.9 ปรับปรุงและแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำไปใช้จริงในกลุ่มเป้าหมายต่อไป

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

2.1 ศึกษาวิธีการ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเกณฑ์การวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ศึกษาหลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในส่วนเฉพาะจุดประสงค์ด้านภาษาเพื่อการสื่อสาร

2.3 สร้างแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบให้ 0 คะแนน จำนวน 4 สถานการณ์ ได้แก่ กฎระเบียบ สิ่งแวดล้อม ภาพยนตร์ และกิจกรรมเพื่อความบันเทิง โดยสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่สอน ดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและผังการสร้างข้อสอบ

จุดประสงค์ เชิงพฤติกรรม/ ผลการเรียนรู้	ระดับพฤติกรรมด้านทักษะพิสัย							รวม
	เนื้อหาที่จะออก ข้อสอบ	ระดับพฤติกรรม					รวม	
		ริเริ่ม	ดัดแปลง	ตอบตนเอง	สร้างกลไก	ตระเตรียม		
1. เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ประโยค หรือข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องในหัวข้อ ต่าง ๆ			2	3	7	12	
2. เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และ เรื่องเล่าที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ต่าง ๆ			3	11		14	
3. รู้และเข้าใจ ความหมายประโยค สื่อสารระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้สื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ				10	4	14	
รวม		11	24	1			40	

2.4 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้อง และนำข้อเสนอไปปรับปรุงแก้ไข

2.5 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อกำหนดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 - 1.00 ถือว่าเป็นข้อสอบที่มีความสอดคล้อง โดยใช้เกณฑ์ประเมินดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษมีความเหมาะสม

-1 หมายถึง แน่ใจว่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษไม่มีความเหมาะสม

2.6 คัดเลือกเกณฑ์การประเมินที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 0.50 (จีระ กุลสวัสดิ์, 19 มิถุนายน 2558) ขึ้นไป และนำเกณฑ์ประเมินที่ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะมาแก้ไขปรับปรุง พบว่าแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.66 - 1.00 จำนวน 40 ข้อ

2.7 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try-out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน จากนั้นวิเคราะห์เป็นรายข้อเพื่อหาความยาก ค่าอำนาจจำแนก และคัดเลือกข้อที่มีค่าความยากระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.20 - 1.00 จำนวน 20 ข้อ

2.8 นำแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ที่ผ่านเกณฑ์พิจารณา โดยนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน 20 (KR-20) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และค่าอำนาจจำแนก 0.20 - 0.80

2.9 นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

3. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดสร้างสรรค์และการสร้างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.2 ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลความคิดสร้างสรรค์ และการสร้างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.3 สร้างแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย โดยกำหนดหัวข้อ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว จำนวน 4 ข้อ ความคิดยืดหยุ่น จำนวน 3 ข้อ ความคิดริเริ่ม จำนวน 4 ข้อ และความคิดละเอียดลออ จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด 13 ข้อ ซึ่งสร้างตามคุณลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้านตามแนวคิดของกิลฟอร์ด ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ องค์ประกอบละ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน

3.4 กำหนดเกณฑ์การประเมินแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงเกณฑ์การให้คะแนนแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

รายการประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความคิด	เขียนจำนวน	เขียนจำนวน	เขียนจำนวน	เขียนจำนวน	เขียนจำนวน
คล่องแคล่ว	คำตอบที่ถูกต้องทุกข้อและตรงตามเวลาที่กำหนด	คำตอบที่ถูกต้อง 3 ข้อ และเกินเวลา 1 นาที	คำตอบที่ถูกต้อง 2 ข้อ และเกินเวลา 2 นาที	คำตอบที่ถูกต้อง 1 ข้อ และเกินเวลา 3 นาที	คำตอบที่ถูกต้อง 1 ข้อ หรือ ไม่ถูกต้องเลย และ เกินเวลาดังแต่ 4 นาทีขึ้นไป
ความคิดยืดหยุ่น	เขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ 5 ประโยคขึ้นไป	เขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ 4 ประโยค	เขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ 3 ประโยค	เขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้ 2 ประโยค	ไม่สามารถเขียนประโยคได้ถูกต้องตรงกับสถานการณ์ที่กำหนดให้
ความคิดริเริ่ม	เขียนชื่อสัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดได้ถูกต้องทั้งหมด	เขียนชื่อสัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดได้ถูกต้อง 3 ข้อ	เขียนชื่อสัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดได้ถูกต้อง 2 ข้อ	เขียนชื่อสัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดได้ถูกต้อง 1 ข้อ	เขียนชื่อไม่สัมพันธ์กับเรื่องที่เห็นและภาพที่วาดและ ไม่ถูกต้อง
ความคิดละเอียดลออ	เขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้ถูกต้อง 5 ประโยคขึ้นไป	เขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้ถูกต้อง 4 ประโยค	เขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้ถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้ถูกต้อง 2 ประโยค	ไม่สามารถเขียนประโยคให้รายละเอียดภาพได้

3.5 กำหนดระดับการเรียนรู้ความคิดสร้างสรรค์ของแบบวัด

3.5.1 คะแนน 1-5 แปลผล ระดับความคิดสร้างสรรค์ต่ำ

3.5.2 คะแนน 6-10 แปลผล ระดับความคิดสร้างสรรค์พอใช้

3.5.3 คะแนน 11-15 แปลผล ระดับความคิดสร้างสรรค์ปานกลาง

3.5.4 คะแนน 16-20 แปลผล ระดับความคิดสร้างสรรค์สูง

3.6 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความถูกต้อง และนำข้อเสนอไปปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมเพื่อหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Item-Objective Congruence Index) จากผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องโดยใช้เกณฑ์ประเมิน ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง แน่ใจว่าแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

3.8 นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย หากค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) ซึ่งถือว่าแบบทดสอบมีความสอดคล้อง พบว่าแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

3.9 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้มาแล้ว แล้วนำคะแนนที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.724

3.10 นำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อไป

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองขั้นต้น (Pre-Experience Design) โดยผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (มาเรียม นิลพันธุ์, 2558) โดยมีแบบแผนดังนี้

ตาราง 11 แสดงแบบแผนการวิจัย

	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผน

E คือ กลุ่มตัวอย่าง

T₁ คือ การทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest)

T₂ คือ การทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ (Posttest)

X คือ การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ จำนวนนักเรียนทั้งหมด 12 คน ได้จากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง
2. ชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้ และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนการสอนให้นักเรียนทราบ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้
3. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์
4. ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 8 แผน รวม 16 ชั่วโมง
5. ทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์
6. นำผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีทางสถิติ เพื่อนำมาทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ จากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้วิธีการทางสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จากแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้สถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-Rank Test (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ตอนที่ 4 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ผลวิจัยปรากฏดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 12 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	μ	σ	T ⁺	Sig
ก่อนเรียน	12	20	7.75	2.95	78	0.002
หลังเรียน	12	20	14.75	2.63		

หมายเหตุ; *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 14.75$, $\sigma = 2.63$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 7.75$, $\sigma = 2.95$) และเมื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังเรียนที่ได้รับ

การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ตาราง 13 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	μ	σ	T ⁺	Sig
ก่อนเรียน	12	20	6.67	2.35	78	0.002
หลังเรียน	12	20	11.59	3.37		

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน ($\mu = 11.59$, $\sigma = 3.37$) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ($\mu = 6.67$, $\sigma = 2.35$) และเมื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่านักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 14 แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน				รวมเฉลี่ย	ร้อยละ	แปลผล
	แผน 1/2	แผน 3/4	แผน 5/6	แผน 7/8			
การใช้ไวยากรณ์ (Grammar Use)	2.58	2.75	2.91	3.08	2.83	70.31	ดี
ความเข้าใจในการฟังและการอ่าน (Listening and Reading Comprehension)	2.75	3.00	3.41	3.58	3.19	79.68	ดี
คำศัพท์ (Vocabulary)	2.67	3.58	3.89	3.66	3.45	80.71	ดี
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	2.67	3.11	3.40	3.44	3.05	76.90	ดี

หมายเหตุ: *n = 12

จากตาราง 14 พบว่า คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 76.90 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านคำศัพท์ คิดเป็นร้อยละ 80.71 อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมาด้านความเข้าใจในการฟัง คิดเป็นร้อยละ 79.68 และต่ำสุด คือ ด้านการใช้ไวยากรณ์ คิดเป็นร้อยละ 70.31 จากคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีค่าเท่ากับ 2.67, 3.11, 3.40 และ 3.44 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมระหว่างเรียนสูงขึ้นในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาจากรายด้านจากแต่ละแผนการเรียนรู้ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ คำศัพท์ ($\bar{X} = 3.45$) รองลงมา คือ ความเข้าใจในการฟัง ($\bar{X} = 3.19$) และการใช้ไวยากรณ์ ($\bar{X} = 2.83$)

ตอนที่ 4 คะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ตาราง 15 แสดงคะแนนความคิดสร้างสรรค์ระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

ทักษะความคิดสร้างสรรค์	คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน				รวมเฉลี่ย	ร้อยละ	แปลผล
	แผน 1/2	แผน 3/4	แผน 5/6	แผน 7/8			
1. ความคิดริเริ่ม	2.75	3.08	3.41	3.67	3.23	80.73	ดี
2. ความคิดคล่องแคล่ว	2.42	2.50	3.17	3.42	2.88	71.88	ดี
3. ความคิดยืดหยุ่น	2.50	2.75	3.33	3.50	3.02	75.52	ดี
4. ความคิดละเอียดลออ	2.33	2.42	3.08	3.42	2.81	70.31	ดี
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	2.50	2.69	3.25	3.50	2.99	74.61	ดี

หมายเหตุ: *n = 12

จากตาราง 15 พบว่า คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนในภาพรวมผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับคุณภาพดี คิดเป็นร้อยละ 74.61 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า อันดับ 1 คือ ความคิดริเริ่ม คิดเป็นร้อยละ 80.71 อันดับ 2 คือ ความคิดยืดหยุ่น คิดเป็นร้อยละ 75.52 อันดับ 3 คือ ความคิดคล่องแคล่ว คิดเป็นร้อยละ 71.88 และอันดับ 4 ความคิดละเอียดลออ คิดเป็นร้อยละ 70.31 จากคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนเฉลี่ยระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีค่าเท่ากับ 2.50, 2.69, 3.25 และ 3.50 ตามลำดับ ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมระหว่างเรียนสูงขึ้นในทุกแผนการจัดการเรียนรู้ เมื่อพิจารณาจากรายด้านจากแต่ละแผนการเรียนรู้ พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ความคิดริเริ่ม ($\bar{X} = 3.23$) รองลงมา คือ

ความคิดยืดหยุ่น ($\bar{X} = 3.02$) ความคิดคล่องแคล่ว ($\bar{X} = 2.88$) และความคิดละเอียดลออ ($\bar{X} = 2.81$)

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัย เรื่อง การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

1. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายป.4-6 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 3 ห้อง เป็นนักเรียนทั้งสิ้น 33 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาจากการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 16 ชั่วโมง

2. แบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 20 ข้อ เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

3. แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ เป็นแบบทดสอบอัตนัย โดยกำหนดโจทย์สถานการณ์ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว จำนวน 4 ข้อ ความคิดยืดหยุ่น จำนวน 3 ข้อ ความคิดริเริ่ม จำนวน 4 ข้อ และความคิดละเอียดลออ จำนวน 2 ข้อ รวมทั้งหมด 13 ข้อ ซึ่งผู้วิจัย ซึ่งสร้างตามคุณลักษณะความคิดสร้างสรรค์ 4 ด้านตามแนวคิดของกิลฟอร์ด ซึ่งประกอบด้วย

4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ องค์ประกอบละ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ โดยนำข้อมูลไปหาคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน โดยใช้สถิติอ้างอิงนอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 7.75 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 14.75
2. นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 โดยก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.67 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 11.59

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นกว่าเดิม ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยพัฒนามาจากความคิดแนวขนาน (Parallel Thinking) ของเอ็ดเวิร์ด เดอ โบโน ที่เชื่อว่าเป็นการคิดที่เน้นความสำคัญของการลงมือ

ปฏิบัติ โดยไม่ริบตัดสินคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียนรู้ในทันที มองเห็นคุณประโยชน์จากการเรียนรู้ ซึ่งแนวคิดนี้จะส่งเสริมวิธีการเรียนรู้รูปแบบใหม่ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้ ยังเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่กระตุ้นความอยากรู้ และเปิดโอกาสให้ค้นคว้า การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานนั้นเป็นแนวทางการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายหลักในการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นความสนใจและแรงจูงใจของนักเรียน โดยการใช้สื่อการสอนที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมทักษะการคิดและการแสดงออก ผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้แนะนำและสนับสนุนการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน พร้อมทั้งส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์และการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (วิริยะ ฤชชัยพานิชย์, 2558) อีกทั้ง การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ยังจะมุ่งเน้นไปที่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้คำถามเพื่อกระตุ้นการคิด การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน การทำงานร่วมกัน การฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการเรียนรู้ และทักษะการสื่อสาร ด้วยกระบวนการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขั้นค้นคว้าและคิด ขั้นนำเสนอผลงาน และขั้นประเมินผล ทั้งนี้ สิ่งสำคัญในการจัดการเรียนการสอนนั้นเป็นการเรียนแบบตื่นตัว โดยเฉพาะการเรียนในขั้นค้นคว้าและคิด มีการใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการสอน และการค้นคว้าของผู้เรียนให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์ การลงมือทำ การทำงานเป็นทีม และทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการค้นคว้าและคิดร่วมกันของนักเรียน (วรวรรธ นิมิตพงษ์กุล, 2562) ทั้งนี้ ครูผู้สอนได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้นักเรียนได้มีโอกาสปฏิบัติทั้งแบบเดี่ยว แบบคู่ และแบบกลุ่ม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ยังมีการฝึกใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและการประยุกต์ใช้คำศัพท์อย่างหลากหลาย โดยมีครูคอยสังเกตพฤติกรรมและให้การสนับสนุนผู้เรียนตลอดระยะเวลาของกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาของนักเรียน สอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ที่กล่าวว่า การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในกระบวนการเรียนรู้จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนควรมีบทบาทในการจัดการข้อมูลและประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงการสร้างความหมายจากสิ่งเหล่านั้นด้วยตนเอง โดยการจัดให้ผู้เรียนได้อยู่ในบริบทที่เป็นจริง ในขณะที่ครูมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ (เทิดชัย บัวผาย, 2559) สอดคล้องกับ ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์ (2560) กล่าวว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนมากกว่าเน้นถึงหลักเกณฑ์การใช้ภาษา อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาและความถูกต้อง ดังนั้น การเรียนการสอนในลักษณะนี้ควรให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่ช่วยฝึกฝนการใช้ภาษาให้มีความใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด โดยมีการสร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนสามารถสนทนาและโต้ตอบกัน

ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทำงานเป็นคู่ การทำงานเป็นกลุ่ม 2 หรือ 3 คน รวมถึงการทำงานในกลุ่มย่อยและกลุ่มใหญ่ สอดคล้องกับแนวคิดของ Scott (1981) ที่ได้กล่าวว่า การสอนทักษะการพูดเพื่อการสื่อสารควรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาอย่างอิสระ โดยสามารถจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนฝึกพูดเป็นคู่หรือพูดพร้อมกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ภัทรภร บุญศรี (2562) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมในกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการทดลอง นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดีขึ้น โดยมีความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสารหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นยังนักเรียนจะได้รับโอกาสในการฝึกฝนการศึกษาค้นคว้าเนื้อหาด้วยตนเองผ่านสื่อเทคโนโลยี ซึ่งสามารถนำเสนอผลงานหรือร่วมสอนกับเพื่อนในกลุ่มได้ นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนพัฒนาทั้งด้านความรู้และความคิด ส่งผลให้สามารถเข้าใจคำศัพท์และสื่อสารภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ ผู้สอนจะสนับสนุนให้ผู้เรียนแสดงออกทางภาษาโดยใช้สถานการณ์ที่หลากหลาย โดยคำนึงถึงความสามารถในการสื่อสารให้ผู้ฟังเข้าใจอย่างถูกต้อง เน้นการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติ และการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย (วิวัฒน์ ทองวาด, 2554 อ้างถึงใน (วิภาศิริ แจ่มแสงทอง, 2564, สื่อออนไลน์) ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้ประสบการณ์นิยมของจอห์น ดิวอี้ ที่เรียกว่า Learning by Doing คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนนี้มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีโอกาสลงมือทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาความคิดอย่างอิสระ ผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ซึ่งจะช่วยให้พวกเขาได้ฝึกคิด ฝึกทำ และฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งยังเชื่อว่าธรรมชาติของเด็กจะมีความกระตือรือร้น ชอบคิดและมีความคิดสร้างสรรค์ในตัวเองทุกคน ครูควรเป็นผู้กระตุ้นให้เด็กสนใจกิจกรรม อำนวยความสะดวก รวมถึงเข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กแต่ละคน (สุภาพ เต็มรัตน์, 2550) สอดคล้องกับ มูอะมาเราะห์ (2013, สื่อออนไลน์) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการทำงานกลุ่มและการทำงานแบบร่วมมือกันของนักเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชนในอินโดนีเซีย พบว่า การสอนแบบนี้ศึกษามีส่วนร่วมการทำจัดกลุ่มเล็กทำงาน จะสามารถทำให้ความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น และค้นพบบทบาทเชิงบวก สอดคล้องกับ ทิศนา แคมมณี (2553) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้เชิงรุกช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความมุ่งมั่นในเรียนรู้ แสดงให้เห็นถึงความรู้ และทักษะ รวมถึงการสื่อสารภายในกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างหลากหลาย และมีความกระตือรือร้น ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ Larsen-Freeman (2000) ที่เชื่อว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารในภาษาที่เรียนโดยสามารถเลือกรูปแบบการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับ

บริบทของการสื่อสาร และควรมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ของไวส์กอตกี (Vygotsky, 1978) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของแต่ละบุคคลเกิดจากการสื่อสารทางภาษากับบุคคลอื่น

2. ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน พบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานนั้น มีความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบของคะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดคล่องแคล่ว ความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นความสนใจ เป็นขั้นนำเข้าสู่บทเรียน มีการกระตุ้นเชิงบวกที่ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจ อยากเรียน อยากรู้ โดยการตั้งคำถามหรือนำเสนอภาพที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่ง que ผู้เรียนสนใจผ่านรูปภาพ สื่อมัลติมีเดีย การเล่นเกม รวมถึงการกระตุ้นตั้งคำถามให้ผู้เรียนอยากค้นหาคำตอบในคำถามนั้น ๆ ได้อย่างอิสระ ซึ่งเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคล่อง ที่ผู้เรียนสามารถคิดคำตอบได้อย่างรวดเร็วและปริมาณมาก สอดคล้องกับทฤษฎีเงื่อนไขการเรียนรู้ของกาเย่ ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนควรตั้งใจและเร่งเร้าความสนใจให้ผู้เรียนรู้สึกอยากที่จะเรียนรู้ โดยการจัดสภาพแวดล้อมหรือใช้สื่อการเรียนการสอนเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน (ณัฐวุฒิ บุญบรรลุ, 2559)

ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เป็นขั้นที่มีการใช้ปัญหาเป็นตัวนำ โดยเป็นปัญหาที่ผู้เรียนสนใจ ให้ผู้เรียนค้นพบปัญหาที่ตนเองสงสัยแล้วนั้นจึงทำการแบ่งกลุ่มตามความสนใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำงานกลุ่มตามความสมัครใจ ความสนใจ และความร่วมมือกันของผู้เรียนเอง โดยขั้นนี้ผู้เรียนจะมีการทำกิจกรรมกลุ่ม มีการตอบคำถามครูผู้สอน และช่วยกันวิเคราะห์คำตอบจากคำถามหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น กฎระเบียบในโรงเรียนหรือที่บ้าน สิ่งใดที่นักเรียนปฏิบัติได้ และปฏิบัติไม่ได้ เพราะอะไร โดยเป็นคำถามปลายเปิดที่ให้ผู้เรียนสามารถตอบได้หลากหลายและท้าทายความสามารถในการคิด สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มเกสตัลท์ (1920) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ได้เมื่อมีการรับรู้และการหยั่งเห็นกับสภาพปัญหาที่มีการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์เก่าและใหม่ สามารถสร้างภาพในใจเกี่ยวกับขั้นตอนเหตุการณ์หรือสภาพการณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อพยายามหาคำตอบ

ขั้นที่ 3 ขั้นค้นคว้าและคิด เป็นขั้นที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนนั้นได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนเดินให้คำแนะนำ และให้คำปรึกษาเพื่อกระตุ้นให้เกิดกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีการพูดคุย ให้คำแนะนำ หรือบางประเด็นที่ต้องสอนนักเรียนเพิ่มเติม และตอบคำถาม

ด้วยคำถาม เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด มีการถาม-ตอบซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน โดยขั้นนี้ ผู้เรียนได้ใช้เวลากับเนื้อหาที่ตนเองสนใจได้อย่างเต็มที่ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบค้นหาข้อมูล จากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถสอนและแนะนำเกี่ยวกับเนื้อหานั้น ๆ แบบตัวต่อตัว หรือร่วมกันกับสมาชิกภายในกลุ่มได้ อีกทั้งการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้มีฝึกการคิดนอกกรอบ มีการค้นหาวลี หรือคำศัพท์ใหม่ ๆ ที่หลากหลาย ให้แตกต่างจากสิ่งที่ได้เรียนรู้ก่อนหน้านี้ โดยมีความเชื่อมโยงกับการฝึกสนทนาในหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้อง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนา ความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดริเริ่ม รวมถึงการร่วมกันยกตัวอย่างบอกประโยชน์สิ่งของ ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม เช่น การบอกประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ หรือการบอกประโยชน์ ของหลอดดูด ที่เป็นความสามารถในการจัดกลุ่มคำตอบได้หลากหลายทิศทาง ซึ่งเป็นการส่งเสริม ให้ผู้เรียนพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิดยืดหยุ่น สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้าง ทางสติปัญญาของ Guilford (1950) ที่กล่าวว่า ความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดหลายทิศทาง หลาย แง่หลายมุม นำไปสู่การคิดสิ่งแปลกใหม่ และมีทางเลือกมากกว่าหนึ่งคำตอบ ที่เรียกว่า ความคิด อเนกนัย (Divergent Thinking)

ขั้นที่ 4 ขั้นนำเสนอผลงาน เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนนั้นจะได้นำเสนอผลงานที่ตนเองที่ได้ไป ค้นคว้าและคิดออกมาตามความคิดสร้างสรรค์ของแต่ละกลุ่ม มีการอธิบายและนำเสนอความคิดของตนเอง ที่มีต่อผลงานนั้น ๆ และมีการซักถามในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนนั้นตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูล ที่ตนเองได้ค้นหามา สอดคล้องกับ ดวงกมล สิ้นเพ็ง (2553) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนจะเรียนรู้ได้ดี เมื่อมีการได้แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันหรือการซักถามในแง่มุมต่าง ๆ เป็นกิจกรรมที่จะทำให้เกิด ความคิด เกิดการไตร่ตรอง การแลกเปลี่ยนข้อมูลจึงทำให้ผู้เรียนต้องคิดขยายความอธิบายให้ได้ ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกทักษะการคิดแสดงความคิดเห็นได้อย่างเสรีและ ให้การยอมรับ

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล เป็นการประเมินผลกิจกรรมทั้งหมดที่ผู้เรียนได้เรียนทั้งหมด โดยประเมินด้วยรูปแบบการประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนที่สร้างสรรค์และหลากหลาย เช่น การถาม การเขียนความรู้สึก รวมถึงการทำแบบทดสอบ (ศิริญาพร ปรีชา, 2558)

กระบวนการจัดการเรียนรู้จากผลการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความตั้งใจ สามารถเรียนรู้ด้วยความเข้าใจและมีความหมาย ได้ฝึกทักษะการคิดสร้างสรรค์ สามารถสร้าง องค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติจากกระบวนการกลุ่ม โดยมีครูคอยแนะนำ ช่วยเหลือ ตามความเหมาะสม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สิริพัชร์ เจริญวิโรจน์ (2560, สื่อออนไลน์) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นแนวทาง ในการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ในการศึกษา และมีโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ รวมถึงการฝึกฝนทักษะการคิดอย่างต่อเนื่อง

เป็นไปตามทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์เชิงพฤติกรรมนิยมของ Davis (1999) ที่เชื่อว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนสามารถเกิดขึ้นได้จากการเสริมแรง ซึ่งมีการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ที่มีความสัมพันธ์กัน ส่งผลให้เกิดความคิดใหม่ ๆ และสอดคล้องกับ วิริยะ ฤชชัยพาณิชย์ (2559) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะในการค้นคว้าหาความรู้ ทักษะการคิด วิเคราะห์ ทักษะการนำเสนอผลงาน ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และทักษะการบริหารจัดการเวลา ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน กล่าวคือ ครูได้สร้างสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าแสดงความคิดเห็น โดยการให้คำแนะนำและการสนับสนุน ซึ่งช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนในการทำงานและการนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง ผู้เรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในบรรยากาศที่เป็นมิตร นอกจากนี้ยังมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ยืดหยุ่น โดยห้องเรียนมีพื้นที่เปิดกว้างและมีสื่อการเรียนรู้ดิจิทัลที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ จินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน นอกจากนี้ ครูยังให้การชมเชยผู้เรียนในการทำกิจกรรมในชั้นเรียน การตอบคำถาม และการนำเสนอผลงาน เพื่อให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการทำงานและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของตนเองร่วมกันกับผู้อื่น ทั้งนี้ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเรียนเบื้องต้นในระดับคุณภาพดีขึ้น ซึ่งผ่านเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมความคิดสร้างสรรค์ระหว่างเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้

ด้วยเหตุนี้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ด้วยกระบวนการขั้นตอนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขึ้นตั้งปัญหาและแบ่งกลุ่มตามความสนใจ ขึ้นค้นคว้าและคิด ขึ้นนำเสนอผลงาน และขึ้นประเมินผล เป็นการจัดการกิจกรรมทุกขั้นตอนที่สอดคล้องและสัมพันธ์กันโดยยึดวิธีการและรูปแบบที่หลากหลาย รวมถึงคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังฝึกให้ผู้เรียนได้คิด ค้นคว้าแสวงหาข้อมูล ด้วยการลงมือปฏิบัติจริง เรียนรู้การทำงานร่วมกัน และสร้างสรรค์ผลงานด้วยกระบวนการกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบร่วมมือของ ทิศนา ขัมมณี (2551) ที่กล่าวว่า การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้และความสามารถที่แตกต่างกันสามารถทำให้ผู้เรียนร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความมุ่งมั่นและความรับผิดชอบในบทบาทของตน ส่งผลให้งานกลุ่มสามารถดำเนินไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ มาสโลว์ และโรเจอร์ (1973 อ้างถึงใน พลกริช คอนซัลแทนท์, ม.ป.บ., สื่อออนไลน์) ที่เชื่อว่า มนุษย์จะสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์ของตนเองมาได้เต็มที่นั้น ขึ้นอยู่กับความสามารถในการตระหนักรู้ในความสามารถของตนเอง ทั้งนี้ แรงจูงใจยังเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียนได้ เป็นไปตามแนวคิดของ Guilford (1959) ที่เชื่อว่า แรงจูงใจสามารถกระตุ้นให้บุคคลแสดงออกถึง

ความพิเศษที่เป็นเอกลักษณ์อย่างเต็มທີ່ซึ่งเป็นคุณสมบัติของผู้ที่มีความคิดสร้างสรรค์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความคิดสร้างสรรค์จึงสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ครูผู้สอนควรออกแบบกิจกรรมที่คำนึงถึงความสามารถผู้เรียนในการทำกิจกรรมกลุ่ม มีสื่อการสอนที่เป็นบัตรคำ บัตรภาพ ประโยคเพิ่มเติมหรืออื่น ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน ในขั้นกระตุ้นความสนใจ นอกจากการใช้เกมหรือรูปภาพ ครูผู้สอนควรมีการตั้งคำถามที่หลากหลาย ไม่ควรเจาะจงในคำถามใดคำถามหนึ่ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดหาคำตอบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนคิดสร้างสรรค์และหลากหลาย ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการและเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ครูผู้สอนควรมีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายทั้งในรูปแบบการทำงานเดี่ยวและการทำงานกลุ่ม และควรศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการประเมินแต่ละส่วนให้ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ และมีทักษะปฏิบัติที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานร่วมกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น หรือเทคนิคการสอนแบบอื่นที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์
2. ควรมีการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบอื่น ที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน เพื่อเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนสามารถเลือกใช้วิธีสอนตามความเหมาะสม
3. ควรมีการวัดและประเมินผลทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความคิดสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลการประเมินที่ได้ไปปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

บรรณานุกรม

- กนิษฐา พูลลาภ. (2563). การส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานร่วมกับการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน สำหรับนักเรียนห้องพิเศษวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนผดุงนารี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- กระทรวงศึกษาธิการ. (27 กันยายน 2556). *ศธ.เตรียมปฏิรูปการเรียนภาษาอังกฤษทั้งระบบ*.
<https://www.thaipbs.or.th/news/content/198151>.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กฤษณา ทิมสี. (2562). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กำแพงเพชร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41*.
- กลุ่มเกสตัลท์. (1920). *ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มเกสตัลท์*. <https://netchanokdl.blogspot.com/p/gestalt-psychology-max-wertheimer-kurt.html>.
- กิ่งแก้ว รัชอินทร์. (2553). *การสอนภาษาอังกฤษ: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชลธิชา นานา. (2560). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชลธิชา นานา และบุษบา บัวสมบุญ. (2561). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน*. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 16(2), 113-128. <https://so02.tcithaijo.org/index.php/suedujournal/article/view/120020/130243>
- ณัชปภา โพธิ์พุ่ม, พระปรีชญา ถิ่นแถว และทองพูล ชุมคำ. (2561). *การพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนในจังหวัดสุรินทร์ โดยใช้กระบวนการทฤษฎี CLT*. สุรินทร์: สถาบันวิจัยพุทธศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตสุรินทร์.
- ณัฐวุฒิ บุญบรรลู่. (2559). *การพัฒนาแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของกาเย่ ร่วมกับการใช้สื่อมัลติมีเดีย เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่องอาเซียนศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). *การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2)*: กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน ศาสตร์ภัทร. (2557). การคิดสร้างสรรค์ A Creative Thinking. *วารสารสุขภาพกับการจัดการสุขภาพ*, 1(1), 16-18.
- ตรีนุช เทียนทอง. (2556). *ยุทธศาสตร์สอนภาษาอังกฤษ*. <https://www.moe.go.th/ยุทธศาสตร์สอนภาษาอังกฤษ/>.
- ทวีป อภิสัทธ์. (2559). *กิจกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์สำหรับเด็กและเยาวชน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทวีศักดิ์ จินดาบุรุษ. (2559). การพัฒนาและประเมินความคิดสร้างสรรค์ในสถานศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 29(1), 1-14.
- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้รูปแบบกลวิธีการสื่อสาร. *วารสารมหาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 3(1), 128-129.
- ทิตินา แฉมมณี. (2551). *ศิลปะการสอน: เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แฉมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทิดชัย บัวผาย. (2559). *ทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนเสฏฐ์ สุภาภาค และเครือวัลย์ สุ่มงคลเจริญ. (2561). *รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์และศิลปะเป็นฐาน ของโรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนอนุบาลมัธยม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงราย เขต 3*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- ธีระ กุลสวัสดิ์. (19 มิถุนายน 2558). *การหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัย*. *ชลบุรี: คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิทเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8)*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุษยา ธงนำทรัพย์. (2562). *การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง พลังงานความร้อนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*.

- ประจักษ์ ปฏิทัศน์. (2562). *การคิดเชิงระบบและความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2556). *การพัฒนาการคิด* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: 9119 เทคนิค พรินต์ติ้ง.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 74 ก น. 1-26. <https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/1.-พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ-พ.ศ.2542-ฉ.อ.พ.เดท.พ.ดฟ>
- พละกริต คอนซัลแทนท์. (ม.ป.ป.). *ทฤษฎีความคิดสร้างสรรค์*. <https://www.palagrit.com/creativity-theory/>.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พาสณา จุลรัตน์. (2563). *จิตวิทยาการรู้คิด Cognitive Psychology* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เพ็ญแข วงศ์สุริยา. (2546). *การพัฒนาความสามารถในการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้สถานการณ์จริง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพฑูริย์ สีนลรัตน์. (2558). *ปรัชญาการศึกษาเชิงสร้างสรรค์และผลผลิตภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัคกร อุบลน้อย. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษด้วยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานเกี่ยวกับการค้าขายสินค้า ประจำท้องถิ่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลาดวิทยา จังหวัดเพชรบุรี*. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภัทรภร บุญศรี. (2562). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยใช้บทฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษ*. <http://fulltext.rmu.ac.th/fulltext/2562/M127721/Boonsri%20Phattaphon.pdf>.
- มงคล เรียงณรงค์ และลัดดา ศิลาน้อย. (2558). *การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รายวิชา ส21103 สังคมศึกษา 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. (2563). *การจัดการความรู้การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน CBL*. <https://eqa.pcru.ac.th/QA/doc/km/km2563huso1.pdf>.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2558). *วิธีวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มูอะมาเราะห์. (2013). *การพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการทำงานกลุ่มและการทำงานแบบร่วมมือกัน (Group Work and Cooperative Learning)*. <http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/1624/1/gs611130050.pdf>.

- รวรรณ นิมิตพงษ์กุล. (2562). การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. <https://bsru.net/วิธีการสอนแบบสร้างสรรค์/>.
- วรางคณา คำอ้น. (2559). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วราพร ทองเงิน. (2550). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา และความเชื่อมั่นในตนเองในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 2) กับการสอนแบบเดิม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วารินทร์ พินเพื่องฟู. (2562). การจัดการเรียนรู้ Active Learning ให้สำเร็จ. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 9(1), 135-145.
- วารินทร์ แก้วอุไร. (2563). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล. (2564). การเรียนรู้แบบนำตนเองเชิงสร้างสรรค์ (Creative Self-directed Learning). กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- วิพรพรรณ ศรีสุธรรม. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- วิภาศิริ แจ้งแสงทอง. (2564). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ในรายวิชา ศท 0011204 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. *วารสารพัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน*, 3(2), 1-13. จาก file:///C:/Users/testadmin/Downloads/jasdjo,+%7B\$userGroup%7D,+1-2-2564+C%20(2).pdf
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์ และรวรรณ นิมิตพงษ์กุล. (2562). *สอนสร้างสรรค์ เรียนสนุกยุค 4.0*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์. (2558). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน Creativity Based Learning (CBL). *วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้*, 1(2), 23-37.
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์. (2557). *เปลี่ยนการศึกษาไทย สู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานอุทยานการเรียนรู้.
- วิริยะ ฤชชัยพานิชย์. (2559). *ห้องเรียนแห่งอนาคต เปลี่ยนครูให้เป็นโค้ช*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.

- ศิริญาพร ปรีชา. (2558, 14-15 พฤษภาคม). การประยุกต์รูปแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน. ใน *การประชุมวิชาการการเรียนรู้เชิงรุก “นวัตกรรมการเรียนรู้”*. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ศิริรัตน์ กลยะณี. (2558). ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการพูด. *วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์*, 1(1), 17-30. จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/human/article/view/138017>
- ศิริวรรณ ชัยศิริวงษ์. (2560). *การพัฒนาความสามารถด้านการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ศิวารักษ์ ชนะสงคราม. (2553). *การเปรียบเทียบความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ แบบโครงงานวิทยาศาสตร์กับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ศึกษาธิการจังหวัดพะเยา. (2565). *ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2565*. <http://www.pyopeo.com/downloaddoc/2038/>.
- ศุภพงษ์ ศิริมัย. (2562). *การสอนแนวฐานการเรียนรู้จากงานสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2557). *สะเต็มศึกษา (STEM Education)*. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้*. <http://www.sesalpglpn.go.th/wp-content/uploads/2019/12/book10-62.pdf>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ*. <https://cbethailand.com/>.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2566). *ศช. ยกระดับสมรรถนะและความสามารถภาษาอังกฤษของคนไทย สร้างฐานเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันนานาชาติ*. <https://www.obec.go.th/archives/921443>.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2559). *การคิดเชิงสร้างสรรค์*. <https://www.ocsc.go.th/wp-content/uploads/2023/12/PDF-การคิดเชิงสร้างสรรค์.pdf>.

- สิทธิชัย ลายเสมา. (2557). ระบบการเรียนรู้ร่วมกันด้วยทีมเสมือนจริงในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบกวีตภาพโดยใช้กระบวนการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์และทักษะการทำงานร่วมกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- สิริพัชร์ เจษฎาวิโรจน์. (2560). การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานกับกิจกรรมหุปัญญา. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 6(11), 10-14. จาก <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/JRKA/article/view/251993>
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2560). *ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพ เต็มรัตน์. (2550). ปัจจัยที่ส่งต่อพฤติกรรมกลอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานเขตภาคใต้ตอนบน. วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2557). *กลยุทธ์...การสอนคิดเชิงกลยุทธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 5)*. กรุงเทพฯ: ภาคพิมพ์.
- อนรรฆ สมพงษ์ และลดาวลัย มะลิไทย. (2560). การศึกษาการจัดการเรียนการสอนโดยวิธีการสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creativity Based Learning: CBL) ในรายวิชาการศึกษาเอกสารและหลักฐานทางประวัติศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. <https://www.slideshare.net/EmmyNichanan/cbl-77494336>.
- อนุสร หงส์ขุนทด. (2559). การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน. <https://krukobblog.wordpress.com/2016/10/09/วิธีการสอนตามแนวทาง-cbl/>.
- อรวรรณ อุดมสุข. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (CBL) ร่วมกับสื่ออินโฟกราฟิกที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. การค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2564). *การพัฒนาข้อสอบอิงวัตถุประสงค์แบบอูดม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพร เลิศนรงค์. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนภาษาไทยโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์เป็นฐาน เรื่อง การเขียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 17(1), 100-109.
- อาภัสรา สังขวาสี. (2564). *การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้แบบทีมเป็นฐาน (Team-Based Learning)*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อำพร วุฒิสฐิโก. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการละคร. การค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อุไรวรรณ ศรีธีรวงศ์. (2559). แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร. <https://kruoismarteng.blogspot.com/2016/08/blog-post.html>.
- Alblawi, B. R. (2014). Effectiveness of Teaching English Subject using Drama on the Development of Students' Creative Thinking. *IOSR Journal of Research & Method in Education (IOSR-JRME)*, 4(6), 54-63.
- Bafadal, M. F. (2020). An Analysis of Students' Speaking Ability on Specific Purpose of Learning. *Linguistics and ELT Journal*, 7(1), 23-40.
- Baron, R. and May, C. (1960). *Creativity in Problem-solving*. New York: Harper & Row.
- Canale, M. and Swain, M. (1980). Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Davis, P. J. (1999). Gender Differences in Autobiographical Memory for Childhood Emotional Experiences. *Journal of Personality and Social Psychology*, 76(3), 498-510.
- Fatuma, A. A. (2016). The Role of Communicative Language Teaching (CLT) in Modern Language Education. *Journal of Language and Education*, 35(2), 112-126.
- Guilford, J. P. (1950). Creativity. *American Psychologist*, 5(9), 444-454.
- Guilford, J. P. (1959). Traits of Creativity. *Psychological Bulletin*, 53(4), 267-278.
- Guilford, J. P. (1967). Creativity: Yesterday, Today, and Tomorrow. *The Journal of Creative Behavior*, 1(1), 3-14.
- Hymes, D. (1981). *In Vain I Tried to Tell You: Essays in Native American Ethnopoetics*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.
- Kent, R. (2001). Language Acquisition in Children: A Cognitive Approach. *Journal of Linguistics*, 15(2), 89-101.
- Larsen-Freeman, D. (2000). Techniques and Principles in Language Teaching. *Journal of English Studies*, 3(2001-2), 277-281.
- Lin, Y. S. (2011). Fostering Creativity Through Education: A Conceptual Framework of Creative Pedagogy. *Creative Education*, 2, 149-155.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Madsen, H. S. (1983). *Techniques in Testing*. Oxford: Oxford University Press.

- Marzuki, M., Prayogo, J. A. and Wahyudi, A. (2016). Improving the EFL Learners' Speaking Ability through Interactive Storytelling. *DINAMIKA ILMU*, 16(1), 15-34.
<https://doi.org/10.21093/di.v16i1.307>
- Osborn, A. F. (1957). *Applied Imagination: Principles and Procedures of Creative Problem-solving*. New York: Charles Scribner's Sons.
- Razkia, G. (2020). *Creative Thinking in Education*. New York: Academic Press.
- Richardson, C. and Mishra, P. (2018). Learning Environments that Support Student Creativity: Developing the SCALE. *Thinking Skills and Creativity*, 27, 45-54.
<https://doi.org/10.1016/j.tsc.2017.11.004>
- Robinson, P. (2019). A Progress in English Language Teaching Approach: CLT to Context Approach. *Journal Restaurant Business*, 118(11), 99-107.
- Scott, R. (1981). *Speaking in Communication in the Classroom*. London: Longman.
- Spearman, C. (1963). *The Theory of Intelligence and its Application to Creativity*. London: Macmillan.
- Spratt, M. (2005). *Teaching English: A Guide for Teachers*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- Stephen, R. (2014). *Creativity in Practice*. Oxford: Oxford University Press.
- Torrance, E. P. (1965). *Rewarding Creative Behavior: Experiments in Classroom Creativity*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice Hall.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Massachusetts, U.S.: Harvard University Press.
- Wallach, M. A. and Kogan, N. (1957). *An Experiment in the Measurement of Creative Thinking*. New York: Holt, Rinehart & Winston.
- Wescott, R. and Smith, J. (1963). *Creativity and Innovation in the Modern World*. New York: Harper & Row.
- Williams, F. E. (2011). *Creativity in Action*. New York: Harper Collins.

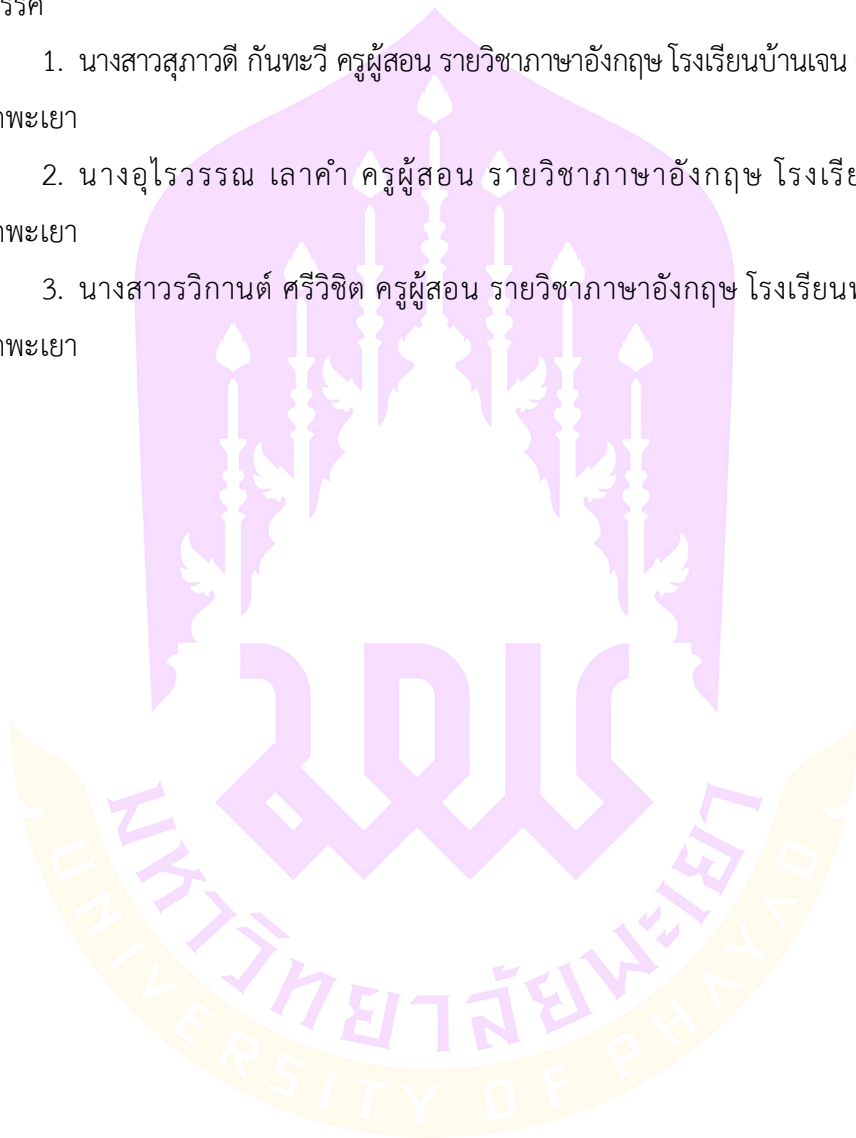

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

1. นางสาวสุภาวดี กันทะวี ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านเจน (เจนจันทรานุกูล) จังหวัดพะเยา
2. นางอุไรวรรณ เลาคำ ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนบ้านร่องห้า จังหวัดพะเยา
3. นางสาววิภาคนต์ ศรีวิจิต ครูผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ โรงเรียนพะเยาพิทยาคม จังหวัดพะเยา

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
2. แบบตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
3. แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน และหลังเรียน เป็นแบบวัดชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
4. แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับจุดประสงค์การเรียนรู้
5. แบบทดสอบวัดความคิดสร้างสรรค์การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
รายวิชาภาษาอังกฤษ	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
หน่วยการเรียนรู้ Daily Life	เวลา 16 ชั่วโมง
เรื่อง At home	เวลา 2 ชั่วโมง
ผู้สอน นางสาวชนิกานต์ หินมาลัย	โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด ป.6/3 เลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพ สัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมายที่อ่าน

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน

ตัวชี้วัด ป.6/3 พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ใกล้ตัว

สาระสำคัญ

กฎระเบียบต่าง ๆ ภายในบ้าน เป็นสิ่งที่นักเรียนต้องปฏิบัติตาม ประกอบด้วยสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้และไม่สามารถทำได้ การเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค หรือวลีเกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ภายในบ้าน จะช่วยให้สื่อสารได้อย่างถูกต้องโดยใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

ความรู้

คำศัพท์

School Rules

- clean your room
- sweep the floor
- do the washing up

- take out the rubbish
- eat snacks before dinner

Etc.

สำนวนภาษา

What do you have to do at + (place) ?

We have to + (rule).

What are you not allowed to do at + (place) ?

Do you have to + (rule)?

Yes, we do. / No, we don't.

Etc.

หน้าที่ภาษา

To talk about home rules

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถเลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียนได้ถูกต้อง

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

มุ่งมั่นในการทำงาน

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

ความสามารถในการสื่อสาร

ชิ้นงาน/ภาระงาน

แผนผังความคิด “Home Rules”

กิจกรรมการเรียนรู้ (2 ชั่วโมง)

ขั้นกระตุ้นความสนใจ

1. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมโดยการดูภาพเกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้านจำนวน 5 ภาพ จากนั้นนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นในแต่ละภาพ
2. นักเรียนเล่นเกม “Fluency Words” เพื่อเป็นการทบทวนเนื้อหาที่เรียนก่อนหน้านี้ ให้นักเรียนแต่ละคนช่วยกันบอกคำศัพท์หัวข้อ “At school ” ให้ได้มากที่สุด เพื่อฝึกการคิดคล่องแคล่วของผู้เรียน ในเวลา 5 นาที

ขั้นตั้งปัญหา/แบ่งกลุ่มตามความสนใจ/กิจกรรม

1. ครูนำเสนอวลีเกี่ยวกับ “Home Rules” ทั้งหมด 8 วลี พร้อมรูปภาพ โดยครูออกเสียงเป็นตัวอย่าง จากนั้นนักเรียนออกเสียงตาม และนักเรียนร่วมกันพิจารณาว่าวลีใดควรทำหรือไม่ควรทำในโรงเรียน
2. ครูถามคำถามนักเรียน
Q : What do you have to do at home?
Q : What are you (not) allowed to do at home?
Q : Do you have to.....?
Etc.
3. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4 คน โดยละความสามารถของนักเรียน ทำกิจกรรม “Order the words with the pictures” โดยสมาชิกในกลุ่มช่วยกันเรียงวลีเกี่ยวกับ “Home Rules” ทั้งหมด 8 วลี พร้อมจับคู่ภาพ จากนั้นครูตรวจคำตอบ
4. ครูและนักเรียนร่วมกันเรียนรู้ประโยคถาม-ตอบ เกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้าน
Q: What do you have to do at home?
A: We have to + (rule).
Q: What are you (not) allowed to do at home?
A : We are (not) allowed to + (rule).
Etc.

ขั้นค้นคว้าและคิด

1. นักเรียนร่วมกันเรียนรู้ข้อความสั้น ๆ จากครู ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์และตอบคำถามแต่ละข้อความว่าพฤติกรรมที่ปรากฏในข้อความคือวลีใดของ “Home rules”
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันคิดและเขียนประโยคให้สอดคล้องกับภาพในหัวข้อ “Home rules” ที่ครูแจกให้ กลุ่มละ 1 ภาพ

3. นักเรียนในกลุ่มช่วยกันสืบค้นความหมายของวลีเกี่ยวกับ “Home Rules” ที่ครูกำหนดให้เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและความถูกต้อง และร่วมกันศึกษาค้นคว้าวลีเกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้านเพิ่มเติมจากที่ครูนำเสนอไว้ข้างต้นจากสื่ออินเทอร์เน็ต ตัวอย่างเว็บไซต์ เช่น

<https://www.lovetoknow.com/parenting/parenthood/family-house-rules-real-life>, <https://www.verywellfamily.com/types-of-rules-kids-need-1094871>

4. นักเรียนทำกิจกรรม “Ask and Answer” โดยสมาชิกแต่ละกลุ่มร่วมกันสนทนาถาม-ตอบ เกี่ยวกับกฎระเบียบที่ควรทำและไม่ควรทำในบ้าน โดยให้สมาชิกในกลุ่มเลือกคนถามและคนตอบ ซึ่งสมาชิกที่เป็นคนถามควรสลับมาเป็นคนตอบด้วยเช่นกัน จากโครงสร้างประโยคที่ครูกำหนดให้ทั้งหมด โดยครูสังเกตการสนทนาของแต่ละกลุ่ม โครงสร้างประโยคมีดังนี้

Question : What do you have to do at + (place) ?

Answer : We have to + (rule).

Question : What are you (not) allowed to do at + (place)?

Answer : We are (not) allowed to + (rule).

Question : Do you have to + (rule)?

Answer : Yes, we do. / No, we don't.

Question : Are you allowed to + (rule)?

Answer : Yes, we are. / No, we aren't.

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้สืบค้นร่วมกันมาสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบในบ้านถึงสิ่งที่ควรทำ และไม่ควรทำร่วมกันลงในกระดาษที่แจกให้กลุ่มละ 1 แผ่น ในรูปแบบแผนผังความคิดอย่างอิสระ

ขั้นนำเสนอ

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานแผนผังความคิดของตนเองหน้าชั้นเรียน กลุ่มละ 5-7 นาที
2. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ตรวจสอบความถูกต้องข้อมูลของแต่ละกลุ่ม แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ และสรุปความรู้ทั้งหมด

ขั้นประเมินผล

1. ครูและนักเรียนร่วมกันประเมินผลงานของแต่ละกลุ่มที่ได้นำเสนอ โดยครูแจกสติ๊กเกอร์รูปหัวใจให้นักเรียนคนละ 1 ดวง นักเรียนคิดวิเคราะห์ว่ากลุ่มไหน สรุปลองค์ความรู้ได้ครบถ้วน เข้าใจง่าย และรูปแบบสวยงาม ก็ให้นำสติ๊กเกอร์ไปติดให้ผลงานของกลุ่มนั้น ครูจะนับจำนวนเพื่อให้คะแนน
2. นักเรียนทำใบงาน “Match the words with the picture”

สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ภาพคำศัพท์ “Home Rules”
2. คอมพิวเตอร์
3. กิจกรรม “Order the words with the pictures”
4. กิจกรรม “Ask and Answer”
5. ใบงาน “Match the words with the picture”
6. ใบความรู้ข้อความสั้น

การวัดและประเมินผล

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัด	เครื่องมือวัด	เกณฑ์การประเมิน
1. นักเรียนสามารถเลือก/ระบุประโยคหรือข้อความสั้น ๆ ตรงตามภาพได้ถูกต้อง	-ประเมินการเรียนรู้จากการทำใบงาน	- ใบงานเรื่อง Match the words with the picture.	ระดับดี ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
2. นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลด้วยการพูดหรือเขียนได้ถูกต้อง	- การประเมินการสนทนาแต่ละรายบุคคล	- แบบประเมินการพูด - แบบสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล	ระดับดี ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์
3. นักเรียนมีความมุ่งมั่นในการทำงาน	- การสังเกตพฤติกรรม	- แบบสังเกตพฤติกรรมนักเรียนเพื่อการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์	ระดับดี ร้อยละ 60 ผ่านเกณฑ์

บัตรภาพคำศัพท์

clean your room

sweep the floor

do the washing up

take out the rubbish

eat snacks before dinner

watch scary movies

play outside

stay up late

คำศัพท์

clean your room

ทำความสะอาดห้อง

sweep the floor

กวาดพื้น

do the washing up

ล้างจาน

take out the rubbish

นำขยะไปทิ้ง

eat snacks before dinner

ทานอาหารว่างก่อนมื้อเย็น

watch scary movies

ดูหนังที่น่ากลัว

play outside

เล่นข้างนอก

stay up late

นอนดึก

โครงสร้างประโยค

Question : What do you have to do at + (place) ?

Answer : We have to + (rule).

Question : What are you (not) allowed to do at + (place)?

Answer : We are (not) allowed to + (rule).

Question : Do you have to + (rule)?

Answer : Yes, we do. / No, we don't.

Question : Are you allowed to + (rule)?

Answer : Yes, we are. / No, we aren't.

ขอความเห็น

Jane and Jessy are doing something that make them scream at home.

What are they doing?

It's time for dinner. We are hungry , we want some snacks.

What should we do?

My room is very messy. It's full of toys . What should I do?

After dinner. There were many dishes on the table.

What should you do?

James goes to bed at 11 p.m. because he played game.

What should he do?

Name.....Class.....

Worksheet 2

Direction : Match the words with the picture.

- clean your room
- sweep the floor
- do the washing up
- take out the rubbish
- eat snacks before dinner
- watch scary movies

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินการสื่อสารภาษาอังกฤษระหว่างเรียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
	4	3	2	1
1. การใช้ไวยากรณ์ (Grammar Use)	เขียน อธิบาย หรือสนทนา โดยใช้โครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้อง 4 ส่วน ขึ้นไป	เขียน อธิบาย หรือสนทนา โดยใช้โครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้อง 3 ส่วน	เขียน อธิบาย หรือสนทนา โดยใช้โครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้อง 2 ส่วน	เขียน อธิบาย หรือสนทนา โดยใช้โครงสร้าง ประโยคได้ ถูกต้อง 1 ส่วน
2. ความเข้าใจใน การฟังและการอ่าน (Listening and Reading Comprehension)	ตอบคำถาม หรือสนทนา จากการฟังและ อ่านได้ถูกต้อง ทั้งหมด	ตอบคำถาม หรือสนทนา จากการฟังและ อ่านได้ถูกต้อง 3 ส่วน	ตอบคำถาม หรือสนทนา จากการฟังและ อ่านได้ถูกต้อง 2 ส่วน	ตอบคำถาม หรือ สนทนา จากการ ฟังและอ่านได้ ถูกต้อง 1 ส่วน
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์ใน การตอบหรือ สนทนาได้ ถูกต้อง 4 คำ ขึ้นไป	ใช้คำศัพท์ในการ ตอบหรือสนทนา ได้ถูกต้อง 3 คำ	ใช้คำศัพท์ในการ ตอบหรือสนทนา ได้ถูกต้อง 2 คำ	ใช้คำศัพท์ในการ ตอบหรือสนทนา ได้ถูกต้อง 1 คำ

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 10-12 หมายถึงระดับคุณภาพ ดีมาก
- คะแนน 6-9 หมายถึงระดับคุณภาพ ดี
- คะแนน 3-5 หมายถึงระดับคุณภาพ พอใช้
- คะแนน 1-2 หมายถึงระดับคุณภาพ ปรับปรุง

***เกณฑ์ผ่านตั้งแต่ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการคิดสร้างสรรค์ระหว่างเรียน

ประเด็น การประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
	4	3	2	1
ความคิดคล่อง	คิดและเขียน คำศัพท์ได้อย่าง คล่องแคล่วตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	คิดและเขียน คำศัพท์ได้อย่าง คล่องแคล่ว 3 คำ	คิดและเขียน คำศัพท์ได้ ค่อนข้างช้า เพียง 2 คำ	คิดและเขียน คำศัพท์ได้ ค่อนข้างช้า เพียง 1 คำ
ความคิดยืดหยุ่น	เสนอประโยค คำศัพท์ สอดคล้อง กับสถานการณ์ ตั้งแต่ 4 ประโยค ขึ้นไป	เสนอประโยค คำศัพท์ สอดคล้อง กับสถานการณ์ 3 ประโยค	เสนอประโยค คำศัพท์ สอดคล้อง กับสถานการณ์ 2 ประโยค	เสนอประโยค คำศัพท์ สอดคล้อง กับสถานการณ์ 1 ประโยค
ความคิดริเริ่ม	พูด เขียน เสนอ คำศัพท์ที่มี ความแปลกใหม่ ตั้งแต่ 4 คำขึ้นไป	พูด เขียน เสนอ คำศัพท์ที่มี ความแปลกใหม่ 3 คำ	พูด เขียน เสนอ คำศัพท์ที่มี ความแปลกใหม่ 2 คำ	พูด เขียน เสนอ คำศัพท์ที่มี ความแปลกใหม่ 1 คำ
ความคิด ละเอียดลออ	เสนอประโยค คำศัพท์ ในการให้ รายละเอียดข้อมูล ตรงกับสถานการณ์ ตั้งแต่ 4 ประโยค ขึ้นไป	เสนอประโยค คำศัพท์ ในการให้ รายละเอียดข้อมูล ตรงกับสถานการณ์ 3 ประโยค	เสนอประโยค คำศัพท์ ในการให้ รายละเอียดข้อมูล ตรงกับ สถานการณ์ 2 ประโยค	เสนอประโยค คำศัพท์ ในการให้ รายละเอียดข้อมูล ตรงกับ สถานการณ์ 1 ประโยค

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	3	หมายถึงระดับคุณภาพ	ดีมาก
คะแนน	2	หมายถึงระดับคุณภาพ	ดี
คะแนน	1	หมายถึงระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนน	0	หมายถึงระดับคุณภาพ	ปรับปรุง

***เกณฑ์ผ่านตั้งแต่ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

หัวข้อ การประเมิน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
		ดีมาก(3)	ดี(2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง(0)
มุ่งมั่นในการทำงาน	1. มีความตั้งใจทำงาน 2. ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ 3. มีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม	นักเรียนปฏิบัติตามรายการประเมินครบทุกข้อ	นักเรียนปฏิบัติตามรายการประเมินครบ 2 ข้อ	นักเรียนปฏิบัติตามรายการประเมินครบ 1 ข้อ	นักเรียนไม่ปฏิบัติตามรายการทุกข้อ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน	3	หมายถึง	ระดับคุณภาพ	ดีมาก
คะแนน	2	หมายถึง	ระดับคุณภาพ	ดี
คะแนน	1	หมายถึง	ระดับคุณภาพ	พอใช้
คะแนน	0	หมายถึง	ระดับคุณภาพ	ปรับปรุง

***เกณฑ์ผ่านตั้งแต่ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

เกณฑ์การประเมินสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หัวข้อ การประเมิน	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน			
		ดีมาก(3)	ดี(2)	พอใช้(1)	ปรับปรุง (0)
ความสามารถ ในการสื่อสาร	1. มีความสามารถ ในการรับ-ส่งสาร 2. มีความสามารถ ในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความเข้าใจ ของตนเอง โดยใช้ภาษา อย่างเหมาะสมจาก สารที่อ่าน ฟัง หรือดู ตามที่กำหนดได้ 3. ใช้วิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ	นักเรียน ปฏิบัติตาม รายการ ประเมิน ครบทุกข้อ	นักเรียน ปฏิบัติตาม รายการ ประเมิน ครบ 2 ข้อ	นักเรียน ปฏิบัติตาม รายการ ประเมิน ครบ 1 ข้อ	นักเรียน ไม่ปฏิบัติ ตามรายการ ทุกข้อ

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน 3 หมายถึง ดีมาก

คะแนน 2 หมายถึง ดี

คะแนน 1 หมายถึง พอใช้

คะแนน 0 หมายถึง ปรับปรุง

***เกณฑ์ผ่านตั้งแต่ระดับคุณภาพ ดี ขึ้นไป

**แบบตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย
สำหรับผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สำหรับผู้เชี่ยวชาญฉบับนี้ใช้ประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยประเมินทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้

โปรดพิจารณาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในแต่ละด้านว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง “ระดับความคิดเห็น” ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

- ให้ 5 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด
- ให้ 4 หมายถึง เหมาะสมมาก
- ให้ 3 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง
- ให้ 2 หมายถึง เหมาะสมน้อย
- ให้ 1 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 At school rules

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดการกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

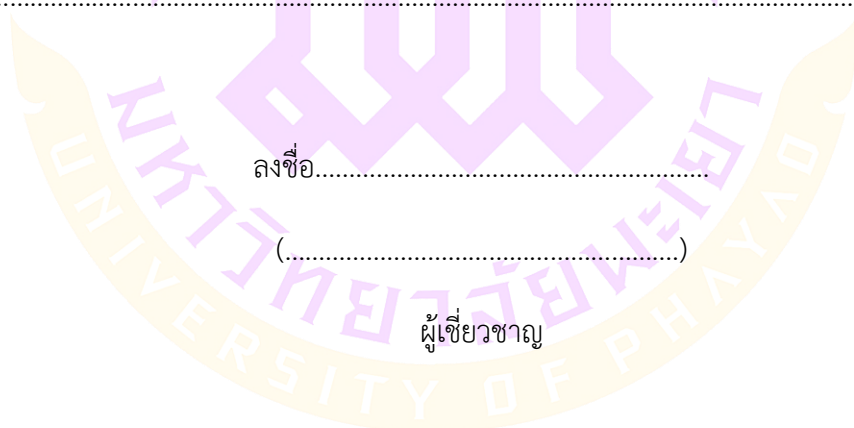
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 At home rules

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 Let's help the environment!

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

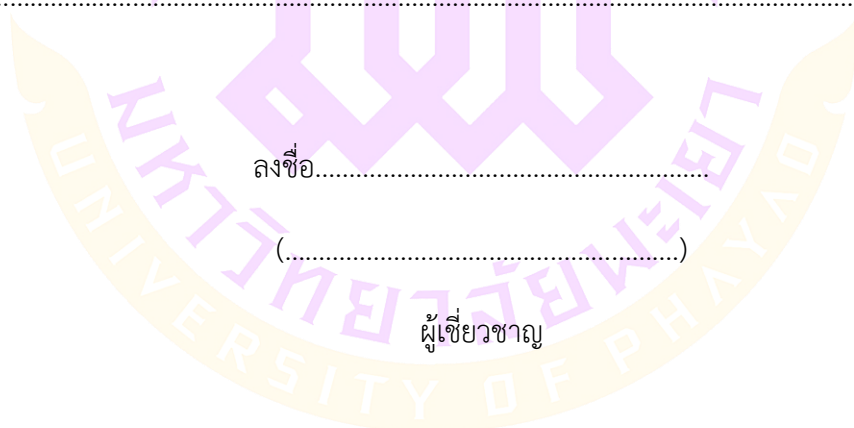
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Recycle

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

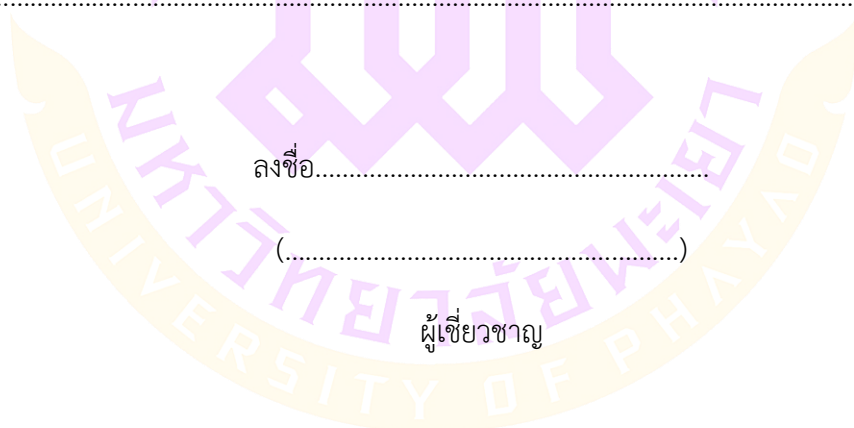
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 Kinds of movie

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

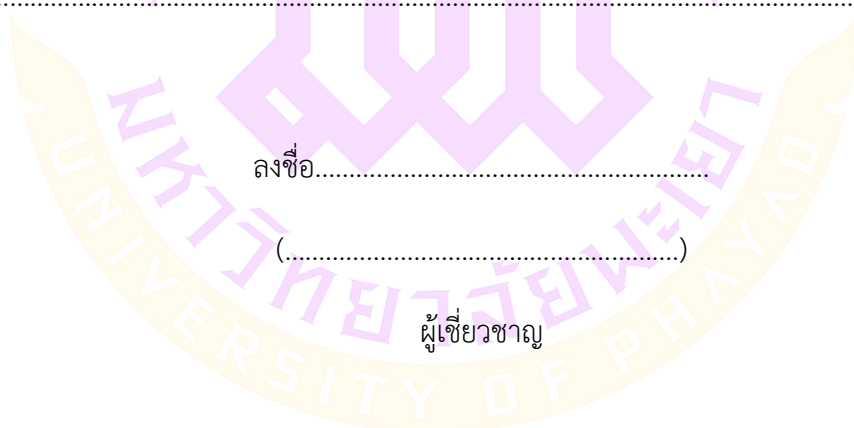
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 My movie

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

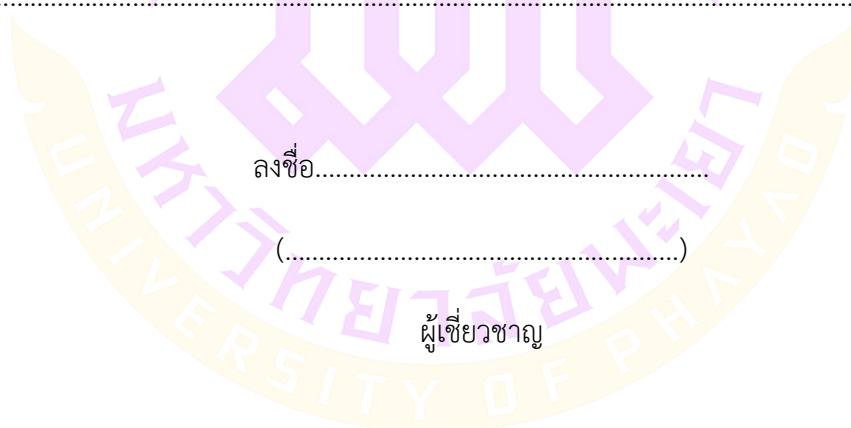
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 Is there enough...?

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

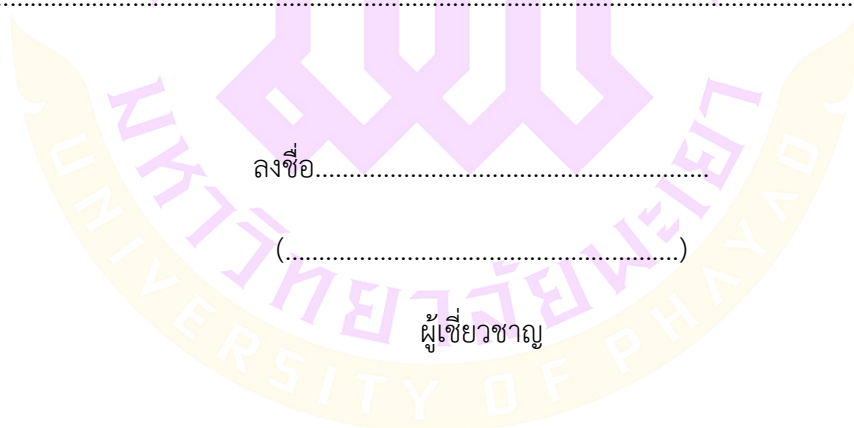
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบตรวจสอบความเหมาะสม แผนการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 Fun Activities

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1.	สาระสำคัญ					
	1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน					
	1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน					
	1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
2.	จุดประสงค์การเรียนรู้					
	2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
	2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้					
3.	สาระการเรียนรู้					
	3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน					
	3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน					
4.	การจัดกระบวนการเรียนรู้					
	4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย					
	4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิดสร้างสรรค์					
	4.5 กิจกรรมส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					

ที่	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5.	สื่อการเรียนรู้					
	5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
	5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้					
6.	การวัดและประเมินผล					
	6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผลอย่างชัดเจน					
	6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล มีความเหมาะสม					

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

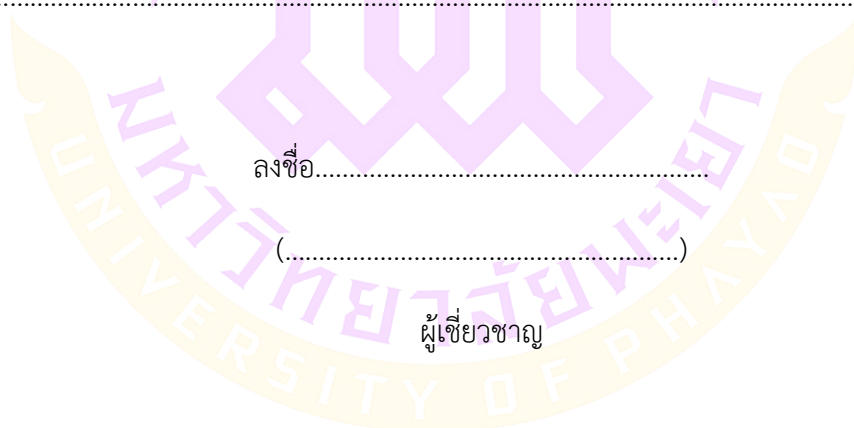
.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

แบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายวิชา อ16101 ภาษาอังกฤษ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

- คำชี้แจง : 1. ข้อสอบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องโดยทำเครื่องหมายกากบาท (x) ลงในกระดาษคำตอบ

1. I'm not allowed to _____.

- a. eat in class
- b. do our homework
- c. wear our school uniforms
- d. listen to our teacher

2. You're not allowed to _____ at home.

- a. do the washing up
- b. clean your room
- c. sweep the floor
- d. stay up late

3. ข้อใดแตกต่างจากข้ออื่น

- a. run and shout in class
- b. eat snacks before dinner
- c. listen to our teachers
- d. watch scary movies

4. Which is the Positive Actions?

- a. waste electricity
- b. switch things off
- c. leave the tap running
- d. do much laundry

5. จากภาพ ข้อใดถูกต้อง

- a. plastic bottles
- b. metal cans
- c. foam containers
- d. glass jars

6. From the picture. What kinds of movie?

- a. Fantasy
- b. Drama
- c. Action
- d. Romance

7. Jane and Jessy are doing something that make them scream at home.

What are they doing?

- a. run and shout in the class.
- b. do the washing up.
- c. watch scary movies.
- d. do their homework.

8. - Switch things off when you're not using them

- Put it in the bin.
- Bring your own cloth bags.
- Recycle as much as you can.

From these sentences, children should _____.

- a. waste electricity.
- b. do less laundry.
- c. protect the environment.
- d. save the energy.

9. Take quick showers and always remember to turn off the tap.

From the sentences. What does it mean?

a. Use less water.	b. Make less rubbish.
c. Use less power.	d. Use more energy.

10. At the classroom

Chris : Have you seen “Aliens Attack”

Betty: No, not yet. Where is it set?

Chris : It’s set in space and on Earth.

Betty : Who are the main characters?

Chris : A scientist , a soldier and an alien.

Betty : What’s it about?

Chris : It’s about what happens when aliens arrive on Earth and try to take over the planet.

What kind of movies from the dialogue?

a. Romance	b. Sci-fi
c. Drama	d. Fantasy

Read and answer the questions.

Coco is an animation set in Mexico. The main characters are a boy called Miguel and a skeleton called Hector. Miguel’s dream is to be a musician, but his family won’t let him play music. Miguel goes to the Land of the Dead and meets Hector. Together, they have to learn about the past and Miguel’s family’s secrets.

11. From the movie. Where is it set?

a. Mexico	b. Land of the Dead
c. Musician	d. Skeleton

12. Last year, I had a birthday party at home. My friends came to my house and we _____ in the garden.

a. had a laser tag	b. did a bungee jump
c. had a barbeque	d. went bowling

13. At birthday party

Ploy : Thanks for coming!

Pim : I've never missed. How many people are coming?

Ploy : About 20 I think.

Pim : Wow! That's a lot! Will there be enough food?

Ploy : Yes, I think so. We'll have _____.

Choose the correct answer.

- a. strawberries , pizza and cake
- b. empty food
- c. singing karaoke
- d. some games of food

14. Teacher : Stop it Dan! You know _____.

Dan : Sorry, teacher!

- a. you are allowed to eat in class.
- b. you have to eat snacks before dinner.
- c. you are not allowed to copy other students' work.
- d. you are not allowed to do your homework.

15. Teacher: What do you have to do at home?

Students : _____.

- a. We are not allowed to do the washing up.
- b. We have to sweep the floor.
- c. We are allowed to do our homework.
- d. We don't have to play outside.

16. Mother : _____.

**Son : I'm not allowed to run and shout
in class.**

- a. What do you have to do at school?
- b. Are you allowed to run and shout in class?
- c. What are you not allowed to do at school?
- d. What don't you have to do at school?

17. A : Have you seen “Coco”?

B: _____.

- a. Yes, I like it.
- b. No, I haven't seen it yet.
- c. I'd like to see it again.
- d. That's sounds good.

18. A: What movies do you want to see?

B: _____.

- a. I want to see Frozen and Spiderman.
- b. It's about a grumpy, green monster.
- c. What's on?
- d. It's an animation.

19. A : _____ ?

B : Yes, there are.

- a. Will that be enough?
- b. Are there enough cookies?
- c. Is there enough orange juice?
- d. When is your birthday?

20. A : We'll have five pizzas. Will that be enough?

B: _____.

- a. Yes, that won't be enough.
- b. No, there aren't!
- c. No, there isn't!
- d. Yes, that'll be plenty!

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กับจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
1	เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>1. What's the rule of this picture?</p> <p>a. wear our school uniforms</p> <p>b. listen to our teacher</p> <p>c. use phones in class</p> <p>d. do the washing up</p> <p>เฉลย a.</p> <p>2. I'm not allowed to _____.</p> <p>a. eat in class</p> <p>b. do our homework</p> <p>c. wear our school uniforms</p> <p>d. listen to our teacher</p> <p>เฉลย a.</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยชน์ ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>ข้อสอบ</p> <p>3. We have to _____.</p> <p>a. use phones in class. b. do the washing up c. stay up late d. copy other's students' work</p> <p>เฉลย b</p> <p>4. You're not allowed to _____ at home.</p> <p>a. do the washing up b. clean your room c. sweep the floor d. stay up late</p> <p>เฉลย d</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>5. ข้อใดแตกต่างจากข้ออื่น</p> <p>a. run and shout in class</p> <p>b. eat snacks before dinner</p> <p>c. listen to our teachers</p> <p>d. watch scary movies</p> <p>เฉลย c</p>				
			<p>6. Which is the Positive Actions?</p> <p>a. waste electricity</p> <p>b. switch things off</p> <p>c. leave the tap running</p> <p>d. do much laundry</p> <p>เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยชน์ ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>7. Don't _____. Bring your own cloth bags.</p> <p>a. recycle b. throw away c. use plastic bags d. go by car เฉลย c</p> <p>8. จากภาพ ข้อใดถูกต้อง</p> <p>a. plastic bottles b. metal cans c. foam containers d. glass jars เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>ข้อสอบ</p> <p>9. This kind of movie is scary. It is _____.</p> <p>a. Sci-fi b. Comedy c. Animation d. Horror เฉลย d</p> <p>10. From the picture. What kinds of movie?</p> <p>a. Fantasy b. Drama c. Action d. Romance เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>ข้อสอบ</p> <p>11. I would _____ for my birthday.</p> <p>a. go ice skating b. do a bungee jump c. go bowling d. sing karaoke</p> <p>เฉลย a</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เลือก/ระบุ ประโยค ภาพ ความหมาย ของประโยค หรือข้อความ สั้น ๆ ที่อ่าน	คำศัพท์/ ประโยค หรือ ข้อความสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อ ต่าง ๆ	<p>ข้อสอบ</p> <p>12. Which picture is “go to a theme park”.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p> <p>เฉลย C</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
2	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>13. At school Emma : Rose, what are you going to do after school? Rose : Shhhhhh! “ _____ ” a. We don't have to do our homework. b. We have to listen to our teacher. c. We have to use phones in class. d. We don't have to eat in class. เฉลย b</p> <p>14. Read and answer It's time for dinner. We are hungry, we want some snacks. What should we do? a. We don't have to eat snacks before dinner. b. We have to sweep the floor. c. We have to play outside. d. We don't have to clean the room. เฉลย a</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>ข้อสอบ</p> <p>15. Jane and Jessie are doing something that make them scream at home. What are they doing?</p> <p>a. run and shout in the class. b. do the washing up. c. watch scary movies. d. do their homework.</p> <p>เฉลย c</p> <p>16. You have just finished a bottle of water. What do you do with the empty bottle?</p> <p>a. Keep it and reuse it. b. Recycle it. c. Throw it away. d. Put it in a bin.</p> <p>เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>17. – Switch things off when you're not using them</p> <ul style="list-style-type: none"> - Put it in the bin. - Bring your own cloth bags. - Recycle as much as you can. <p>From these sentences, children should _____.</p> <ul style="list-style-type: none"> a. waste electricity. b. do less laundry. c. protect the environment. d. save the energy. <p>เฉลย c</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>20. At the classroom</p> <p>Chris : Have you seen “Aliens Attack”</p> <p>Betty: No, not yet. Where is it set?</p> <p>Chris : It’s set in space and on Earth.</p> <p>Betty : Who are the main characters?</p> <p>Chris : A scientist , a soldier and an alien.</p> <p>Betty : What’s it about?</p> <p>Chris : It’s about what happens when aliens arrive on Earth and try to take over the planet.</p> <p>What kind of movies from the dialogue?</p> <p>a. Romance</p> <p>b. Sci-fi</p> <p>c. Drama</p> <p>d. Fantasy</p> <p>เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>Read and answer the questions. 21-22</p> <p>Coco is an animation set in Mexico.</p> <p>The main characters are a boy called Miguel and a skeleton called Hector.</p> <p>Miguel's dream is to be a musician, but his family won't let him play music.</p> <p>Miguel goes to the Land of the Dead and meets Hector. Together, they have to learn about the past and Miguel's family's secrets.</p> <p>21. From the movie. Where is it set?</p> <p>a. Mexico</p> <p>b. Land of the Dead</p> <p>c. Musician</p> <p>d. Skeleton</p> <p>เฉลย a</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>22. Who did Miguel meet at the Land of the Dead ?</p> <p>a. Family b. Musician c. A boy d. Hector เฉลย d</p> <p>23. Last year, I had a birthday party at home. My friends came to my house and we _____ in the garden.</p> <p>a. had a laser tag b. did a bungee jump c. had a barbeque d. went bowling เฉลย c</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>24. At birthday party</p> <p>Ploy : Thanks for coming!</p> <p>Pim : I've never missed. How many people are coming?</p> <p>Ploy : About 20 I think.</p> <p>Pim : Wow! That's a lot! Will there be enough food?</p> <p>Ploy : Yes, I think so. We'll have _____.</p> <p>a. strawberries , pizza and cake b. empty food c. singing karaoke d. some games of food</p> <p>เฉลย a</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้อง ในสถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>25. Read and answer the questions. 25-26</p> <p>I really like having a party at home with my friends and family, but maybe next year I'll do something different. If I could do anything for my birthday, I'd play laser tag. I think it looks like a lot of fun. You can play with your friends in two teams. You go into a dark maze and try to shoot players on the other team with your laser gun. Maybe I'll try it next year!</p> <p>What does she want to do for her next birthday?</p> <p>a. go to a theme park c. play laser tag b. go to the dark maze d. sing karaoke</p> <p>เฉลย c</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	เข้าใจและบอก ใจความสำคัญ จากบทสนทนา และเรื่องเล่าที่ฟัง และอ่าน	บทสนทนา และเรื่องเล่า ที่เกี่ยวข้องใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	26. What did she think about the activity for her next birthday? a. She had never tried it. b. It looks like a lot of fun. c. It will be the best party. d. She can't play with her friends. เฉลย b				
3	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	27. Teacher : Stop it Dan! You know _____. Dan : Sorry, teacher! a. you are allowed to eat in class. b. you have to eat snacks before dinner. c. you are not allowed to copy other students' work. d. you are not allowed to do your homework. เฉลย c				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>28. Teacher: What do you have to do at home? Students : _____.</p> <p>a. We are not allowed to do the washing up. b. We have to sweep the floor. c. We are allowed to do our homework. d. We don't have to play outside. เฉลย b</p> <p>29. Sindy : Are you allowed to use phones in class? Sara : _____.</p> <p>a. No, we aren't. b. Yes, she is. c. Yes, I'm not. d. No, I'm not. เฉลย d</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>30. Mother : _____.</p> <p>Son : I'm not allowed to run and shout in class.</p> <p>a. What do you have to do at school?</p> <p>b. Are you allowed to run and shout in class?</p> <p>c. What are you not allowed to do at school?</p> <p>d. What don't you have to do at school?</p> <p>เฉลย c</p> <p>31. Teacher : How can you help to protect the environment?</p> <p>Student : _____.</p> <p>a. Throw the rubbish on the floor.</p> <p>b. Use plastic bag.</p> <p>c. Do much laundry.</p> <p>d. Bring your own bag.</p> <p>เฉลย d</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>32. Anna : Can we recycle metal cans? Jim : _____.</p> <p>a. Yes, we can. b. No, we can't. c. Yes, I do. d. No, I don't.</p> <p>เฉลย a</p> <p>33. Teacher : _____ Students : No, I don't.</p> <p>a. Can you recycle plastic bags? b. Can you help to protect the environment? c. Do you recycle foam containers? d. Are you recycle plastic bottles?</p> <p>เฉลย c</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>34. Daniel : _____ when you brush your teeth?</p> <p>Tom : Yes, I do.</p> <p>a. Can you take a shower</p> <p>b. Do you leap the tap running</p> <p>c. Do you switch things off</p> <p>d. Can you turn it off</p> <p>เฉลย b</p> <p>35. A : What kinds of movies do you like?</p> <p>B : _____.</p> <p>a. Yes, I've already seen it.</p> <p>b. I don't like Action.</p> <p>c. I like Fantasy.</p> <p>d. They are Horror.</p> <p>เฉลย c</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>36. A : Have you seen “Coco”? B: _____.</p> <p>a. Yes, I like it. b. No, I haven’t seen it yet. c. I’d like to see it again. d. That’s sounds good. เฉลย b</p> <p>37. A: What movies do you want to see? B: _____.</p> <p>a. I want to see Frozen and Spiderman. b. It’s about a grumpy, green monster. c. What’s on? d. It’s an animation. เฉลย a</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>38. A : If you could do anything for your birthday, what would you do?</p> <p>B : _____.</p> <p>a. Let's go to the cinema!</p> <p>b. I'll invite 10 friends.</p> <p>c. I'd go to a theme park.</p> <p>d. I'll have pizza and cake.</p> <p>เฉลย c</p> <p>39. A : _____?</p> <p>B : Yes, there are.</p> <p>a. Will that be enough?</p> <p>b. Are there enough cookies?</p> <p>c. Is there enough orange juice?</p> <p>d. When is your birthday?</p> <p>เฉลย b</p>				

ลำดับ ที่	จุดประสงค์ การเรียนรู้	เนื้อหา	ข้อสอบ	ความสอดคล้อง			ข้อเสนอแนะ
				สอดคล้อง	ไม่ แน่ใจ	ไม่ สอดคล้อง	
	รู้และเข้าใจ ความหมาย ประโยคสื่อสาร ระหว่างบุคคล และพูดโต้ตอบได้	ประโยคที่ใช้ สื่อสารใน สถานการณ์ ต่าง ๆ	<p>40. A : We'll have five pizzas. Will that be enough?</p> <p>B: _____.</p> <p>a. Yes, that won't be enough. b. No, there aren't! c. No, there isn't! d. Yes, that'll be plenty!</p> <p>เฉลย d</p>				

ลงชื่อ.....

()

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
 รายวิชา อ16101 ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566
 โรงเรียนบ้านสันเวียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา

ชื่อ.....ชั้น.....

1. ความคิดคล่องแคล่ว

คำชี้แจง ให้นักเรียนคิดหาคำศัพท์ วลี หรือประโยคที่แปลกใหม่ จากหัวข้อที่กำหนดให้ ให้ได้มากที่สุด
 ในเวลา 5 นาที

1.1 Pet

ตัวอย่างคำตอบ cat fish dog

1. Party

.....

2. At home

.....

3. At school

.....

4. Environment

.....

2. ความคิดยืดหยุ่น

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเขียนข้อความ ประโยคสื่อสารภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องจากภาพที่กำหนดให้ ให้ได้มากที่สุด

2. แบบทดสอบนี้ไม่มีคำตอบที่ผิด นักเรียนมีอิสระในการคิดหาคำตอบได้เต็มที่

ตัวอย่าง

ตัวอย่างคำตอบ

- I want to save Earth.
- How to protect the environment?
- Green is good.

1.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.

.....

.....

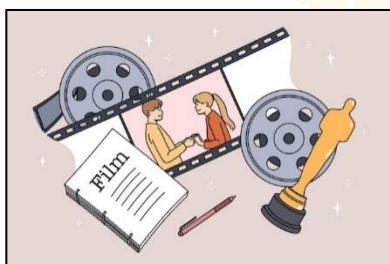
.....

.....

.....

.....

3.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ความคิดริเริ่ม

- คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนคิดข้อความ ประโยคที่แปลกใหม่ไม่เหมือนใคร
2. แบบทดสอบนี้ไม่มีคำตอบที่ผิด นักเรียนมีอิสระในการคิดหาคำตอบได้เต็มที่

3.1 ให้นักเรียนตั้งชื่อหนังนี้ใหม่ ให้มีความน่าสนใจ

1.

ชื่อเดิม Frozen

ชื่อใหม่

2.

ชื่อเดิม Garfield

ชื่อใหม่

3.

ชื่อเดิม The little Mermaid

ชื่อใหม่

3.2 ให้นักเรียนออกแบบโปสเตอร์หนัง พร้อมตั้งชื่อหนัง

ชื่อหนัง

4. ความคิดละเอียดลออ

- คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนเขียนคำศัพท์ ข้อความ ประโยค อธิบายภาพที่กำหนดให้มาให้มากที่สุด
 2. แบบทดสอบนี้ไม่มีคำตอบที่ผิด นักเรียนมีอิสระในการคิดหาคำตอบได้เต็มที่

ตัวอย่างคำตอบ

- The children are keeping the rubbish.
- The boy puts the glass bottle in the bin.
- 2 recycle bins

1.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์

รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ/คะแนน				
	5 คะแนน	4 คะแนน	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน
ความคิด คล่องแคล่ว	เขียนจำนวน คำตอบที่ ถูกต้องทุกข้อ และตรงตาม เวลาที่กำหนด	เขียนจำนวน คำตอบที่ ถูกต้อง 3 ข้อ และเกินเวลา 1 นาที	เขียนจำนวน คำตอบที่ ถูกต้อง 2 ข้อ และเกินเวลา 2 นาที	เขียนจำนวน คำตอบที่ ถูกต้อง 1 ข้อ และเกินเวลา 3 นาที	เขียนจำนวน คำตอบที่ ถูกต้อง 1 ข้อ หรือไม่ถูกต้อง และเกินเวลา ตั้งแต่ 4 นาที ขึ้นไป
ความคิด ยืดหยุ่น	เขียนประโยคได้ ถูกต้องตรงกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ 4 ประโยค ขึ้นไป	เขียนประโยคได้ ถูกต้องตรงกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ 3 ประโยค	เขียนประโยคได้ ถูกต้องตรงกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ 2 ประโยค	เขียนประโยคได้ ถูกต้องตรงกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้ 1 ประโยค	ไม่สามารถ เขียนประโยค ได้ถูกต้อง ตรงกับ สถานการณ์ที่ กำหนดให้
ความคิด ริเริ่ม	เขียนชื่อสัมพันธ์ กับเรื่องที่เห็น และภาพที่วาด ได้ถูกต้อง ทั้งหมด	เขียนชื่อ สัมพันธ์กับ เรื่องที่เห็นและ ภาพที่วาดได้ ถูกต้อง 3 ข้อ	เขียนชื่อ สัมพันธ์กับ เรื่องที่เห็นและ ภาพที่วาดได้ ถูกต้อง 2 ข้อ	เขียนชื่อ สัมพันธ์กับ เรื่องที่เห็นและ ภาพที่วาดได้ ถูกต้อง 1 ข้อ	เขียนชื่อ ไม่สัมพันธ์กับ เรื่องที่เห็นและ ภาพที่วาดและ ไม่ถูกต้อง
ความคิด ละเอียดละออ	เขียนประโยค ให้รายละเอียด ภาพได้ถูกต้อง 4 ประโยคขึ้นไป	เขียนประโยค ให้รายละเอียด ภาพได้ถูกต้อง 3 ประโยค	เขียนประโยค ให้รายละเอียด ภาพได้ถูกต้อง 2 ประโยค	เขียนประโยค ให้รายละเอียด ภาพได้ถูกต้อง 1 ประโยค	ไม่สามารถ เขียนประโยค ให้รายละเอียด ภาพได้

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนน 16-20 มีความคิดสร้างสรรค์ระดับคุณภาพ ดีมาก
 คะแนน 11-15 มีความคิดสร้างสรรค์ระดับคุณภาพ ดี
 คะแนน 6-10 มีความคิดสร้างสรรค์ระดับคุณภาพ พอใช้
 คะแนน 1-5 มีความคิดสร้างสรรค์ระดับคุณภาพ ปรับปรุง

ภาคผนวก ค การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตาราง 16 แสดงค่าผลการตรวจสอบความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3			
1. สาระสำคัญ						
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.3 เหมาะสมกับวัยเรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
1.4 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 1			5	0.00		
2. จุดประสงค์การเรียนรู้						
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.2 ภาษาที่ใช้มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
2.3 ระบุพฤติกรรมที่สามารถวัดและประเมินได้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 2			5	0.00		
3. สาระการเรียนรู้						
3.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	4	4.33	0.58	มากที่สุด
3.3 มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียน	4	4	5	4.33	0.58	มากที่สุด
3.4 น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ยรวมด้านที่ 3			4.59	0.32		

ตาราง 16 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญคนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3			
4. การจัดการกระบวนการเรียนรู้						
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.3 กิจกรรมมีความหลากหลาย	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
4.4 กิจกรรมส่งเสริมทักษะความคิด สร้างสรรค์	4	5	5	4.67	0.58	มากที่สุด
		เฉลี่ยรวมด้านที่ 4	4.92	0.17		
5. สื่อการเรียนรู้						
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.2 ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
5.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
		เฉลี่ยรวมด้านที่ 5	5	0.00		
6. การวัดและประเมินผล						
6.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์ การเรียนรู้	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6.2 ระบุวิธีการวัดและประเมินผล อย่างชัดเจน	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
6.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและ ประเมินผลมีความเหมาะสม	5	5	5	5	0.00	มากที่สุด
		เฉลี่ยรวมด้านที่ 6	5	0.00		
		เฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.92	0.16		

ตาราง 17 แสดงค่าประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	0.66	ใช้ได้
3	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	0	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	-1	+1	+1	2	0.66	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
11	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
21	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	0	2	0.66	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
29	0	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตาราง 18 แสดงการคัดเลือกข้อสอบรายข้อด้านความยาก และอำนาจจำแนก

ข้อที่	เฉลย	จำนวนคนที่ตอบถูก	P	r	H	L	ผลการคัดเลือกข้อสอบ (คัดเลือกไว้ / ตัดทิ้ง)
1	ก	10	1.00	0.00	5	5	ตัดทิ้ง
2	ก	7	0.70	0.20	3	4	คัดเลือกไว้
3	ข	9	0.90	0.20	4	5	ตัดทิ้ง
4	ง	6	0.60	0.40	4	2	คัดเลือกไว้
5	ค	3	0.30	0.20	2	1	คัดเลือกไว้
6	ข	2	0.20	0.40	2	0	คัดเลือกไว้
7	ค	5	0.50	0.20	3	2	คัดเลือกไว้
8	ข	9	0.90	0.20	5	4	คัดเลือกไว้
9	ง	6	0.60	0.00	3	3	ตัดทิ้ง
10	ข	7	0.70	0.60	5	2	คัดเลือกไว้
11	ก	10	1.00	0.00	5	5	ตัดทิ้ง
12	ค	9	0.90	0.20	5	4	ตัดทิ้ง
13	ข	9	0.90	0.20	5	4	ตัดทิ้ง
14	ก	10	1.00	0.00	5	5	ตัดทิ้ง

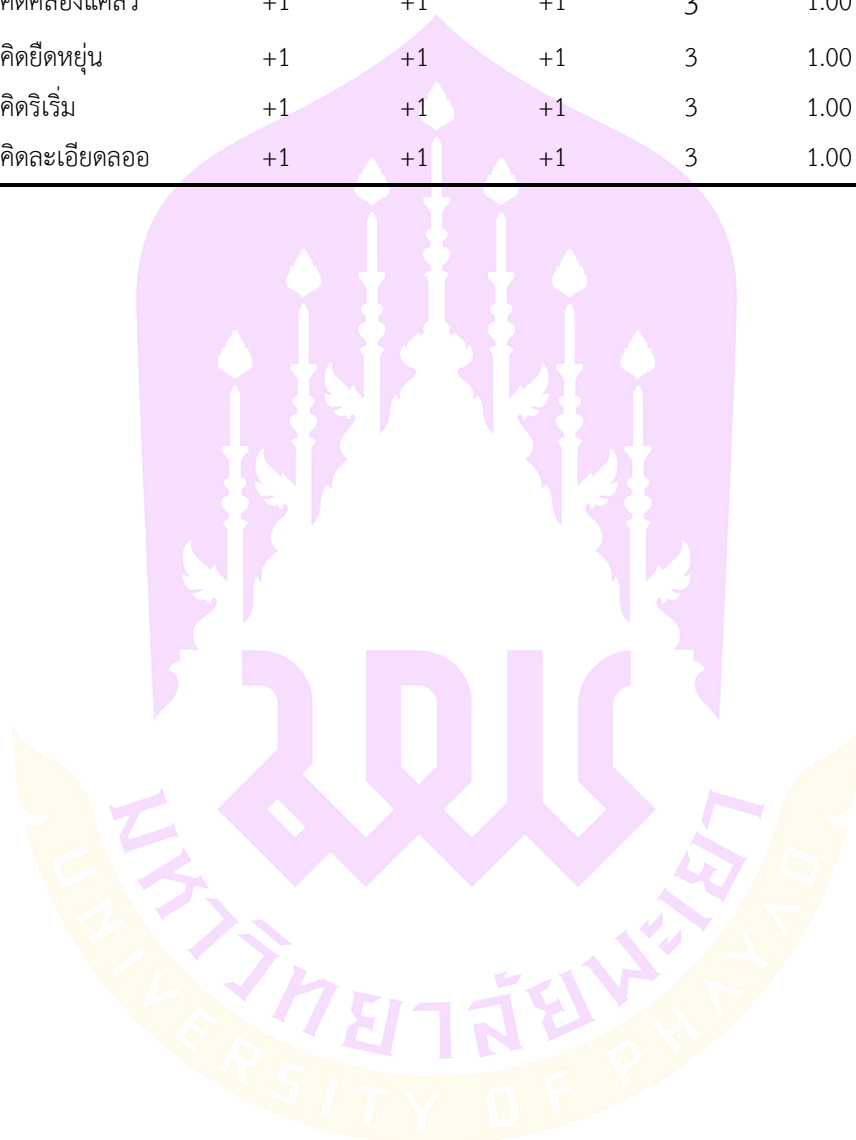
ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อที่	เฉลย	จำนวนคนที่ตอบถูก	P	r	H	L	ผลการคัดเลือกข้อสอบ (คัดเลือกไว้ / ตัดทิ้ง)
15	ค	6	0.60	0.40	4	2	คัดเลือกไว้
16	ข	6	0.60	0.00	3	3	ตัดทิ้ง
17	ค	6	0.60	0.00	3	3	คัดเลือกไว้
18	ก	5	0.50	0.20	3	2	คัดเลือกไว้
19	ค	1	0.10	0.20	1	0	ตัดทิ้ง
20	ข	7	0.70	0.20	4	3	คัดเลือกไว้
21	ก	8	0.80	0.40	3	3	คัดเลือกไว้
22	ง	1	0.10	0.33	1	0	ตัดทิ้ง
23	ค	3	0.30	0.20	2	1	คัดเลือกไว้
24	ก	7	0.70	0.20	4	3	คัดเลือกไว้
25	ค	5	0.50	0.60	4	1	คัดเลือกไว้
26	ข	1	0.10	0.20	1	0	ตัดทิ้ง
27	ค	3	0.30	0.60	3	0	คัดเลือกไว้
28	ข	4	0.40	0.80	4	0	คัดเลือกไว้
29	ง	3	0.30	0.20	2	1	คัดเลือกไว้
30	ค	3	0.30	0.20	2	1	คัดเลือกไว้
31	ง	4	0.40	0.80	4	0	คัดเลือกไว้
32	ก	8	0.60	0.00	3	3	ตัดทิ้ง
33	ค	6	0.60	0.07	2	3	ตัดทิ้ง
34	ข	4	0.40	0.00	2	2	ตัดทิ้ง
35	ค	6	0.60	0.00	3	3	ตัดทิ้ง
36	ข	4	0.40	0.40	3	1	คัดเลือกไว้
37	ก	4	0.40	0.40	3	2	คัดเลือกไว้
38	ค	1	0.10	0.20	0	1	ตัดทิ้ง
39	ข	4	0.40	0.40	3	1	คัดเลือกไว้
40	ง	3	0.30	0.20	2	1	คัดเลือกไว้

สรุปผล ข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ พบว่ามีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากและอำนาจจำแนก อยู่ 24 ข้อ ได้แก่ ข้อ 2 4 5 6 7 8 10 15 17 18 20 21 23 24 25 27 28 29 30 31 36 37 39 และ 40 และข้อที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าความยากและอำนาจจำแนก จำนวน 16 ข้อ ได้แก่ ข้อ 1 3 9 11 12 13 14 16 19 22 26 32 33 34 35 และ 38

ตาราง 19 แสดงค่าประเมินดัชนีความสอดคล้องของแบบวัดความคิดสร้างสรรค์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

องค์ประกอบ	คะแนนความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ความคิดคล่องแคล่ว	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความคิดยืดหยุ่น	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความคิดริเริ่ม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ความคิดละเอียดลออ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test

เลขที่	คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)
1	5	11
2	7	13
3	4	11
4	12	18
5	6	12
6	14	19
7	8	15
8	7	14
9	10	16
10	5	15
11	8	17
12	7	16
รวม	93	177
เฉลี่ย	7.75	14.75
เฉลี่ยร้อยละ	38.75	73.75

การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test

Wilcoxon Signed Ranks Test

		N	Mean Rank	Sum of Ranks
Post_test - Pre_test	Negative Ranks	0 ^a	.00	.00
	Positive Ranks	12 ^b	6.50	78.00
	Ties	0 ^c		
Total		12		

a. Post_test < Pre_test
b. Post_test > Pre_test
c. Post_test = Pre_test

Test Statistics^a

	Post_test - Pre_test
Z	-3.089 ^b
Asymp. Sig. (2-tailed)	.002

a. Wilcoxon Signed Ranks Test
b. Based on negative ranks.

นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบ
 สร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพาราเมตริก (Nonparametric
 Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test

เลขที่	คะแนนทดสอบ	
	ก่อนเรียน (20)	หลังเรียน (20)
1	4	8
2	5	10
3	5	9
4	7	17
5	6	11
6	12	18
7	6	11
8	5	7
9	7	11
10	5	10
11	8	13
12	10	14
รวม	80	139
เฉลี่ย	6.67	11.58
เฉลี่ยร้อยละ	33.33	57.92

การวิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน และการหาค่าสถิตินอนพารามेटริก (Nonparametric Statistics) โดยวิธีทดสอบแบบ The Wilcoxon Signed-rank Test

NPar Tests

Wilcoxon Signed Ranks Test

		Ranks		
		N	Mean Rank	Sum of Ranks
Post_test - Pre_test	Negative Ranks	0 ^a	.00	.00
	Positive Ranks	12 ^b	6.50	78.00
	Ties	0 ^c		
Total		12		

a. Post_test < Pre_test
b. Post_test > Pre_test
c. Post_test = Pre_test

Test Statistics^a

	Post_test - Pre_test
Z	-3.095 ^b
Asymp. Sig. (2-tailed)	.002

a. Wilcoxon Signed Ranks Test
b. Based on negative ranks.

นักเรียนที่ได้รับการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ จากการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีทักษะความคิดสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	ชนิกานต์ หินมาลัย
วัน เดือน ปี เกิด	6 พฤษภาคม 2537
สถานที่เกิด	จังหวัดพะเยา
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2561 ค.บ. (ภาษาอังกฤษ), มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, เชียงราย
ที่อยู่ปัจจุบัน	329/2 ถ.แม่ต๋ำ ต.แม่ต๋ำ อ.เมือง จ.พะเยา 56000
ผลงานตีพิมพ์	ชนิกานต์ หินมาลัย. (2567). การส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความคิดสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์ เป็นฐานสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนปลาย. วารสารออนไลน์ e-Journal of Education Studies, Burapha University, 6(4), 17-31.

